111

S. S. L. C. EXAMINATION—193

A FIRST BOOK OF ECONOM

பொருளாதார நூல்

முதற் புத்தகம்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
8 - JUL 1934
MADRAS

By

J. S. PONNIAH, M. A., DIP. ECON.,

LECTURER, AMERICAN COLLEGE, MADURA.

FORMERLY AT THE MADRAS CHRISTIAN COLLEGE

WITH A FOREWORD

By

K. A. NILAKANTA SASTRI, M.A.,

UNIVERSITY PROFESSOR OF INDIAN HISTORY, MADRAS.

X
N34
77174

(IRD EDITION)

1934

பொருளாதார நூல்

முதற் புத்தகம்

OFFICE OF THE REGISTRAR
6-JUL 1934
MADRAS

மதுரை அமெரிக்கன் கலாசாலைப் பேராசிரியர்

ஜே. எஸ். பொன்னையா, எம். ஏ.

இயற்றியது.

ACL-TNAL
00082

'பொருள் துன்னுங் காலைத் துன்னாதன இல்லையே'

(சிந்தாமணி)

சென்னை சர்வகலாசாலை இந்தியசரித்திரப்பேராசிரியர்

க. அ. நீலகண்ட சாஸ்திரி, எம். ஏ.

அவர்கள் முன்னுரையுடன் கூடியது.

[All rights reserved] 1934. [விலை அணா 8.

77174

சென்னை சர்வகலாசாலை இந்தியசரித்திரப்பேராசிரியர்

க. அ. நீலகண்ட சாஸ்திரியாரவர்கள் எழுதிய

முன்னுரை.

அருளில்லார்க் கவ்வுலகமில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு

என்று வள்ளுவனார் கூறுகின்றனர். இகவாழ்க்கைச் சுகத்திற்குப் பொருள் இன்றியமையாததென்பது யாவருங் கண்டு தெளிந்த ஓர் உண்மை. பொருளென்றது கேவலம் பணம் மட்டும் அன்று. பயன்தரத்தக்கதென நாம் மதிக்கும் வஸ்துக்களனைத்தையும் இங்கே பொருளென்று குறிப்பிடுகிறோம். இப்பொருளை ஆக்கிப் பகுத்து அனுபவிக்கும் நெறிகளை ஆராய்ச்சிசெய்வதே பொருளாதார நூலாகும் (Economics). முதற்கருவி, உழைப்பு, கூலி முதலியன, வட்டி, கொள்முதல், விலை, அரசிறை, சுங்கம், பிறநாட்டுவியாபாரம் முதலியவற்றையும், கைத்தொழில், வியாபாரம், ஆயவியயம் (finance) என்பனவற்றின் பொது நியமங்களையும் விவரித்துக் கூறுதலையே பொருளாதார நூல் தனது நோக்கமாகக் கொண்டது. ஆகவே மக்களுடைய முன்னேற்றத்தையும் தேசங்களினுடைய முற்போக்கையும் உணர்ந்துகொள்ளுதற்கு இந்நூல் ஒரு சிறந்த கருவியாயுள்ளது.

பொருளாதாரம்பற்றிய சில முக்கியமான நியமங்கள் யாவரும் அவசியம் உணரவேண்டுவனவாயும் யாவரும் அறிந்துகொள்ளக்கூடியனவாயும் உள்ளன. இவற்றை ஒரு

முறையிலே தொகுத்து நமது இளைஞர்களுக்குக் கற்பித்தல் கல்விப்பயிவிருத்தியிலும் நமது தேச முன்னேற்றத்திலும் நோக்கமுடையவர்களனைவரும் மேற்கொள்ளவேண்டிய முக்கிய கடமைகளுள் ஒன்றாகும். இதற்குரிய நூல்களை இயற்றி வெளியிடுதல் காலத்தோடு ஒத்த இயைபுடைய ஒரு செய லென்பது திண்ணம்.

தமிழில் பொருளாதார நூல்கள் ஒரு சிலவே வெளிவந் துள்ளன; எனினும், இவ்வகை நூல் எழுதுதலிலுள்ள இடர்ப்பாடுகள் ஒருசிறிதும் குறைவுபட்டிருப்பனவாகத் தெரியவில்லை. இவ்விடர்ப்பாடுகளனைத்திலும், இந்நூற்சார் பான ஆங்கிலச் சங்கேதமொழிகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தலில் உண்டாகும் இடர்ப்பாடுகளே மிக முக்கிய மானவை. பொருளாதார நூலை ஆங்கிலத்தில் கற்றுணர்ந்த அறிஞர் பலர் தமிழைக் கற்றுணராத பெருங்குறையினலே அந்நூற் கருத்துக்களை யாவரும் உணருமாறு தமிழில் வெளி யிடமாட்டாதவர்களாய் இடருறுகின்றார்கள். இங்ஙனமாகப் பல இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன.

இந்நூலெழுதிய திருவாளர் ஜே. எஸ். பொன்னையா மேற்சுட்டியனபோன்ற இடர்ப்பாடுகளை நன்குணர்ந்தவர். அவற்றால் தமது நூல் பழுதுபடாவண்ணம் மிக முயன்றிருக் கின்றார். எளிதில் விளங்கும் நடையிலே நூலினையெழுதி முடித்திருக்கின்றனர். இவருடைய முயற்சி பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதென்பது ஒருதலை.

சென்னை,
21—11—32.

K. A. நீலகண்ட சாஸ்திரி.

முகவுரை.

இக்காலத்தில் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பொருள் வளர்ச்சியையே எவரும் முதன்மையாகக் கருதுகின்றனர். அரசியல் விவகாரங்களும் அதைச்சார்ந்தே நிகழ்கின்றன. அரசியல் வல்லார்களும் பண்டிதர்களுமேயன்றிப் பொது ஜனங்களும் அவ்விஷயங்களை யறிய அவாவுகின்றனர்.

நமது நாடு இப்போது ஐரோப்பியநாடுகளுடன் ஐக்கியப் பட்டிருப்பதனால், மேனாட்டார் முறைகளைத் தழுவியே கைத்தொழிலிலும், விவசாயத்திலும், வியாபாரத்திலும் முன்னேற்றமடைய முயலும் நம் தேயத்தினர் பொருளாதார சம்பந்தமான உண்மைகளை விளக்கமுற அறியவேண்டுவது அவசியமன்றோ? இதுபற்றியே என்னால் இயன்றவரை இந்நூலை எழுதித் தமிழ்நாட்டிற்குதவ முன்வந்துள்ளேன்.

இஃது ஆரம்ப நூலேயாகும்; மூலக்கருத்துக்களையே (Fundamental Principles) விளக்கிக் காட்டுவது. ஒரு மொழியைக் கற்பதற்கு முதலில் எழுத்துக்களையறிவது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியமாகும் ஒரு சாஸ்திரத்தின் மூலக்கருத்துக்களைத் தெள்ளிதில் உணர்வது.

ஆங்கில மொழியிற் கற்கமுடியாதிருக்கும் பொதுஜனங்களும் கலாசாலை மாணவர்களும் இந்நூலைக்கற்றுப் பயனுறுவார்களென்பது எனது துணிபு.

சென்னை பாடபுத்தகக் கழக (Text Book Committee) அங்கத்தினர்களும் சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்பாட நிர்ணய சபையாரும் (Board of Studies in Tamil) தமிழ் நாட்டுக் கலாசாலைத் தலைமையாசிரியர்களும் இச்சிறுநூலைப் பாடபுத்தகமாக அங்கீகரித்து ஆதரிப்பார்களாயின் அதுவே இன்னும் இத்தகைய பணிகளை ஆற்றுவதற்கு எனக்கு மிக்க ஊக்க மளித்ததாகும்.

அமெரிக்கன் கலாசாலை,
மதுரை,
12, நொவம்பர், 1932.

ஜே. எஸ். பொன்னையா.

நன்றியறிதல்.

தமிழ்மொழியிலுள்ள அபிமானத்தினுல் தமக்குக் கிடைத்த ஒழிந்த நேரங்களில் எனது கையெழுத்துப்பிரதியை அன்புகூர்ந்து பரிசோதித்துதவிய மதுரை அமெரிக்கன் கலாசாலைத் தமிழ்த் தலைமைப் பேராசிரியர் உயர்திரு **ஆ. கார்மேகக்கோனுர்** அவர்களுக்கும், சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கலாசாலைத் தமிழ்த் தலைமைப் பேராசிரியர் உயர்திரு **எஸ். டி. சற்குணர், பி. ஏ.** அவர்களுக்கும், என்றுங் கடப்பாடுடையேன். இந்நூலை எழுத வாரம்பித்த காலந் தொடங்கி அது முற்றுப்பெறும் வரை விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து தமது நுண்ணிய அறிவின் திறமையினுல் பல திருத்தங்கள் செய்துதந்த எனது ஒருசாலை மாணவரும், ஆப்த நண்பரும், சென்னை உயர்தர நீதிமன்றத்து வழக்கறிஞருமான ஸ்ரீமாந். **ஜி. தியாகராஜன், எம். ஏ., பி. எல்.** அவர்கள் உதவி என்றுல் எக்காலத்தும் மறக்கற்பாலதன்று. கையெழுத்துப் பிரதியைப் பார்வையிட்டு எனக்கு ஊக்கங் காட்டிய எனது ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள் பலருக்கும் எனது வந்தனம் உரிமையாகிறது. இறுதியில் இந்நூலுக்கு முன்னுரையளித்துச் சிறப்பித்தவரும் ஸ்ரீ மீனுக்ஷி கலாசாலைத் தலைமைப் பேராசிரியராகவிருந்து தற்போது சென்னை பல்கலைக் கழகத்து இந்திய சரித்திரப் பேராசிரியராக விளங்குபவருமான மகா-ௗ-ௗ-ஸ்ரீ **க. அ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார்** அவர்களுக்கும், இப்புத்தகத்திலுள்ள படங்களுள் சிலவற்றிற்குரிய அச்சுப்படிமைகளை (Blocks) வேண்டும்போது கொடுத்துதவிய 'மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி' யாருடைய மானேஜர் மகா-ௗ-ௗ-**ஸ்ரீ ஹார்வி துரை**யவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

உள்ளுறை

முதற் பாகம்

அத்தியாயம்.			பக்கம்.
1.	உழைப்பு	Labour	1
2.	பொருள்	Wealth	7
3.	நிலம்	Land	13
4.	வேலைப்பகுப்பு	Division of Labour	19
5.	தொழிலின் அமைப்பு	Organisation of Business	25
6.	பொருளாக்கத்திற்குரிய சாதனங்கள்	Factors of Production	34

இரண்டாம் பாகம்

7.	பொருள்மாற்று	Exchange	40
8.	பணம்	Money	45
9.	விலை	Price	53
10.	வர்த்தகம்	Trade	62

மூன்றாம் பாகம்

11.	வருமான விபாகம்	Distribution of Income	68
12.	வாரம்	Rent	73
13.	வட்டி	Interest	82
14.	கூலி	Wages	90
15.	இலாபம்	Profit	96
16.	அரசிறை	Taxation	104
17.	பொருளின் பயன்	Uses of Wealth	111

குறிப்பு

இந்நூல் ஒரு வசனநூலேயெனினும் ஒரு கதை பொதிந்த வசனநூலைக் கற்கும் முறையில் இதனைக் கற்றல் கூடாது. அங்ஙனங் கற்பின் பொருளாதாரக் கலையின் நுட்பங்களையெல்லாம் திறம்பட அறிதல் அரிதாகும். ஏனெனில், பொருளாதார சம்பந்தமான விஷயங்களிற் பெரும்பாலன அநுபவத்திற் கண்டு தெரிந்து கற்கப்பெறுவன. இவ்விதமுறையிலேயே இந்நூலைக் கற்றுப் பயனுறுமாறு இந்நூலின் ஒவ்வோரத்தியாயத்தின் இறுதியிலும் ஐவைந்து வினாக்கள் பயிற்சிக்காகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலின் இப்பயிற்சிவினாக்களுக்குரிய விடைகளை ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஆராய்ச்சியினாற் கண்டறிந்து இந்நூலைக் கற்பது நலமாம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
6 - JUL 1934
MADRAS

முதல் அத்தியாயம்.

உழைப்பு.

உங்கள் கிராமத்திற் பற்பலர் பற்பலவிதமான தொழில்களை மேற்கொண்டு காலங்கழித்துவருவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்.

அவருட் பெரும்பாலார் நிலத்தை உழுது, பண்படுத்தி, எருவிட்டு, நவதானியங்களையும் வேறு விளைபொருள்களையும் விளைவிக்கிறார்கள். வேறுசிலர் ஆடு மாடுகளை மேய்த்துப் பாலைக்கறந்து விற்றும், அதைத் தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் ஆக்கி விற்றும் பிழைத்துவருகிறார்கள். தச்சன் உளி, வாள், இழைப்புளி முதலிய ஆயுதங்கள்கொண்டு, மரத்தைச் செப்பனிட்டு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கலப்பை, மண்வெட்டி முதலிய கருவிகளையும், மற்றும் மனிதருக்கு வேண்டிய கட்டில், நாற்காலி, பெட்டி முதலியவற்றையும் செய்து

கொடுக்கிறான். ஆனால் தச்சன் செய்த பெட்டிக்கு வேண்டிய பூட்டுக்களையும், ஆணி, அரிவாள் முதலிய கருவிகளையும் செய்வதோ கொல்லன் தொழில் ஆகும்.

இவ்வனைவோருக்கும் வேண்டிய உணவுப்பொருள்களை அறுசுவையுடன் சமைத்துச் சாப்பிடுவதற்குக் கருவியாயுள்ள மட்பாண்டங்களைக் குயவனும், பித்தளை, தாம்பிரம், வெண்கலம் முதலான பாத்திரங்களைக் கன்னானும் செய்து கொடுக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் வேண்டிய ஆடைகளையும் புடவைகளையும் நெய்து தருவோர் கைக்கோளர், சேடர், பட்டுநூற்காரர் முதலானோர். இவ்வாறே மக்களுக்கு வேண்டிய மற்றைத் தொழில்களைச் செய்கிறவர்கள் வணிகர், வாணியர், கொற்றர், ஒட்டர், செம்மார், உமணர் முதலானவர்களாவர். ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் பல வகையான தொழில்கள் நடப்பதைப் பார்ப்பீர்கள். ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் மற்றொரு வகுப்பினருக்கு உபகாரமாகவே இருந்து வருகின்றனர்; எவரும் பிறருடைய உழைப்பின்றிப் பிழைக்க

இயலாது. இவ்வுலகம் ஒரு பெரிய கூட்டுறவுச் சங்கமாக இயங்குகின்றதல்லவா?

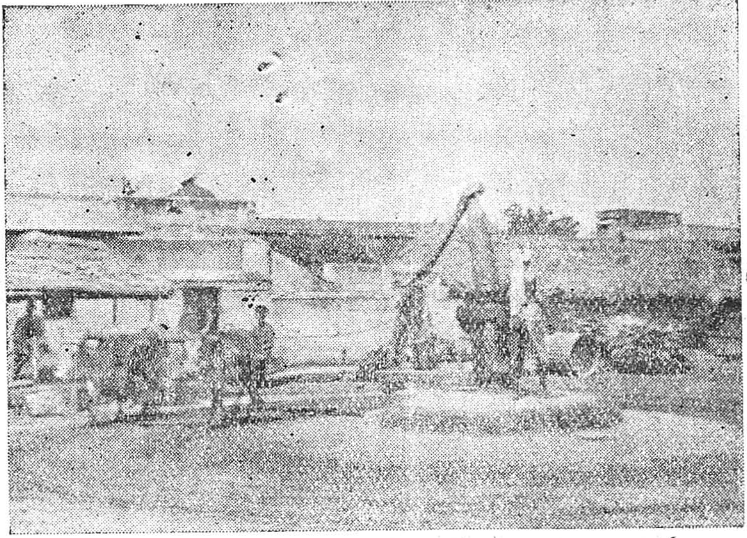

பலதிறப்பட்ட உழைப்பு.

பெரியகிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் நடைபெறும் பற்பலவிதமான தொழில்களையும் உழைப்பையும் விவரிக்க யாரால் இயலும்? எழுதப்புகுந்தால் இடமும் போதாது. விசித்திரமும் விநோதமுமான பணிகளைச் செய்யும் கல் தச்சரும், கம்மாளரும், தட்டாரும், கன்னாரும் எண்ணற்றவராவர். பல மேன்மாடங்களையுடைய மாளிகைகளையும், ஆறுகளைக் கடக்கப் பாலங்களையும் கட்டுவதில் உழைப்போர் பலர். தொழிற்சாலைகளிற் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வேலையிலமர்ந்துள்ளார். இங்ஙனமாகவே ரெயில்வே ஸ்தாபனங்களிலும் துறைமுகங்களிலும் வர்த்தகசாலைகளிலும் வேலை செய்வோர் எண்ணிறந்தவராவர். இத்திறத் தொழிலாள

ரெல்லாம் இரவென்றும், பகலென்றும், வெயிலென்றும், மழையென்றும் பாராமல் உடல் நலியப்பாடுபடுவதன் காரண மென்னவென்று நீங்கள் எப்பொழுதாவது விசாரித்தறிந்த துண்டா?

மேற்காட்டியபடி மெய்வருந்த உழைக்குஞ் சிலர் வேறொரு வகுப்பினரைக் கண்டு பொறுமையும் கோபமும் கொள்ளலாம். அரண்மனை போன்ற கட்டிடங்களில் மின்சார சக்தியினால் விசிறிகள் காற்று வீசிக்கொண்டிருக்க, மெத்தைகளிட்ட ஆசனங்களிலமர்ந்து, ஒரு நாளைக்குச் சில மணி நேரம்மட்டுமே வேலைசெய்து, மிகுந்த தொகையுள்ள சம்பளத்தைப் பெற்றுச் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்துவரும் உத்தியோகஸ்தர்களும், அவர்களிடம் வேலையிலமர்ந்துள்ள பல சிப்பந்திகளும் அதிகாரம் செலுத்துவதேயன்றி வேறு என்ன தான் உழைக்கிறார்கள் என்று சிலர் கேட்கலாம். மேலும், தேசத்தின் வருமானத்தில் ஏறக்குறையப் பாதிக்குமேற் செலவிட்டு நாம் போஷித்துவரும் போர்ப் படைகளும், போலீஸ் வீரர்களும் இயற்றும் உழைப்பும் என்ன எனவும் பலர் வினவலாம்.

சேவையும் மெய்யுழைப்பே.

பயிர்த்தொழிலாளர், கொல்லர், தச்சர், நூல்நூற்போர் முதலானோர் உழைப்பால் (labour) உணவுப்பொருள்களும் மற்றப்பொருள்களும் (goods) உண்டுபண்ணப்படுவதுபோல உத்தியோகஸ்தர்கள் உழைப்பால் யாதொரு பொருளும் உண்டுபண்ணப்படுவதில்லை யென்பது உண்மையே. ஆயினும், உற்று நோக்குங்கால், இன்னோரன்னோருடைய உழைப்பும் அவசியம் என்றே அறியப்படும். குடிகளுக்கும் தொழிலா

ளருக்கும் எவ்வித இடுக்கணும் ஏற்படாது, துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ்செய்யப் போர்ப்படைகளும், போலீஸ் வீரர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் இல்லாவிடின் தேசத்தில் அமைதியும் சௌக்கியமும் எங்ஙனம் ஏற்படும்? அமைதி யின்றேல் எத்தொழில்தான் நடைபெற இயலும்? எனவே அரசுபுரிவார் உழைப்பும் மெய்யுழைப்பாதல் (productive labour) காண்க. அன்றியும் உபாத்தியாயர்கள், மருத்துவர் கள், நடிகர்கள், சங்கீத வித்துவான்கள் போன்ற பலருடைய உழைப்பும் பலவகைப்பட்ட சேவையாக (services) அமை வது பற்றி மெய்யுழைப்பாகவே கருதப்படும். ஆதலின் தமக்கும் பிறர்க்கும் உபகாரமான எப்பணியிலேனும் சேவை யிலேனும் ஈடுபட்டு உழைப்பார் யாவரும் மெய்யுழைப்பா ளரேயாவர்.

வீண் உழைப்பு.

இவ்வுண்மையை உணராத அறிவிலிகள் எத்தனைபேர்! தமக்கு அடாதவைகளிலும் அநுவசியமான காரியங்களிலும் காலத்தையும் பொருளையும் செலவிட்டு வாணாளை வீணாக் குவா ரில்லையா? 'நாளைக்கிருப்பதை யார் கண்டார்? இன் றைக்கிருப்பதை உண்டுடுப்போம்; உழைப்பா, பிழைப்பா?' என்று விதண்டாவாதம் பேசி நாட்கழிப்பார் எத்தனை பேர்? 'கல்லுக்குள் இருக்கும் தேரைக்கும் முட்டைக்குள் இருக் கும் குஞ்சுக்கும் உணவளிப்பவன் நமக்கும் உணவளிப்பான்; மரத்தை வைத்தவன் நீர் பாய்ச்சானு?' எனப் பலவாறு பிதற் றும் நிர் விசாரிகள் எத்தனை பேர்! பெண்டு பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றச் சோம்பி, காவியுடையேற்றுப் போலிச்சன்னி யாச வேடம் பூண்டு, கோவில்களிலும் மடங்களிலும் அன்ன

தான சத்திரங்களிலும் வயிறு வளர்ப்பதையே கருமமாகக் கொண்டலையும் ஆண்டிகளின் கூட்டம் வெறுக்கத்தக்கதே. இவையெல்லாவற்றிலுங் கேடாய் ஊராருடைமைக்குப் பேராசைகொண்டு, வீண்வழக்குத் தொடுத்தோ, திருடியோ பிறர் பொருளை அபகரிப்பதிலேயே தங்கள் உழைப்பைச் செலுத்துவோர் எத்தனைபேர்! இன்னோரன்னோரெல்லாம் வறுமையை விரும்பியழைத்து நாட்டைக் கெடுக்கும் நாசகாலர்கள் ஆவர். இவர்கள் தமக்கேனும் பிறருக்கேனும் யாதொரு உபகாரமுமின்றிச் சோற்றுக்குச் செலவும் பூமிக்குப் பாரமுமாய் இருந்துவருகின்றனர்.

எல்லா ஜீவஜெந்துக்களும் உழைக்கின்றனவல்லவா? எறும்பின் சுறுசுறுப்பையும், தூக்கணாங்குருவியின் அரிய கூட்டையும் தேனீயின் விசித்திர அறைகளையும் பற்றி விரிவாகப் படித்தும், கேட்டும், கண்டுமிருப்பீர்கள். கேவலம் பகுத்தறிவில்லாத ஜீவஜந்துக்களும் உழைப்பினால் அரும் பெரும் காரியங்களைச் செய்ய வல்லனவாயின் பகுத்தறிவுடைய மனிதர் எத்துணை அரிய காரியங்களையும் செய்யவல்லவராவரென்பது சொல்லாமலே அமையும். ஆழ்கடலைக் கடக்கும் நீராவிக்கப்பலும், ஆகாயத்திற் பறக்கும் விமானமும் மனிதன் அறிவின் உயர்ச்சிக்கும் உழைப்புக்கும் உதாரணமாக விளங்குகின்றனவல்லவா? உடலைப் பெற்றதன் பயனாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னுஞ் சிறந்த பொருள்களை அடைவதற்குச் சாதனமாக அமைந்துள்ள உழைப்பையே என்றும் மேற்கொள்ளுவோமாக.

"முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்". (குறள்)

பயிற்சி.

1. இப்பாடத்திற் குறிப்பிடாத ஐந்து தொழில்களின் பெயரையும் அவற்றைச் செய்வோரின் பெயரையும் எழுதுக.

2. நீங்கள் உபயோகிக்கும் எவையேனும் ஐந்து பொருள்களில் அடங்கியிருக்கும் உழைப்பை விவரிக்க.

3. உங்களுக்காக உழைப்பவர் யார் யார்?

4. பாடசாலைகளிற் கல்விபயிலும் மாணவர் உழைப்பு மெய்யுழைப்பாகுமா (productive labour)? அதனால் யார் யார் பயனடைகிறார்கள்?

5. எவ்வித உழைப்பு மெய்யுழைப்பாகும்? மெய்யுழைப்பல்லாததற்கு (unproductive labour) இப்பாடத்திற் குறிப்பிடாத வேறு சில உதாரணங்கள் தருக.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

பொருள்.

பலதிறப்பட்ட உழைப்பின் நோக்கமும் பயனும் யாவை? நம் மூதாட்டியாராகிய அவ்வையார்,

"சேவித்தும், சென்றிரந்தும், தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்,
பாவித்தும், பாராண்டும், பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்"

என்று கூறிப் போந்தனர்.

என்னே! ஒருவரிடத்திற் பணி செய்வதும், பிச்சை புகுவதும், நெடுங் கடலைக் கடந்து பொருளீட்டுவதும், கவி பாடுவதும், அரசுபுரிவதும்—எல்லாம்—கேவலம் ஒரு சாண் வயிற்றை நிரப்புவதற்குத்தானு? ஆம், அதற்காகவே பெரும் பாலார் அல்லும் பகலும் உழைக்கின்றனர். ஆயினும் எத் தனைபேர் உடல்நலியப் பாடுபட்டும் அத்துணைப் பயனும் அடைய இயலாதிருக்கின்றனர்!

உடலைப்போற்றும் உழைப்பு.

உடலைப் போஷிக்க உணவு வேண்டும்; உடலில் குளிர் தாக்காது போக்கி வேண்டிய வெப்பத்தைக் கொடுக்கவும், அலங்காரஞ் செய்துகொள்ளவும் ஆடை அவசியம்; காற்றுக் கும், வெயிலுக்கும், குளிருக்கும், மழைக்கும் ஒதுங்கவும், தாம் சேமித்துவைக்கும் பொருள்களைப் பத்திரப்படுத்தவும் வீடும் வேண்டும். ஓரிடத்திலிருந்து வேறோரிடத்திற்கு விரைவாகவும் சௌக்கியமாகவும் செல்வதற்கு வண்டிகளும், வாகனங்களும், மோட்டார்களும், ரெயில்வண்டிகளும், கப் பல்களும், ஆகாயவிமானங்களும் அவசியம். இவற்றைச் செய்தற்கு ஆயுதங்களையும் கருவிகளையும் இயந்திரங்களையும் உண்டாக்கவேண்டும். இங்ஙனமாக ஆராயுங்கால் மனிதர் இயற்றும் சாதாரணமான பலதிறப்பட்ட உழைப்பும் உட லைப்பேணுதற்பொருட்டே யென்பது பெறப்படும்.

உலகத்தில் மனிதர் அடையும் எவ்விதப் பயனுக்கும் உடல் ஆதாரமாக அமைந்திருப்பதால் உடலைப் பேணுவதற் காக இயற்றும் உழைப்பு எல்லாவற்றிலும் தலைமை படைத் துள்ளது. பண்டைக் காலத்திலிருந்த அறிஞரிற் பலர்

இருக்க இடமும், உடுக்க உடையும், உண்ண உணவும் கிடையா தலைந்தது எவ்வளவு வருந்தத்தக்கது! உடுப்பதற்கு உடையின்றிக் "கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக் காலது கொண்டு மேலுறத் தழீஇப் பேழையு ளடங்கும் பாம் பெனக்" கிடந்த தம் கோலத்தைத் தம் மனைவிக்கு நாரைகள் மூலம் அறிவித்த சத்திமுற்றப் புலவருடைய கதையையும் கேட்டுள்ளோம். ஆங்கிலநாட்டிலும் இவ்வாறான பண்டைக் காலத்துக் கதைகள் பலவுள. அறிஞரும் பெரியருமானவர் கதி இவ்வாறாயின் ஆயிரக்கணக்கான சாதாரண மக்களின் கதி எவ்வாறாம்? இவ்வனைவருடைய பசிப்பிணியாகிய வறுமைப்பிணியை நீக்குவது நமது முதற்கடமை யல்லவா? இது நிற்க.

சீரிய உழைப்பு.

பகுத்தறிவுடைய மாந்தர் கேவலம் விலங்கினங்களைப் போல உடலைப் போற்றும் உழைப்பையே முடிவாகக் கருதுதல் தவறு. அறிவிற் பெரியா ரனைவரும் உலகமுன்னேற்றத் திற்கே உழைக்கின்றனர். எல்லாத் தேயத்தினராலும் கொண்டாடப்படும் ஸர் ரவிந்திரநாத தாகூர் என்னும் வங்காளக் கவிவாணரும், சித்திர விற்பன்னராகிய கேரள நாட்டு ராஜா ரவிவர்மாவும், இயற்கைப் பொருணூலாராய்ச்சியில் நூதனமான பல விஷயங்களைக் கண்டு, வெளியிட்டு, அதனால் பல விருதுகளும் பட்டங்களும் பெற்றுத் திகழும் நிபுணர்களான ஸர் ஜே. சி. போஸ், ஸர் சி. வி. இராமன், ஸர் பி. சி. இரே என்னும் பெருமக்களும், இன்னும் பல துறைகளிலும் நாட்டுக்கு நலன் விளைக்க உழைக்கும் பலரும், தத்தம் முயற்சியில் ஈடுபட்டு நிற்பது உடலைப் போற்றுவதற்கன்றென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

பொருள் ஆக்குதல்.

இவ்வுதாரணங்களினாலே உழைப்பின் நோக்கமும் பயனும் எவையென்று நீங்கள் அறிகிறீர்கள்? பொதுப்படச் சொல்லில் உழைப்பின் பயன் 'பொருள் ஆக்குதல்' (Production) ஆம். இப்புத்தகத்தில் 'பொருள்' என்பது விரிந்த அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும். பொருளானது உடை, உணவு வீடு, அணிகலன்கள், வாகனங்கள் முதலியன போன்ற பல செல்வப்பொருள்களை (material goods) மட்டுங் குறிக்காது, அரசுபுரிதல், பாடங்கற்பித்தல் போன்ற சேவையாலமைந்த பொருள்களையும் (immaterial goods) குறிக்கும். கல்வியறிவைப் பெருஞ்செல்வமென்று நாம் கருதுவதும் அதனாலேதான்; ஏனெனில், அவ்வறிவு செல்வப்பொருளை அடைதற்குக் கருவியாதல் கூடும். இக் காரணம்பற்றியே அரசுபுரிவார், மருத்துவர், வழக்கறிஞர், சங்கீதவித்துவான்கள் முதலானோருடைய உழைப்பையும் மெய்யுழைப்பென்று முன் கூறினோம்.

நல்லபொருள்களும் தீயபொருள்களும்.

நாம் இயற்றும் பலவகை உழைப்பாலும் சேவையாலும் உலகவாழ்க்கைக்குச் சார்பாக அமையும் யாவும் 'பொருள்' (goods) என்னப்படும். பொருளின் முக்கிய அம்சங்கள் பின் வருவன:—அதில் உழைப்பு அடங்கியிருக்கவேண்டும்; அது பயனுடையதா யிருக்கவேண்டும் ; விலை மதிக்கத்தக்கதாயும் மற்றொருவருக்கு மாற்றியும் பகிர்ந்தும் கொடுக்கக் கூடியதாயு மிருக்கவேண்டும். உணவுப்பொருள்கள், ஆடை, அணிகலன்கள், வீடு முதலியன தகுந்த உதாரணங்கள் ஆம். இத்தகைய பொருள்களை 'நல்ல பொருள்கள்' (positive goods) என வழங்கலாம்.

வெளுத்த தெல்லாம் பாலாகாத வாறுபோலப் பொரு ளெனக் கருதப்படுவன வெல்லாம் 'நல்ல பொருள்கள்' ஆகா· கள், சாராயம், விஸ்கி, பிராந்தி முதலான இலாகிரி வஸ்துக் களும், கடந்த ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் மனுஷரைக் கொல்ல உபயோகிக்கப்பட்ட விஷக்காற்றும், வெடிகுண்டுகளும் பொருளின் அம்சங்கள் அனைத்தும் அடங்கியிருந்தும் அவை அவ்வளவு சிறந்த நற்பொருள்கள் எனக் கருதப்படா. ஏனெ னில் இன்றியமையாத உணவுப்பொருள்களும் கிடைக்காது ஒருபுறம் பலரும் பட்டினி கிடக்க, இப்படிப்பட்ட 'தீய பொருள்களை' (negative goods) ஆக்குவதில் மனிதர் தங்கள் உழைப்பைச் செலவிடுவது எவ்வளவு மதியீனம்!

"அறன்ஈனும் இன்பமும்ஈனுந் திறன் அறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்". (திருக்குறள்)

இயற்கைப்பொருள்கள்

பொருள் உழைப்பாலாவதும், பயன்அளிப்பதும், விலை மதிக்கத்தக்கதும், பிறருக்கு மாற்றப்படக்கூடியதும் ஆக இருக்கவேண்டுமென்று இதுகாறும் கூறியவற்றால் அறிந் தோம். ஆயினும், இவ்வுலகத்தைச் சற்று உற்றுநோக்குங் கால் எத்தனையோ பொருள்கள் மக்கள் உழைப்பின்றி இயற் கையில் தாமாகவே அமைந்து கிடக்கக் காண்கின்றோம். உழைப்பினால் ஒரு பிடி மண் உண்டாக்க இயலுமா? அன்றி, ஒரு பெரு மழையைப் பெய்யச் செய்ய முடியுமா? உயிர் வாழ்ந்திருப்பதற்கு இன்றியமையாத காற்றும் நமது உழைப் பால் ஆனதா? அங்ஙனமே ஆறு, கடல், மலை முதலியன வும் அவற்றுள் வாழ்வனவும், மனிதர் உண்டுபண்ணினவை களா? ஆ! ஆ! என்ன மாட்சி! எத்தனை திரளான இயற்கைப்

பொருள்கள் நமக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன! இவை யாவும் பொருள்களே; ஆனால் அவை மனிதர் உழைப்பால் ஆகாமைபற்றி அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு யாதொரு விலைமதிப்பும் இல்லை. நாம் சுவாசிக்கும் காற்று இன்றியமையாதது; மிகவும் பயனுடையது; ஆயினும் ஒருவரும் அதை விற்பதும் வாங்குவதும் இல்லை. பொருளின் அம்சங்கள் அனைத்தும் அதில் இல்லை. இவ்விதமான இயற்கைப் பொருள்களெல்லாம் 'விலை இல் பொருள்கள்' (free goods) என்று வழங்கப்படும்.

ஆனால் மனிதர் உண்டுபண்ணும் அரிய பெரிய செயற்கைப் பொருள்களெல்லாம் இறைவனருளிய இயற்கைப் பொருள்களைக்கொண்டுதான் செய்யப்படக்கூடும். கொல்லன் செய்யும் கருவிகளும், தட்டான் செய்யும் நகைகளும், ஆகாயத்திற் பறக்கும் விமானமும் பூமிக்குள்ளிருந்து வெட்டியெடுக்கப்பட்ட உலோகங்களால் ஆக்கப்பட்டனவன்றோ? உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் மண்ணிலிருந்தன்றோ உண்டாகின்றன! மைடாஸ் என்னும் கிரேக்க அரசன் தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகவேண்டும் என்று கேட்டுப் பெற்ற வரம் போல எல்லாம் பொன்னாகிவிட்டால் மானிடருக்கு இவ்வுலகத்தில் வாழ்க்கை யேது? ஆம், கடவுளின் சிருஷ்டியாலேற்பட்ட இயற்கைப் பொருள்களை விருத்திசெய்வதும், நமக்கு உபயோகமான பொருள்களாக அவற்றை மாற்றுவதுமே உழைப்பின் ஆரம்பமும் முடிவுமாகும்.

பயிற்சி.

1. நீங்கள் காணும் ஐந்து அரிய இயற்கைப் பொருள்களின் பெயரையும் அவற்றின் உபயோகங்களையுங் குறிப்பிடுக.

2. மனிதர் இயற்றிய ஐந்து அரிய செயற்கைப்பொருள்களையும் அவைகளுக்கு மூலகாரணமான இயற்கைப்பொருள்களின் பெயரையுங் குறிப்பிடுக.

3. சில இயற்கைப்பொருள்கள் (தங்கம், வைரம் போல்வன) ஏன் மிகுந்த விலைபடைத்துள்ளன? சில (தண்ணீர், காற்று) அவ்வாறில்லாதிருப்பதேன்?

4. "கல்வி யென்னும் உள்ளத்தே பொருளிருக்க உலகெல்லாம் பொருள் தேடி யுழல்வ தேனோ?" என்ற கூற்றின் உட்கருத்தென்னை?

5. கல்விப்பொருள் எப்போது பொருளெனக் கருதப்படும்? எப்போது பொருளாகக் கருதப்படமாட்டாது?

மூன்றும் அத்தியாயம்.

நிலம்.

இவ்வுலகின்கண்ணுள்ள இயற்கைப்பொருள்கள் அனைத்தையும் (தரை, கடல், மலை, உலோகங்கள் போல்வன) 'நிலம்' (Land) என்னும் பொதுப்பெயரால் இப்புத்தகத்தில் வழங்குவோம். அவையெல்லாவற்றிலும் தலையாக விளங்குவது பூமியின் மேற்பரப்பாகிய தரைதான் (Surface of the earth). சகல உயிர்களுக்கும் ஆதாரமாகவும் உபகாரமாகவும் அது வழங்கிவருவதனாற்றான் பலர் அதைப் பூமிதேவி யென்று பூசித்துவருகின்றனர். இப்பூகோளத்தின் மேற்பரப்பு 1970 லக்ஷம் சதுரமைல்; ஆனால் அதில் ஏறக்குறைய நான்கிலொரு பாகந்தான் தண்ணீரற்ற வெறுந்தரை. இந்நான்கி லொன்றிலும் காடுகளும், மேடுகளும், குன்றுகளும், மலைகளும் சில பாகத்தை அடக்கிக்கொள்ளுகின்றன,

வேறொரு பாகத்தில் குடியிருப்புக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும், சுரங்கங்களுக்கும் இடம் வேண்டியிருக்கிறது. எஞ்சிய பாகத்திற்றான் விவசாயம் நடத்தி உலகத்தைப் போஷிக்க வேண்டும்! இயற்கைச் சிருஷ்டியில் எதுவும் அனுவசியமாக அளவுக்கு மிஞ்சியில்லை; முயற்சியினாலும் உழைப்பினாலுமே மக்கள் உய்யவேண்டுமென்பதற்கே இறைவன் இயற்கைப் பொருள்களை இவ்வாறு படைத்திருக்கின்றான் என்பது இதனால் அறியப்படுகின்றதன்றோ?

நிலவுரிமை

உயிருக்கு ஆதாரமான உணவுப்பொருள்களை விளைவிப்பதற்கு இப்போதுள்ள நிலம் போதுமானதென்பது அறிஞர் துணிபு. ஆனால் நிலத்தை எல்லாருக்கும் சரிசமமாகப் பங்கிடுவது நலமா? இப்பொழுதிருப்பது போலச் சிலர் அதிகமாகவும் சிலர் கொஞ்சமாகவும் வைத்திருக்கவிடுவது நலமா? அல்லது அதைவிடப் பயன்படும் நிலம் முழுவதையும் அரசாங்கத்தின் அதீனத்திற்குட்படுத்தி விடுவது நலமா? இவை மிகவும் கடினமான கேள்விகள். இவைகளுக்கு இவ்விடத்தில் விரித்து விடையளித்தல் இயலாது. இரண்டாம் புத்தகத்தில் யாவும் தெளிவுற விளக்கப்படும். ஆயினும் நமது வறுமைக்குக் காரணம் இடம் போதாமையினாலன்று; பயிர்த்தொழில் ஏற்றவாறு நடைபெறாததுபற்றியே யென்பது பின்வரும் காரணங்களினால் விளங்கும்.

பயிர்த்தொழில்

பயிர்த்தொழில் மிகவும் கடினமான தொழில். நீர்வளம் நிலவளந் தெரிந்து, காடு மேடு திருத்தி, உழுது, பண்படுத்தி, எருவிட்டுப் பலவகைப் பயிர்களையும் பருவத்தே பயிரேற்றி,

நீர் பாய்ச்சிக் காத்து, இளங்குழவியை நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்க்குந் தாய்போலச் சிரமப் பட்டு உழைப்பதல்லவோ பயிர்த்தொழில். நிலத்தைப் பண் படுத்தி விதையை விதைத்தபின்னர் வானம் வழங்காவிடின் பட்டபாடெல்லாம் அவமாகும். மழை பெய்யினும் ஏற்ற தருணத்திற் பெய்யவேண்டும்; ஏற்ற தருணத்திலும் வேண் டிய அளவுதான் பெய்யவேண்டும். மழை மிகினுங் குறையி னுங் கெடுதியே; ஆனால் அதிகமான மழை மழைக்குறைவி னால் ஏற்படும் நஷ்டத்தைவிட அதிக நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணிவிடும். காற்றையும் மழையையும் பருவகாலங்களையும் பயிர்த்தொழிலாளிகள் தம்வசமாக்கி ஆளுதல் என்பது இயலுமா? மேலும் பருவகாலத்திற் செய்த பயிர் ஏற்ற காலத் திற் பெய்த மழையினாற் செழித்து வளர்ந்து, பலன் கொடுக் கும் சமயம் பூச்சி புழுக்களால் அழிக்கப்படின் இலவுகாத்த கிளிபோலல்லவோ பயிர்த்தொழிலாளி ஏமாறவேண்டும்? வேளாண்மையின் இயல்பு இவ்வாறாகிவிடின், "மேழிச் செல் வம் கோழை படாது" "தொழுதூண் சுவையின் உழுதூண் இனிது" எனப் பண்டைக்காலத்தவர் கூறிய கூற்றுப் பொய் யாகிவிடும்.

பயிர்த்தொழிலாளரின் நிலைமை

மேலும் எல்லாத் தேசங்களிலும் பயிர்த்தொழிலாளர் பெருங்குடும்பிகள்; நிரம்பக் கல்விப் பயிற்சியில்லாதார்; துணிபும் தீவிரமுயற்சியும் முற்போக்கான நோக்கமும் அற்ற வர். அதுவுமன்றி, அமெரிக்கா, கானடா, ஆஸ்திரேலியா என்னும் புதிய தேசங்களைத் தவிர மற்றைத் தேசங்களி லுள்ள குடியானவர்களெல்லாம் ஏழைக்குடிகளே. அவரவர்க்

குரிய நிலமோ மிகக் குறைவு. இந்தியாவின் குடிகளுக்குச் சராசரி தலைக்கு ஒன்றேகால் ஏக்கர் நிலந்தான் ஏற்படுகிறது! இந்நிலமும் ஒரே இடத்தில் ஒரு தொகுதியாயிராமல், பெரும்பாலும் துண்டுதுண்டாகப் பலவிடங்களிலும் சிதறிக்கிடக்கிறது. மேலும் இவ்வேழைக் குடியானவர்களுக்குக் கடன் பொறுப்பும் போதிய அளவு உள்ளது. இவைபோன்ற பல குறைகள் நமது தேசத்தின் பயிர்த்தொழில் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாயிருந்துவருகின்றன.

பண்டைக்காலத்துப் பயிர்த்தொழிலாளிகள் குடும்ப வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களைமட்டுமே முக்கியமாக விளைவித்துக்கொண்டு, ஆடம்பரமற்றவர்களாய் மன அமைதியும், திருப்தியும் அடைந்து வாழ்ந்துவந்தனர். ஆனால் இக்காலத்தினருக்கோ அவ்வித வாழ்க்கைக்கு இடமில்லை. நாகரிகமான நடை யுடை பாவனைகளுக்குரிய பல பொருள்களை அவர்கள் அயல்நாட்டிலிருந்து வாங்குகிறார்கள்; அவற்றிற்குரிய பணத்தை அயல்நாட்டார் விரும்பும் கைத்தொழிலுக்கு அடிப்படையான மூலப்பொருள்களை (பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள், சணல் போல்வன) விளைவித்துப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட பொருள்களை விளைவிக்க நல்ல விதை, கொழுமையான புதிய எருவு, மூலதனம் முதலியன வேண்டும். இவ்வித அநுகூலங்களை யெல்லாஞ் சிறிய குடியானவர்களால் தாங்களே அமைத்துக்கொள்ள முடியாது; அரசாங்கத்தினரின் உதவி நிரம்பவும் வேண்டும். ஆதலாற்றான் குறைந்த வட்டியிற் கடன் கொடுக்கப் பாங்கிகளும் (banks), கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் (co-operative societies) ஏற்பட்டுள்ளன.

புதிய பயிர்த்தொழில் முறைகள்.

நீர்ப்பாய்ச்சலுக்காக ஏரிகள், குளங்கள், கால்வாய்கள், அணைக்கட்டுகள், நீர்க்கட்டுஸ்தாபனங்கள் முதலியன ஏராளமான பணச்செலவில் உண்டுபண்ணப்படுகின்றன. நல்ல விதை, கொழுமையான எரு, புதிய கலப்பைகள், தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் முதலியனவும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. அதற்கென்றே பயிர்த்தொழில் இலாக்காக்களையும் மாதிரிப்பண்ணைகளையும் உத்தியோகஸ்தர்களையும் அரசாங்கத்தினர் ஆங்காங்கு நியமித்திருக்கின்றனர். சாஸ்திரபூர்வமான கல்வியறிவைப் பரவச்செய்வதற்காகப் பயிர்த்தொழிற் கலாசாலைகளும் (Agricultural Colleges) நிறுவப்பட்டுள்ளன.

எனினும், 'தன்கையே தனக்குதவி' என்னும் பழமொழிக்கேற்ப, அரசாங்கம் வழிகாட்டத்தான்செய்யுமேயொழிய ஊட்டுமா? நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்திவிட்டதனால் மாத்திரம் பயிர்த்தொழிலாளிகள் வீட்டில் நெல் வந்துவிடாது. நல்ல நிலத்தில் நல்ல விதையைத் தூவிவிட்டதனால் மட்டும் மேனிகண்டுவிடாது. எனவே இவையெல்லாம் அமைந்திருந்தும் முடிவில் பயிர்த்தொழிலாளிகளுக்கு ஊக்கமும் உழைப்பும் அவசியம் வேண்டும். அன்னவர் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைந்தாற்றான் பயிர்த்தொழில் விருத்தியடையும்.

> "வரப்புயர நீருயரும்,
> நீருயர நெல்லுயரும்,
> நெல்லுயரக் குடியுயரும்,
> குடியுயரக் கோனுயரும்"—(அவ்வையார்.)

பயிற்சி.

1. உங்கள் கிராமத்தில் விளைவிக்கப்படும் விவசாயப் பொருள்களையும் அவற்றின் உபயோகங்களையுங் குறிக்க.

2. எவரேனும் ஐந்து குடியானவர்களின் வாழ்க்கையைப் பின்வரும் தலைப்புக்களின்கீழ் விவரிக்க. (1) நிலத்தின் விவரமும் விஸ்தீரணமும். (2) விளைபொருள்களின் அளவும் விலையும். (3) வருமானங்கள். (4) குடிவாழ்க்கைக்காகச் செலவாகும் தொகை. (5) விதை, ஆடுமாடுகள் தீனி முதலியனவாக விவசாயத்திற்குச் செலவாவது. (6) ஐந்து வருஷச் சராசரி இலாபம். (7) கடன் விவரம்; தொகை, காரணம், வட்டி விகிதம்.

3. உங்கள் கிராமத்தாருக்கு (1) நீர்ப்பாய்ச்சல் (2) எரு (4) பணப்பிரிச்சல் (credit facilities) (4) கல்வி முதலிய விஷயங்களில் இருக்கும் குறைகள் யாவை? அவைகளை எவ்வகையில் நிவர்த்தி செய்யலாம்?

4. உங்கள் கிராமத்தில் (விவசாயிகளின் கூட்டுறவுச் சங்கம்) (Agricultural Co-operative Society) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? ஏற்பட்டிருந்தால் அதில் நடைபெறும் வேலையைப்பற்றிச் சுருக்கமாக எழுதுக.

5. உங்கள் பாடசாலைக்குச் சமீபமாகவுள்ள சர்க்கார் பயிர்த் தொழிற் பண்ணைக்குச் (Government Agricultural Farm) சென்று அங்கு நடக்கும் வேலையைக் கவனித்து ஒரு வியாசம் எழுதவும். உங்கள் கிராமத்தாருடைய முறைக்கும் அங்குக் கையாளப்படும் முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுக.

நான்காம் அத்தியாயம்.

வேலைப்பகுப்பு.

தினசரிவாழ்க்கையில் நமக்கு வேண்டியன உணவுப் பொருள்கள்மட்டுமன்று; உடை, அணிகலன்கள், புத்தகங்கள் முதலான பலவும் தேவை. இவை யாவுங் கைத்தொழில்களால் (Manufactures) ஆக்கப்படுகின்றன. பயிர்த்தொழிலைப் போலக் கைத்தொழில்கள் சிறந்தவையல்ல; அவற்றில் உழைப்பாரும் சிலரே. எனினும் தற்காலத்தில் கைத்தொழில்கள் நடைபெறும் பெருமையும் சிறப்பும் வியக்கத்தக்கன.

பயிர்த்தொழிலுக்கும் கைத்தொழிலுக்கும் முக்கியமான ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. பயிர்த்தொழில் செய்வோர் தாங்களியற்றும் உழுதல், விதை விதைத்தல், நீரிறைத்தல், போரடித்தல் முதலான பலதிறப்பட்ட வேலைகளையும் தாங்களே பல்வேறுகாலங்களிற் செய்துவருகின்றனர். ஆனால் பெரிய நகரங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் ஒவ்வொரு வேலையையும் பல சிறு பாகங்களாகப் பிரித்துத் தனித்தனியான ஒவ்வொரு பாகத்தையும் மிகப்பலர் செய்துவருகின்றனர். இவ்விசித்திரம் பின்வரும் உதாரணங்களினால் விளங்கும்.

நீங்கள் உபயோகிக்கும் ஊசி எவ்வளவு அற்பமான பொருள்; எவ்வளவு குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுகிறது; அதை நீங்களே செய்வதானால் எவ்வளவு காலமும் செலவும் ஆகும். ஆனால் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் அது செய்யப்படும்விதம் மிகவும் அதிசயிக்கத்தக்கது. ஒரு ஊசியைச் செய்து முடிக்கப் பதினெட்டு விதமான வெவ்

வேறு முறைகளும் தொழிலாளரும் உண்டு. பெரிய எஃகுப் பாளங்களைச் சிறிது சிறிதாகச் சிலர் துண்டிப்பார். பின்னர் வேறு சிலர் அத்துண்டுகளைச் சிறிய கம்பிகள் ஆக்குவர்; வேறு சிலர் அக்கம்பிகளை ஊசியின் நீட்டத்திற்குச் சரியான துண்டுகளாக இயந்திரங்களிற் கொடுத்து நறுக்கிக்கொண்டேயிருப்பார். அதன் பின்னர் அவ்வூசிகளின் முனையைக் கூர் செய்வதிற் சிலரும், மற்றோர் முனையில் நூல் செல்வதற்குரிய துவாரமிடுவதில் வேறு சிலரும் அமர்ந்திருப்பர். இவ்வாறாகச் செய்யப்பட்ட ஊசிகளை எண்ணுவோரும், அடுக்குவோரும், காகிதங்களில் மடித்து வியாபாரிகளுக்கு அனுப்புவோரும், வெவ்வேறு பிரிவினராவர். எஃகுப் பாளங்களைத் துண்டிப்பவர்களே வேலையின் கடைசிவரைக்குமுள்ள எல்லாப் பாகங்களையும் செய்வதில்லை; ஒவ்வொரு பிரிவினரும் ஒரு தொழிலின் ஒவ்வொரு சிறிய பாகத்தை மட்டும் செய்கிறார்கள். இதைத்தான் வேலைப்பகுப்பு (Division of labour) என்று இப்புத்தகத்தில் வழங்குகிறோம்.

இங்ஙனமாகவே உங்கள் எழுதுகோல் முனையும் (nib) ஓரியந்திரசாலையில் பலவித வேலையாட்களாற் செய்யப்படுகிறது.

வேலைப்பகுப்புக்கு வேறொரு உதாரணமுங் காட்டலாம். பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலை யொன்றில் பின்வரும் விஷயங்கள் கவனிக்கலாம்.

முதலில் புலங்களிலிருந்தெடுக்கப்பட்டுவந்த பருத்தியை ஜின் (gin) என்னும் மணைகளிலிட்டுப் பஞ்சு வேறு, கொட்டை வேறாகப் பிரித்துப் பஞ்சை மூட்டை மூட்டையாகக் கட்டுகிறார்கள்,

மற்ருெரு பக்கத்தில் இப்பஞ்சு மூட்டைகள் ஸ்பின்னிங் பிரேம் (Spinning frame) என்னப்படும் மற்ருேர் இயந்திரத்தில் இடப்பட்டு நூலாக நூற்கப்பட்டு வெளியே வருகின்றன.

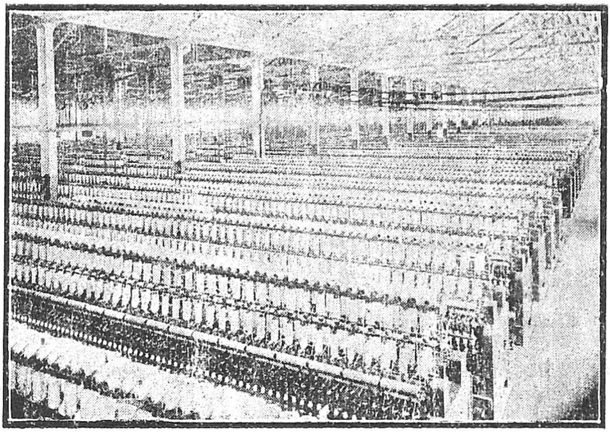

மற்ருெரு பாகத்தில் நூலைப் பலர் சாயந் தோய்த்து நெசவாலைக் கனுப்புகின்றனர்.

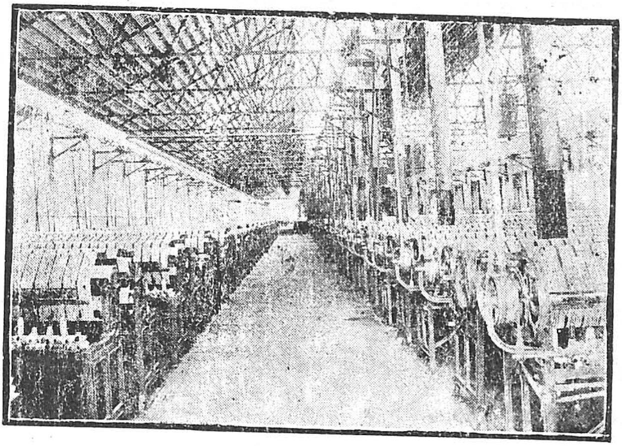

நெசவுச் சாலையிலுள்ள வேலையாட்கள் சாயந்தீர்ந்த நூலையும் என்னுந் தறிகளிலேற்றித் துணியாக நெய்கிருர்கள்.

இவ்வாறு நெய்யப்பட்ட துணியை வேண்டிய அளவில் துண்டித்து மூட்டை மூட்டையாகக் கட்டிக் கடைகளுக் கனுப்புவது வேறோரிடத்தில் வேறு வேலையாட்களாற் செய் யப்படும்.

பருத்திப்பஞ்சு நாம் அணியும் ஆடையாக மாறும்வரை யுள்ள வேலையின் பல பல பாகங்களும் ஒன்றன்பின்னொன் றாய் ஒரே தொழிற்சாலையிற் பலவாயிரக் கணக்கான மனிதர் களாற் செய்யப்படுகின்றன. சிலவிடங்களில் ஒவ்வோர் முறைக்கும் பிரத்தியேகமான தொழிற்சாலைகள் உண்டு. பருத்தியைப் பஞ்சாக்கும் ஆலையில் நூல் நூற்பதில்லை; அவ் வாறே நூல் நூற்கும் ஆலையில் நெய்வதில்லை. எனினும் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலுமுள்ள வேலை முழுவதும் பல திறப்பட்ட பல்வேறு வேலைக்காரராலே பலபல பாகங்களாகப் பிரித்துச் செய்யப்படுகிறது.

வேலைப்பகுப்பின் பலாபலன்கள்.

வேலையை இவ்வாறு பகுத்துச் செய்வதனால் விளையும் நன்மைகள் யாவை? ஒரு வேலையின் ஒரு பாகத்தை முடித் துவிட்டு அதன் அடுத்த பாகத்தை ஆரம்பிப்பதற் கிடையிற் செலவழியும் நேரம் இலாபமாகிறது; 'காலம் பணத்திற்குச் சமானம்' (Time is money) என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பழ மொழி. ஒரு தொழிற்சாலையிலுள்ள ஒவ்வொரு மனித னுடைய நேரத்திலும் இலாபமேற்படும்போது மொத்தத் தில் எவ்வளவு இலாபம் ஏற்படும்!

வேலைப் பகுப்பினால் அமையும் பிற பலன்கள் யாவை? ஒரு வேலையின் ஒரு சிறு பாகத்தைமட்டுமே ஒருவன் திரும்பத் திரும்பச் செய்துகொண்டே வருவானாயின் அவ னது திறமை அதிகரிக்கு மல்லவா? 'சித்திரமுங் கைப்

பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்பது நமது நாட்டுப் பழமொழி. ஒவ்வொரு சிறிய பாகத்தைச் செய்வதிலுள்ள ஒவ்வொருவனுடைய திறமையும் அதிகரிக்கும்போது 'பல துளி பெருவெள்ள'மானாற் போல, அத்தொழிற்சாலையிலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் திறமையும் அதிகரிக்கும். அவ்வாறுபின் தொழிற்சாலையின் வேலை விரைவாக நடைபெறுமன்றோ?

மேலும் ஒரு வேலையைப் பல பல பாகங்களாகப் பிரித்துச் செய்வதால் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் திறமைக்கேற்ற பாகத்தையே செய்துகொள்ளலா மல்லவா? உதாரணமாகப் பருத்தியைப் பஞ்சாக மாற்றுவது எளிதான வேலை; நூல் நூற்பதும், நெய்வதுமோ சிறிது அரிதான வேலை. ஒருவனே இப்பலதிறப்பட்ட வேலையையும் செய்வதானால் எவ்வளவு நேரம் வீணாகப்போகும்! எளிதான வேலையைச் சிறுவர்களும் பெண்களும், அரிதான வேலையைக் கைதேர்ந்த ஆண்களுமாகப் பிரித்தியற்றினால் வேலை சிறப்பாகவும் விரைவாகவும் நடைபெறுமல்லவா?

வேலையைப் பிரித்தியற்றுவதால் ஒரு பிரதிகூலம் ஏற்படுதல் கூடும். நாடோறும் பத்துமணி நேரமும் ஒரு ஊசியின் பதினெட்டில் ஒரு பாகத்தையே ஒரு மனிதன் செய்து கொண்டுவருவனாயின் அத்தொழிலியற்றுவதனாலுண்டாகும் மகிழ்ச்சியும் விருப்பமுங் குன்றிச் சலிப்பு ஏற்படுமல்லவா? ஆனால் இதைப் பெரிய தீமையென்று எண்ணுவதற்கிடமில்லை; சலிப்பேற்படக் கூடிய வேலையை எல்லாம் இக்காலத்தில் அநேகமாக இயந்திரங்களே செய்து முடித்துவிடுகின்றன.

இயந்திரங்களின் உதவியினால் வேலை பிரித்தியற்றப் பெறுதற்கு அமெரிக்கா தேசத்து ஹென்றி போர்டு என்

பவருடைய தொழிற்சாலையை உதாரணமாகக் காட்டலாம். திங்கட்கிழமை சுரங்கங்களிலிருந்து நிலக்கரியும் இரும்பும் தோண்டியெடுத்து, ரெயில் மார்க்கமாக நூற்றுக்கணக்கான மைலுக்கப்பாலுள்ள தொழிற்சாலைக்குக் கொண்டுபோகப் பட்டு, உருக்கி வார்த்து, இயந்திரங்களின் உதவியினால் இரு நூறு பாகங்களுக்கு மேல் அடங்கிய 900 மோட்டார் வண்டிகளாகச் செய்யப்பட்டு வியாழக்கிழமை காலையில் விற்பனைக்குத் தயாராகிவிடுகின்றனவாம்! எழுபத்திரண்டு மணிநேரத்திற்குள் மண்ணோடு மண்ணாய்ப் புதைந்து கிடக்கும் இருப்பு மனிதன் திறமையால் 900 மோட்டார் வண்டிகளாக மாறுவது என்ன விந்தை!

பயிற்சி.

1. பயிர்த்தொழிலுக்கும் ஏனைக் கைத்தொழிலுக்கு முள்ள வித்தியாசங்களை விவரிக்க.

2. நீங்கள் கவனித்திருக்கிற கிராமக் கைத்தொழில் ஏதாவதொன்றில் எவ்வளவுதூரம் வேலைப்பகுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று கூறுக.

3. கைத்தறியில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளி தானே பஞ்சைச் செப்பஞ்செய்து நூல் நூற்றுச் சாயந்தோய்த்து நெசவு செய்வதனால் விளையும் தீமையும் நன்மையும் என்ன?

4. வேலைப்பகுப்பு அமைந்திருக்கும் தொழில்களுக்கு இப் பாடத்திற் குறிப்பிடாத வேறு சில உதாரணங்கள் தருக.

5. உங்களுக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஏதாவது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைக்குச் சென்று, அதில் நடக்கும் வேலையைப்பற்றி ஒரு வியாசம் வரைக.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்
தொழிலின் அமைப்பு

பெருந்தொழிற்சாலைகள்

மதுரையிலுள்ள 'மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி' யாருடைய நூல்நூற்குந் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்வோர் ஆறுயிரம் பேர் ஆவர். அங்கே மூன்று லக்ஷம் கதிர்கள் (Spindles) உள்ளன. ஒரு நாளைக்கு நூற்கப்படும் நூலின் அளவு 300 பாரம் கட்டுகள் (bales) ஆம்.

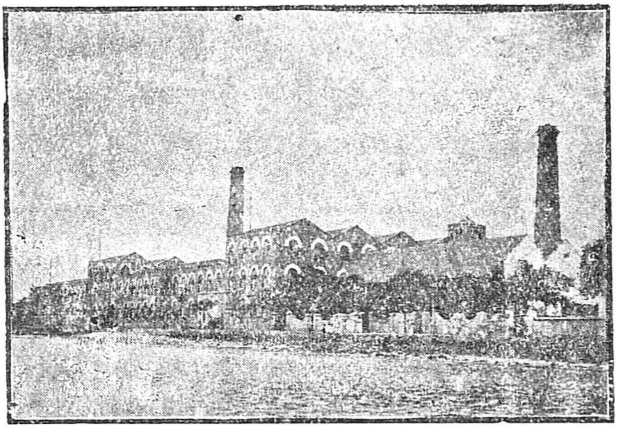

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனியாருடைய
நூல்நூற்குந் தொழிற்சாலை

சென்னையிலுள்ள 'பக்கிங்ஹாம் கர்நாடிக்' கம்பெனி யாருடைய நெசவுத் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்வோர் ஏறக்குறையப் பதினையிரம் பேர். ஐரோப்பாவிலுள்ள ஜிலீன் (Zelin) என்னும் பட்டணத்திலுள்ள பாட்டியா (Bata) என்பவரின் பாதரக்ஷைத் (Boots) தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வோரின் தொகை இருபதினையிரம்! அமெரிக்காவில் 'யுனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் ஸ்டீல் கார்ப்பொரேஷன்'

(United States Steel Corporation) என்னும் உருக்குத் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்வோரின் தொகையோ இரண்டரைலக்ஷம்! அக்கம்பெனியாருக்கு நூற்றுமுப்பது இருப்புக் கனிகளும் (Iron Mines), ஏழுலைலக்ஷம் ஏகர் விஸ்தீரணமான நிலக்கரிக் கனிகளும் (Coal Mines) ஆயிரத்துமுந்நூறு மைல் நீளமுள்ள இருப்புப் பாதைகளும், நூறு கப்பல்களும் இன்னும் பல கிளை ஸ்தாபனங்களும் உண்டு. வருட வருமானம் சுமார் எழுநூறு கோடி ரூபாய்! என்ன விந்தை!

தொழிற்சாலைகள் இவ்வளவு பெரியனவாக இக்காலத்தில் நிறுவப்பட்டிருப்பதற்கு மூன்று முக்கிய காரணங்கள் உண்டு.

1. வேலையைப் பகுத்துச் செய்தல்

முந்தின அத்தியாயத்திற் கூறியபடி வேலைப்பகுப்பே இதற்கு முதற் காரணமாகும். ஏனெனில் ஒரு தொழிற்சாலையிலுள்ள வேலையைப் பலபல பாகங்களாகப் பகுத்து ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஒவ்வொரு பகுப்பினர் செய்வதனால் ஒரே இடத்தில் ஒவ்வொருபாகத்து வேலையிலும் மிகப்பலர் வேலைசெய்யக்கூடும். உதாரணம்:-பருத்தியைச் சுத்தஞ் செய்து பஞ்சாக மாற்றுவதும், பஞ்சிலிருந்து நூலிழைப்பதும், நூலைத் துணியாக நெய்வதும் ஆகிய ஒவ்வொரு பிரிவிலும் தனித்தனியே பலர் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் வேலையைப் பிரிவு பிரிவாக மேற்பார்ப்பதும் எளிதாகும். ஆகையினாற்றான் தொழிற்சாலைகள் (உதாரணமாகப் 'பக்கிங்ஹாம் மில்') பல்லாயிரந் தொழிலாளர் அடங்கிய பல பிரிவுடைய பெரிய ஸ்தாபனங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

2. இயந்திரங்களை உபயோகித்தல்

இக்காலத்துத் தொழிற்சாலைகள் பெரியனவாக அமைக்கப்படுவதற்கு இரண்டாவது காரணம் இயந்திரங்கள். ஏதேனும் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைக்குட் சென்று நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால் அங்குள்ள இயந்திரங்கள் யாவும் தாமே சுழன்று கொண்டு தத்தம் வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கக் காணலாம்; அங்கு வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் அவற்றின் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு பருத்தியை வாரிக் கொட்டுவதும், நூற்ற நூலைக் கதிர்களினின்றும் எடுத்து அப்புறப்படுத்துவதும், இவைபோன்ற எளிதான வேலைகளைமட்டுமே செய்துகொண்டிருப்பார்கள். ஆதலால் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் நின்று வேலைபார்க்கும் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்களையும் மேற்பார்ப்பது எளிதாக இருக்கிறது.

இயந்திரங்களின் உதவியில்லாது, தொழிலாளர் செய்யும் வேலையை இவ்வாறு மேற்பார்ப்பது கூடாதகாரியம்; மேற்பார்வையில்லாத வேலை செவ்வையாய் நடைபெறாது. ஆனால் இயந்திரங்களின் உதவியினால் தொழிற்சாலைகள் நடத்தப்படும்போது அவை பெரியனவாக அமைக்கப்படுவதுடன் அங்கு நடத்தப்படும் வேலையை மேற்பார்ப்பதும் எளிதாக அமைகின்றது. ஜிலீன் நகரத்துப் பாதரக்ஷைத் தொழிற்சாலை முதலாளி இருபதினாயிரம் பேர்கள் அடங்கிய தமது பெரிய ஸ்தாபனத்தை இலகுவில் நடத்தி மேற்பார்த்து, ஒழிந்த நேரத்திலெல்லாம் தமது ஆகாய விமானத்திற் சென்று தாம் செய்த பொருள்களை விற்பதற்குரிய ஒழுங்குகளையெல்லாம் செய்துவந்தனர்.

இயந்திரசக்தியில் இலாபம்

ஒரு தொழிற்சாலையின் இயந்திரங்களை யெல்லாம் இயங்கச்செய்வது 'பவர் ஹவுஸ்'' (Power house) என்னு மிடத்திலுள்ள பெரியதோர் இயந்திரம். மற்ற இயந்திரங் களை யெல்லாம் இயங்கச்செய்யும் சக்தியை (power) உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருப்பதே அதன் வேலை. பெரிய தொழிற் சாலைகளில் அதன் சக்தி சற்றேறத்தாழ 20,000 'குதிரை வேகம்' (horse power) உடையதாயிருக்கலாம். இயந் திரத்தின் சக்தி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாயிருக்

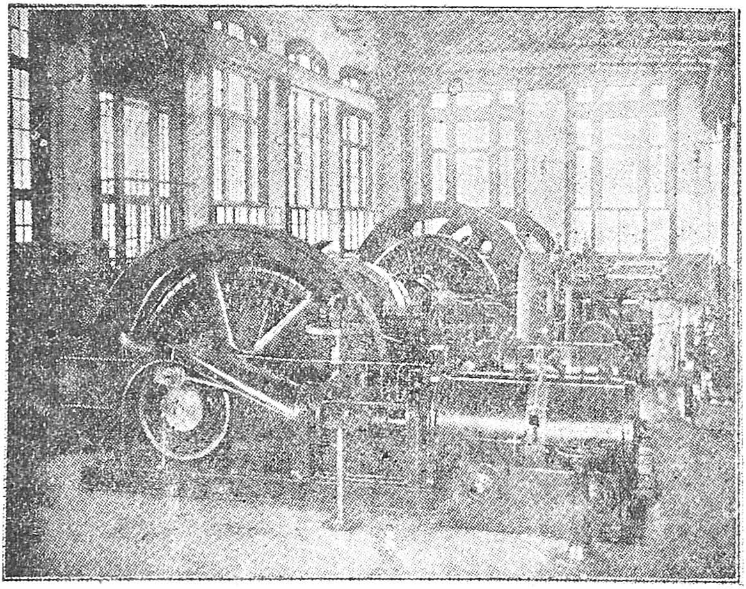

பவர் ஹவுஸ்

கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு தொழிற்சாலை பெரிதாக அமைக்கப்படும். ஏனெனில் பெரிய இயந்திரங்களை நிறுவு வதனல் சிறிய இயந்திரங்களைக்காட்டிலும் விகிதாசாரப்படி (proportionately) செலவு சுருக்கமாகும்.

உதாரணம்:—40 'குதிரை வேக' முள்ள இயந்திரத்தைக்கொண்டு ஒரு குறித்த நேரத்தில் நாலு பஞ்சுமணைகளை (gins) ஓட்டலாமென்றால் 80 'குதிரை வேக' முள்ள இயந்திரத்தைக்கொண்டு அதே நேரத்தில் 12 மணைகளை ஓட்டலாம். நாலு மணைகளுள்ள தொழிற்சாலையை நடத்தும் இயந்திரநிபுணரே (engineer) அதே சம்பளத்தில் 12 மணைகளுள்ள தொழிற்சாலையையும் நடத்தலாம்; இவ்வாற்றால் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் இயந்திர சக்தியில் மிகுந்த இலாபம் (economy of power) ஏற்படுகிறது; ஆகவே அவை பெரியனவாக அமைந்துள்ளன.

3. ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ள தொழிற்சாலைகள்

தொழிற்சாலைகள் பெரியனவாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மூன்றாவது காரணம் பின் வருவது:—பெரும்பாலும் இக்காலத்துத் தொழிற்சாலைகள் ஒன்றோடொன்று இயைபுடைய பல தொழில்கள் இயற்றும் பெரிய ஸ்தாபனங்களாக வுள்ளன. உதாரணமாக, சென்னையிலுள்ள 'பக்கிங்ஹாம்' தொழிற்சாலையில், நூல்நூற்கும் ஆலையும், நெசவாலையும், சாயந்தோய்க்கும் ஆலையும் ஆகிய நான்கு வெவ்வேறான (ஆனால் ஒன்றை யொன்று சார்ந்துள்ள) சிறு தொழிற்சாலைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. இவை நான்கையும் பிரித்துத் தனித்தனியே நடத்தினால் ஒவ்வொன்றும் சிறியதாகவே இருக்குமல்லவா?

ஆனால் அந்நான்குவிதமான தொழிற்சாலைகளையும் ஒரே இடத்தில் வைத்து நடத்துவதனால் பலவித இலாபங்களும் சௌகர்யங்களும் ஏற்படும். எவ்வாறெனின், நெசவாலைக்கு

வேண்டிய நூலையும், நூல்நூற்கும் ஆலைக்கு வேண்டும் பஞ்சையும் தமது சொந்த ஆலைகளிலிருந்தே வேண்டும்போது வேண்டுமளவு காலதாமதமின்றிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவ்வாறன்றி ,நெசவாலைக்கு வேண்டிய நூலை வேறொரு ஆலையிலிருந்து வாங்குவதானல் ஒருகால் தமக்கு அவசியமாக வேண்டும்பொழுது அது கிடைக்காமற்போகவுங்கூடும்; அன்றி, கிடைப்பினும் அதிக விலை கொடுக்க நேரலாம்; எக்காலமும் நல்ல நூலாகக் கிடைப்பதும் அரிது; மேலும், அந்நூலைத் தம் நெசவாலைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்குரிய செலவுகளும் வேறாகும். இவற்றால் ஒரு நெசவாலையில் நூல்நூற்பதையும் கிளைத்தொழிலாக அமைத்து நடத்திஞல் வாங்குவது விற்பது முதலான பல துறைகளில் மிகுந்த இலாபம் ஏற்படும். 'யுனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் ஸ்டீல் கார்ப்பொரேஷன்' என்னும் உருக்குத்தொழிற் கம்பெனியார் தங்கள் சொந்தத்திலேயே நிலக்கரிக் கனிகளையும், ரெயில்வண்டிகளையும், கப்பல்களையும் வைத்து நடத்துவது மேற்கூறிய இலாபங்களைப் பெறுவதன்பொருட்டே.

வேலையைப் பிரித்துச் செய்தல், இயந்திரங்களை நிறுவுதல், வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் ஏற்படும் இலாபங்கள் ஆகிய முற்கூறிய மூன்று முக்கிய காரணங்களினலும் தற்காலத் தொழிற்சாலைகள் மிகப்பெரியனவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சிறிய தொழிற்சாலைகள்.

ஆயினும் குபேரன் பட்டணத்திலும் விறகு வெட்டி இருத்தல் போல, பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கும்

நகரிலோ அல்லது அத்தொழிற்சாலைகளுக் கருகிலோ சில பல சிறிய தொழிற்சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கக் காணலாம். இயந்திரங்கள் நிறுவியிருந்தும் வேலைப்பகுப்பு ஏற்பட்டிருந்தும் அவை சிறிய ஸ்தாபனங்களாகவே யிருந்து வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன ?

கிராமங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாலைகளை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். அவை சிறியனவாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஒருகால், பருத்தி போதிய அளவு அவ்விடத்திற் கிடைக்காதிருக்கலாம் ; அன்றேல் போதிய அளவு வேலையாட்கள் கிடைக்காதிருக்கலாம் ; அல்லது மிகுந்த முதல் போட்டுத் துணிவுடன் நடத்தும் முதலாளிகள் இல்லாதிருக்கலாம். இவை யாவும் அமைந்திருந்தாலும் அங்கு உண்டாக்கப்படும் பஞ்சு முழுவதையும் நல்ல இலாபத்துடன் விற்பதற்குரிய வசதி இல்லாதிருக்கலாம். எத்தொழிலைச் செய்யவேண்டுமாயினும்,

> " பொருள், கருவி, காலம், வினை இடனோடு (டு) ஐந்தும்
> இருள்தீர எண்ணிச்செயல் "

வேண்டுமென்றன்றோ நம் முன்னோர் கூறியுள்ளார். இக்காரணங்களினாலே அப்பஞ்சாலைகள் பெரியனவாக அமைக்கப்படாமலிருக்கலாம்.

இனி, வேறு சில தொழிற்சாலைகள் இயல்பாகவே பெரியனவாக அமைக்கத்தக்கனவல்ல. தங்கம், வயிரம், வெள்ளி முதலானவை விற்கும் கடைகளையும், ஆபரணங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகளையும் சிறிய ஸ்தாபனங்களாகத்தான் அமைக்கமுடியும். ஏனெனில், ஆங்குச் செய்யப்படுவன

விலையுயர்ந்த பொருள்கள்; ஆதலால் வேலையை மேற்பார்ப்பதில் முதலாளிகள் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடனிருக்கவேண்டும். மேலும், விலையுயர்ந்த பொருள்கள் விரைவில் விலையாகா. விரைவில் விலையாகாத பொருள்களை மிகுதியாகச் செய்து கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்வது பொதுவாக இலாபந் தரத்தக்கதல்ல. எனவே இவ்விதமான தொழில்களைப் பெரிய அளவில் (large scale) நடத்த முடியாது.

மேலும், சித்திரம் வரைதலும், கல், மரம், உலோகங்கள் முதலியவற்றிற் சிற்பாசாரிகள் கையினுற் செய்யும் அரிய பெரிய வேலைப்பாடமைந்த தொழில்களும் சிறிய அளவிலேயே (small scale) நடைபெறுகின்றன.

'ஊரென்றிருந்தாற் சேரியுமுண்டு' என்றாற் போல, தொழிலுலகத்திற் பெரிய தொழிற்சாலைகளும் அவற்றையடுத்துச் சிறிய தொழிற்சாலைகளும் ஆங்காங்கு அமைந்திருப்பது இயல்பே. முதற் பாடத்தில் பல திறப்பட்ட உழைப்பும் அவசியம் என்று கூறினேம்; அதுபோலவே பல வகைப்பட்ட தொழிற்சாலைகளும் அவசியம். ஹென்றி போர்டு என்பவருடைய பெரிய தொழிற்சாலையும், தெருவில் ஒருவன் வைத்து நடத்தும் சிறிய பழுது பார்க்கும் பட்டறையும் (repair shop) அவசியமே. ஒரு மோட்டார் காருக்குப் பழுதுவந்த காலத்திலெல்லாம் அதை அமெரிக்காவிலுள்ள போர்டு தொழிற்சாலைக்கே அனுப்பிக்கொண்டிருக்க முடியுமா? ஆதலால் பலவகைப்பட்ட தொழிற்சாலைகளும் ஒன்றற்கொன்று ஆதாரமாக இருந்து வருகின்றன.

பயிற்சி.

(1) உங்கள் கிராமத்திலுள்ள ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையைப் பின்வரும் விவரங்களுடன் குறிக்க—1. நடத்துபவர். 2. வேலைசெய்வோர் தொகை. 3. உபயோகிக்கப்படும் கருவிகள். 4. தினசரி செய்யப்படும் பொருள்களின் மதிப்பு. 5. அவை விற்கப்படும் இடங்கள், விற்கப்படும் விதம்.

(2) அத்தொழிற்சாலை பெரிதாக அமைக்கப்படாததற்கு மேற்கூறியவைகளில் எவ்வகை காரணமாகின்றன?

(3) உங்களுக்கருகிலுள்ள ஏதாவது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைக்குச் சென்று, முதற் கேள்வியிற் கேட்ட விவரங்களைக்குறிக்கவும். அது ஏன் அவ்வாறு பெரிய ஸ்தாபனமாக அமைந்திருக்கிறதென்பதற்கும் விடையளிக்க.

(4) அடியிற் கண்டவைகளுக்குக் காரணங் காட்டுக.

(க) பருத்தி ஏராளமாக விளைந்தும் கிராமாந்தரங்களிற் சிறிய பஞ்சாலைகளே அமைந்திருத்தல்.

(ங) மதுரையில் நான்கு பெரிய நூல்நூற்கும் ஆலைகள் உள்ளன; அவற்றில் ஒன்றேனும் நெசவுத் தொழிலையும் சேர்த்து நடத்தாதிருத்தல்.

(ச) கல்கத்தாவில் 97 சணலாலைகள் இருந்தும் சென்னை மாகாணத்தில் நான்கே அமைந்திருத்தல்.

(5) இயந்திரங்கள்நிறுவியிருந்தும், வேலைப்பகுப்பு ஏற்பட்டிருந்தும், பெரிய ஸ்தாபனங்களாக அமைக்கப்படக்கூடாத வேறு தொழில்களுக்கு இப்பாடத்திற் காட்டியிராத உதாரணங்கள் தருக.

ஆறும் அத்தியாயம்.

பொருளாக்குதற்குரிய சாதனங்கள்.

முதல் ஐந்து அத்தியாயங்களிலும், உணவுப்பொருள்களும் ஏனைய பொருள்களும் எவ்வாறு ஆக்கப்படுகின்றனவென்பதைக் கவனித்தோம். அவ்வாறு பொருள் ஆக்குதலுக்கு (Production) வேண்டிய சாதனங்கள் (factors or agents) எவையென்பதை இவ்வத்தியாயத்தில் விரித்துரைப்போம்.

உழைப்பு.

எவ்விதப் பொருள்களை உண்டுபண்ணுவதிலும் உழைப்பு அடங்கியிருக்கிறதென்று இப்புத்தகத்தின் முதலிற் கூறினோம்; உழைப்பே (Labour) பொருள் ஆக்கத்திற்கு இன்றியமையாத முதற் சாதனம். வானம் மழையைப் பொழியும்; பூமி விதைத்த விதையை முளைகிளம்பச்செய்யும்; ஆயினும், உழுது பயிரிடுவார் இன்றேல் உணவுப் பொருள்கள் வீட்டிற்கு எவ்வாறு வந்துசேரும் ?

'இலம்என்(று) அசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்'. (குறள்)

உழைப்பே எல்லாக் கருமத்துக்கும் எல்லாத் தொழிலுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது.

நமக்கு இன்றியமையாது வேண்டும் இயற்கைப் பொருள்களுங்கூட உழைப்பின் சம்பந்தம் பெற்றாலன்றி உபயோகத்திற்காகா. வயிரத்தையும், நிலக்கரியையும், பொன்னையும் பூமிக்குள்ளிருந்து வெளியே யெடுத்தாலன்றி

அவை 'பொருள்கள்' ஆகமாட்டா. அங்ஙனமே மலைச் சிகரத்தில் ஒருவரும் எடுக்கக்கூடாத இடத்தில் இருக்கிற தேனும் ஆழ்கடலினின்றும் எடுக்கவியலாது கிடக்கும் பெரிய முத்துக்களும் தமது இயற்கைநிலையில் பொருள்கள் ஆகமாட்டா.

நிலம்

ஆயினும் வித்தின்றி விளைவுண்டாகாதவாறுபோல இயற்கைப்பொருள்களின்றி, எவ்வகை உழைப்பினாலும் பொருள்களை உண்டுபண்ணமுடியாது. மனிதரின் உழைப் பெல்லாம் இயற்கைப் பொருள்களின் உருவம், தோற்றம், நிலைமை இவைகளை மாற்றுவதும், அவ்வாறு மாற்றியபின் அவைகளை வேண்டியவாறு உபயோகித்துக்கொள்ளுவதுமே யொழிய வேறல்ல. சிருஷ்டித்தொழில் கடவுள் ஒருவரா லேயே இயலும். ஆகாயத்திற் பறக்கும் விமானங்களும், ரெயில்வண்டித்தொடர்களும், இன்னும் பல அரிய பெரிய கருவிகளும் இயற்கைப் பொருள்களைக்கொண்டே அமைக்கப் பட்டுள்ளன; இயந்திரங்களை இயங்கச் செய்யும் சக்தியும் நீர், உலோகங்கள் இவைகளினின்றே உற்பத்தியாக்கப்படு கின்றன.

மேலும் மழையும், சூரிய வெளிச்சமும், பருவகாலங் களுமான பலவகை இயற்கைச் சம்பவங்களும் நிகழாவிடின் பயிர்த்தொழிலையும் அதனைச் சார்ந்து நடைபெறும் ஏனைத் தொழில்களையும் மனிதர் எவ்வாறு கொண்டுசெலுத்த முடி யும்? இன்னும், மனிதரும் மற்றை உயிர்களும் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதனவாகிய மண், நீர், அனல், காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களும் இலவசமாக அளிக்கப்படாதிருப்பின் வெறும் உழைப்பினால் யாது பயன் பெறமுடியும்?

எனவே பொருளாக்கத்திற்குக் காரணமாகும் இரண்டாவது சாதனம் இயற்கைப்பொருள்கள். அவ்வியற்கைப் பொருள்கள் அனைத்தும் நிலம் முதலான ஐவகைப் பஞ்ச பூதங்களில் அடங்கும்; அவற்றுள் நிலம் தலைமையாக விருப்பதுபற்றி இயற்கைப்பொருள்கள் அனைத்தையும் 'நிலம்' (Land) என்னும் பொதுப்பெயரால் வழங்கலாம்*. நிலம் பொருளாக்குதற்குரிய இரண்டாவது சாதனம்; இதையே முதற் காரணமாகக் கூறுவாருமுண்டு.

முதல்

'நிலம்' என்ற இயற்கைப்பொருள்களை வெறும் உழைப்பினால்மட்டும் காரியப்பொருளாக்கிக்கொள்வது அற்பமான பயனுடையதாகும். இயற்கைப்பொருள்களை உழைப்பினால் மட்டும் உபயோகப்படுத்துவதானது மாத்திலிருக்கும் காய் கனிகளைக் கையாற் பறித்துக்கொள்வது போல்வதாகும். முற்காலத்தாருடைய சாதாரண வாழ்க்கையில் இத்தகைய உழைப்பே போதுமானதாயிருந்தது. பறவையினங்களிற் பெரும்பாலன இன்னும் இவ்வாறே ஜீவித்துவருகின்றன. சிங்கம், புலி முதலிய விலங்கினங்களும் இதர மிருகங்களைக் கொன்று அவைகளின் மாமிசத்தைத் தங்கள் கூரிய பற்களாலும் நகங்களாலும் கிழித்துத்தின்று வாழ்கின்றன. ஆனால்

---

* தொல்காப்பியப் பொருளதிகார முதற் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணவடிகள் எழுதிய உரையில் 'நிலம் எனவே நிலத்திற்குக் காரணமாகிய நீரும் நீர்க்குக் காரணமாகிய தீயும், தீக்குக் காரணமாகிய காற்றும், காற்றிற்குக் காரணமாகிய ஆகாயமும் பெறுதும்' என்று வருவதைக் காண்க.

பகுத்தறிவுபடைத்த மனிதனே மிருகங்களை வேட்டையாடித் தின்றுவந்த காலத்திலுங்கூட ஆயுதங்களை உண்டுபண்ண ஆரம்பித்து அவற்றின் உதவியால் தனக்கு வேண்டும் உணவுப்பொருள்களைச் சம்பாதித்துவந்தான். இவ்வாயுதங்கள் முதலிற் கற்களினாலும் பின்னர் உலோகங்களினாலும் உண்டாக்கப்பட்டன. உணவுப்பொருள்களைத் தேடவும் விளைவிக்கவும் முதன்முதல் கருவிகள் உண்டாக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் நமக்கு உபயோகமாகும் எல்லாப் பொருள்களையும் விரைவாகவும், சுலபமாகவும் செய்துகொள்ளப் பலவிதமான இயந்திரங்களும் கருவிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்விதமான கருவிகளின் உதவியில்லாது பல தொழில்கள் பெரும்பாலும் இக்காலத்தில் நடத்தப்படுவதில்லை. இயற்கைப்பொருள்களை யெல்லாம் 'நிலம்' என்னும் பொதுப்பெயரால் வழங்கியதுபோலக் கருவிப்பொருள்களை யெல்லாம், 'முதல்' (Capital) என்னும் பொதுப்பெயரால் வழங்குவோம். 'முதல்' என்பது பொருளாக்கத்திற்கு இன்றியமையாததான மூன்றும் சாதனம்.

'முதல்' மூன்றுவகைப்படும். இயந்திங்கள், ஆயுதங்கள் முதலானவை 'நிலையான முதல்' (Fixed Capital) என்று வழங்கப்படும்; ஏனெனில் பெரும்பாலும் அவை ஓரிடத்தில் நிலையாக நிறுவப்பட்டிருப்பன. விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் விதையைச் 'சுழலும் முதல்' (Circulating Capital) என்னலாம்; ஏனெனில் ஒருதடவை அவ்விதையை விதைத்துப் பலனைப் பெற்றுக்கொண்டு; அதிலிருந்தே அடுத்த பலனுக்குரிய வித்தைத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். வைத்தியர்கள், வித்துவான்கள், சிற்பசாஸ்திரிகள் முதலானோருடைய

'முதல்' அவர்கள் கற்றுத் தேர்ந்த கலையுணர்வும் திறமையு மாம். அது அவர்களைவிட்டுப் பிரியாதது; ஆதலின் அதை 'ஆள்சார்ந்த முதல்' (Personal Capital) என்று வழங்கலாம்.

பணம் இருந்தால் இவ்வெல்லாவித முதலையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ளல் இயலுமாதலால் சாதாரண வழக்கில் 'முதல்' என்னும்போது பொதுவாகப் பணத்தையே குறிக்கிறோம்.

முயற்சி

உழைப்பு, நிலம், முதல் ஆகிய மூன்று சாதனங்களு மிருந்தால் பொருளாக்கல் இயலும். ஆயினும் எத்தொழி லுக்கும் முயற்சி அவசியம். அதை மனவலிமை எனவும் ஊக்கம் எனவும் கூறலாம். 'முயற்சி திருவினை யாக்கும்' என்ற திருவள்ளுவர் கருத்து இங்கு உற்று நோக்கற்பாலது. மேலும்,

'வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்;
மற்றைய எல்லாம் பிற'

என்றாற்போல, மனவலிமை யில்லையாயின், நிலம், முதல் உழைப்பு ஆகிய பிறவலிமைகள் இருந்தும் பயன்படா.

பெருங்காடான நிலம் ஒன்று இருக்கிறதென்றும், போதுமான வேலையாட்களும் தொழிற்கருவிகளும் உண் டென்றும் வைத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால், மலையிலிருந்து வரும் ஆற்றில் அணைகட்டி, ஓர் வாய்க்கால் உண்டுபண்ணி, நீர் பாய்ச்சி, எப்பயிரும் இட்டுப் பெரும் பொருள் ஈட் டலாம் என்ற எண்ணம் உதித்து 'எண்ணிய எண்ணியாங்

கெய்துப எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்' என்று ஊக்கம் குறையாது, துணிவுகொண்டு செய்தாலல்லவோ அக் காடு நல்ல நிலமாகும்? இவ்வித முயற்சியே (enterprise) பொருளாக்கத்திற்கு அவசியமான நான்காம் சாதனம்.

முடிவாகக் கூறுமிடத்து, பொருளாக்கத்திற்கு இன்றியமையாத சாதனங்கள் நான்கு; அவை முறையே உழைப்பு, நிலம், முதல், முயற்சி என்பனவாம். உழைப்பென்பது மனோவலியாலும் உடல்வலியாலும் இயற்றும் வேலை. 'நிலம்' பஞ்ச பூதங்களாய இயற்கைப்பொருள்கள். முதல் பல திறப்பட்ட கருவிப்பொருள்கள். முயற்சி யென்பது முற் கூறிய மூன்று சாதனங்களையும் ஒன்று கூட்டிப் பொருளாக் கத்தில் ஈடுபடச்செய்யும் மனக்கிளர்ச்சி.

பயிற்சி.

1. பொருளாக்கத்திற்கு வேண்டிய நால்வகைச் சாதனங்களுக்கும் இப்பாடத்திற் குறிப்பிடாத வேறு சில உதாரணங்கள் தருக.

2. பின்வரும் தொழில்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் அனைத்தையும் குறிப்பிடுக: (1) பயிர்த்தொழில் (2) மளிகை வியாபாரம் (3) 'மோட்டார் கார் ஏஜென்ஸி', (4) வைத்தியர் வேலை.

3. நீங்கள் பார்த்திருக்கும் தொழிற்சாலை யொன்றில் பொருளாக்கத்தினிமித்தம் அமைந்துள்ள சகல சாதனங்களையும் விவரமாகக் கூறுக.

4. 'ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர் உலைவின்றித் தாழாது ஞற்றுபவர்' என்ற திருக்குறளில் அடங்கியுள்ள கருத்தையொட்டி ஒரு வியாசம் எழுதுக.

5. உழைப்புக்கும் முயற்சிக்கும், இயற்கைப்பொருள்களுக்கும் (நிலம்) கருவிப்பொருள்களுக்கும் (முதல்) உள்ள வித்தியாசங்களை உதாரணங்களுடன் விளக்குக.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

பொருள்மாற்று.

இதுகாறும் மனிதருக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்களும் பிறபொருள்களும் எவ்வாறு ஆக்கப்படுகின்றன வெனக் கூறிவந்தோம். ஆயினும் அவ்வாறு பொருள் ஆக்குவோர் 'நான்', 'எனது' என்றே சுயநலப்பிரியராக உழைத்து வருகின்றன ரென்றும் நமக்கு நன்றிசெய்வோர், மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம், அரசர், பெரியோர் ஆகிய இவர்கள்மட்டுமே யென்றும் நினைக்கிறோம். இது முழுதும் உண்மையாகுமா?

உலகம் ஓர் கூட்டுறவுச் சங்கம்

இவ்வுலகம் இயங்கும் முறையைச் சற்று உற்று ஆராய்ந்தால், எல்லா மனிதரும் ஒருவருக்கொருவர் உபகாரமும் நன்மையும் செய்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள் என்பது விளங்கும். அவ்வாறில்லாவிடின் இப்பெரிய உலகம் நாம் பார்க்கும்வண்ணம் நடைபெறாது; சீக்கிரம் பெரிய மண்மேடாகவும், மனிதர் குடியிருப்புக் குதவாத வனமாகவும் மாறிவிடும்!

இவ்வுண்மையை விளக்க ஒரு சிறு உதாரணங்காட்டுவோம். நமக்கு உணவளிப்பவர் யார்? பயிர்த்தொழில் செய்வோர் அல்லவா? அதனாற்றான் திருவள்ளுவர், 'உழுவார் உலகத்தார்க் காணி' என்று கூறினார். ஆனால் பயிர்த்தொழி

லாளிக்குக் கலப்பையைச் செய்து கொடுத்தவர் யார்? பருவ காலம் வரும்வரைக்கும் அவனுடைய எருதுகளை வளர்த்துக் கொடுத்தவர் யார்? பிறரல்லவா? அவ்வாறே அவனுடைய நிலத்திற் களைபிடுங்கியவரும், நீர் இறைத்தவரும் பிறரல்லவா? அவன் உபயோகித்த புதிய ரஸாயன எரு வெளிநாட்டார் தயாரித்தனுப்பியதல்லவா? அவன் கையாண்ட புதிய முறை களைக் கற்பித்தவர் சர்க்கார் பயிர்த்தொழில் இலாக்கா உத்தி யோகஸ்தர்களல்லவா? இன்னும் அவனுக்குரிய ஆடைகள், பாத்திரங்கள் முதலியன செய்து கொடுத்தவர்களும் வெவ் வேறு பிரிவினரல்லவா? இவ்வளவு மிகுதியான பேர்கள் பயிர்த்தொழிலாளியின் பொருட்டு உழைக்காவிடில் அவன் எவ்வாறு 'உலகத்தார்க் காணி'யாகக் கருதப்படக்கூடும்? இவ்வுலகம் ஒரு பெரிய கூட்டுறவுச் சங்கமாக இயங்குகின்ற தென்று நாம் முதல் அத்தியாயத்திற் கூறிய உண்மை இதனால் விளங்கும்.

உலகம் கூட்டுறவுச் சங்கமாக இயங்குகின்றதென்பதன் வெளிப்படையான கருத்தென்ன? பற்பலவிதமான தொழில் களில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் பெரும்பாலும் தத்தம் உணவுக்கோ, உபயோகத்துக்கோ வேண்டிய அளவுக்குமட் டும் பொருள்களை ஆக்குவதில்லை. அவ்வாறு அவர்கள் ஆக்கி வருவாராயின் உலகம் அநாகரிக தசையிலேதான் இருந்து வரும். ஆனால் நாம் பார்க்கிறபடி ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் தான் செய்யும் பொருள்களில் தன்தன் உபயோகத்துக்கு வேண்டும் ஒரு சிறு பாகத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு எஞ்சிய பாகத்தையெல்லாம் பிறருக்கு அளிக்கிறான். ஆடை கள் செய்யும் சேடரும், எண்ணெய உற்பத்தியாக்கும் வாணி யரும், நாம் முற்கூறியதற்கு உதாரணமாகிறார்கள். இஃ தென்ன விந்தை!

பொருள் மாற்று

சேடர் பயிர்த்தொழிலாளருக்காகவும், பயிர்த்தொழிலாளர் சேடருக்காகவும், இவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் பிறருக்காகவும் உழைத்துவருகிறார்கள். இவ்வாறு ஒருவர் செய்த பொருளை அதை வேண்டும் பிறருக்கு அளிப்பதைத்தான் வர்த்தகம், வாணிகம் என்று வழங்குகிறோம். இது பொருள் மாற்று (exchange of commodities) எனப்படும்.

துணிக்குப் பதிலாகத் தானியத்தையேனும் துணியையேனும் வாங்கிக்கொள்வது போல்வது பண்டமாற்றென (barter) வழங்கப்படும். நாணயங்களைக் கொடுத்துத் துணி, தானியம் முதலியவற்றை வாங்கிக்கொள்வது பொருள்மாற்றென வழங்கப்படும்.

பொருள்மாற்றுதலானது ஒரு தேசத்திற்குள்மட்டும் நடப்பதில்லை; நீராவிக் கப்பல்கள், புகைவண்டிகள் முதலியன நிரம்பிய இக்காலத்தில் உலகத்தின் நாலுதிசைகளிலும் சந்து பொந்துகளிலும் அது நடந்தேறிவருகிறது. சாதியென்றும் மதமென்றும் நிறமென்றும் பார்க்கின்றாரில்லை. 'வேப்பெண்ணெய் விற்ற காசு கசக்குமா?', 'கரி விற்ற காசு கறுப்பாய் இருக்குமா?' என்றல்லவா கூறுகின்றனர்? ஆங்கிலேயருக்கு வேண்டிய கோதுமை, பருத்தி, சணல், எண்ணெய் வித்துக்கள் முதலியவற்றை இந்தியர் அனுப்புகிறார்கள்; இந்தியருக்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள், துணிமணிகள் முதலானவற்றை ஆங்கிலேயர் அனுப்புகின்றனர். இலங்கையில் விளையும் தேயிலை உலகமெல்லாம் செல்கிறது. ஜாவா நாட்டுச் சர்க்கரையை எல்லாத் தேசத்தாரும் உபயோகிக்கிறார்கள்.

ஆ! ஆ! பொருள்மாற்று எவ்வளவு ஒற்றுமையுடனும் சிநேக பாவத்துடனும் நடத்தப்பெறுகிறது!

பொருள்மாற்றுகிய வாணிகத்துறையில் முயல்வோர் எத்துணையர்? அதற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள கிடங்குகள் எத்தனை? மண்டிகள் எத்தனை? வர்த்தகசாலைகள் எத்தனை? அதற்காகவே பெரும்பாட்டைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளில் ஆறுகள் குறுக்கிட்டால் அவைகளைக் கடக்கப் பாலங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பொருள்களைக் கொண்டுபோக வேண்டுமாணுல் புகை வண்டிகளும், கப்பல்களும், ஆகாய விமானங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. கொடுப்போர்க்கும் கொள்வோர்க்கும் வேண்டும்போதெல்லாம் குறைந்த வட்டியிற் பணங்கொடுக்க நிதி (Bank) களும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பணத்தை ஓரிடத்திலிருந்து மற்ருேரிடத்திற்குச் சொற்பச் செலவில் அனுப்புவதற்கு 'உண்டியல்' முறைகளும் (Bills of Exchange) உண்டு. வாணிகத்தின் பெருமையையும் சிறப்பையும் விரித்துரைக்கிற் பெருகும்! இது நிற்க.

வாணிகத்துறையிற் சிறுபான்மை நிகழும் தீமையும் அதனை விலக்குமாறும்.

வாணிகம் ஒருவர்க்கொருவர் உபகாரஞ்செய்யும் நிமித்தம் ஏற்பட்டதென்று மேலே கூறினேம். ஆனுல் வழக்கத்தில் சிறுபான்மை அது அப்படியில்லாது அபகாரமாக இருந்துவருவதைக் காண்கிருேம். 'குறையச் சொல்லி நிறைய அள' என்னும் பழமொழியைத் தலைகீழாய்த் திருப்பி, நிறையச் சொல்லிக் குறைய அளப்பாரும் உண்டு. ஒரு சிலர் வாங்குவதற்கு ஒரு நிறையும் விற்பதற்கு வேறு நிறையும் கொள்வதற்கு ஒரு நாழியும் கொடுப்பதற்கு வேறு நாழியும்

உபயோகிக்கிறார்கள். மேலும், பெரிய வர்த்தகர்கள் சிறிய வர்த்தகர்களைக் கெடுக்க எண்ணிச் சில காலத்திற்கு விலையைக் குறைத்துவிற்று அவர்கள் ஒழிந்தபின் பழைய படியும் விலையை உயர்த்தி மிக்க இலாபம் அடைகிறார்கள். வாணிகத்துறையில் நடக்கும் ஏமாற்றுக்கள் கணக்கிலடங்கா.

கூட்டுறவு முறையில் இயல்பாய் இயங்கவேண்டிய பொருள்மாற்று செவ்வனே நடைபெறுமேல், உலகத்தின் வறுமையிலும் பகையிலும் பெரும்பாகம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கிப்போம். இக்காலத்திலும் இவ்வுண்மையை உணராத சிலர் அயல்நாட்டுப் பொருள்களுக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி வரிகளை விதித்துத் தம் நாட்டு வாணிகமும் இடர்ப்படுவதற்குக் காரணராகி யிருந்துவருகின்றனர். இது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதே.

பயிற்சி

(1) உங்கள் கிராமத்தின் முக்கிய விளைபொருள்கள் எவை? அங்கே அவற்றுள் எவ்வளவு செலவாம்? எஞ்சிய பாகம் எவ்வெவ் வகையாய், எவ்வெவ்விடங்களுக்குச் செல்கிறது?

(2) உங்கள் கிராமத்திற்கு அருகிலிருந்தும் சேய்மையி லிருந்தும் வரவழைக்கப்படும் பொருள்களின் விவரத்தையும் அளவையும் தெரிந்த வரையிற் குறிக்க.

(3) உங்கள் தினசரி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்கள் எவ்வெவை? அவை உங்களுக்கு வந்து சேரும் விதத்தை விவரிக்க.

(4) வாணிகத்தால் ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத் திற்கும் ஏன் பகை யேற்படுகிறது?

(5) பின்வரும் ஸ்தாபனங்கள் வாணிகத்திற்கு எப்படி அநுகூலமாயிருக்கின்றன: (1) தபால், தந்தி (2) பொருட்காட்சிச் சாலைகள் (3) வர்த்தகர் சங்கம்?

எட்டாம் அத்தியாயம்.

பணம்.

பண்டமாற்றுக்கு உங்கள் கிராமத்திலேயே எண்ணிறந்த உதாரணங்கள் காணக்கிடக்கின்றன. நெல்லைக் கொடுத்துச் சோளத்தைக் கொள்ளுதலும், சோளத்தைக் கொடுத்துப் பிற தானியங்களைக் கொள்ளுதலும் உண்டு. கிராமவாசிகள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெரும்பாலும் தங்கள் வீட்டிலுள்ள விளைபொருள்களையே கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு சிறு கிராமத்தில் நடக்கும் பண்டமாற்று மிக எளிதாகவும் அந்நியோந்நியமாகவும் நடந்துவருகிறது; அதில் யாதொரு இடைஞ்சலும் குழப்பமும் ஏற்படுவதில்லை.

பண்டமாற்றிலுண்டாம் சிரமம்

ஆயினும் சிறிது செவ்வனே ஆராய்ந்தால் பண்டமாற்று மிகவும் சிரமமான முறையென்பது தெரியவரும். ஒரு பண்டத்தைக் கொடுத்து வேறொரு பண்டத்தைப் பெறுவதென்றால், முதலாவதாக, ஒருவனுக்கு மிகவும் அவசியமாக வேண்டும் பண்டம் அவன் அயலானிடம் இருக்கவேண்டும்; இரண்டாவதாக, அந்த அயலானுக்கு இவனிடம் இருக்கும் பண்டம் தேவையாயிருக்கவேண்டும். ஏக காலத்தில் எப்பொழுதும் இவ்விரண்டு சந்தர்ப்பங்களும் ஒன்றுபடல் (Double Coincidence) அரிது.

ஒருவருக்கொருவர் பக்கத்திலிருக்கும் நிலைமையிலேயே இச்சங்கடம் ஏற்படுமாயின், கொடுப்போரும் கொள்வோரும் தற்காலத்திற்போல் ஆயிரக்கணக்கான மைலுக்கப்பாலிருந்தால் எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்படும்? மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய பண்டங்களும், பண்டைக்காலத்திற்போல சாதாரணமானவைகளல்ல; 'ஹென்றி போர்டு' தம் மோட்டார் கார்களுக்குப் பதிலாகப் பருத்தியை வாங்கிக்கொண்டால் அவருக்கு அதனால் யாது பயன்? அல்லது பருத்தியை விற்கும் கிராமவாசிக்கு மோட்டார் காரைக் கொடுத்தால் அதனால் அவனுக்கு யாது பிரயோஜனம்? இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பண்டமாற்று நடப்பதென்றால், 'மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடி போடுவதை' யொக்கும்.

பண்டமாற்றுதலில் வேறொரு சங்கடமுமுண்டு. ஒருவன் தன்னிடமுள்ள ஒரு பண்டத்தைக்கொடுத்து அடுத்தவனிடமிருந்து தான் வேண்டும் வேறொரு பண்டத்தைப் பெறுவதானால் இரண்டு பண்டங்களும் ஒரே விலைமதிப்புடையனவாயிருக்கவேண்டும். ஆனால் மாற்றப்படும் இரண்டு பண்டங்களும் ஏககாலத்தில் ஒரே விலையுள்ளனவாகவிருக்க முடியுமா?

கண்ணனிடத்திலிருக்கிற ஒரு மேசையும் கோபாலனிடத்திலிருக்கிற முப்பது இராத்தல் நூலும் ஒரே மதிப்புள்ளனவாயிருந்தால், இரண்டு பொருள்களும் ஒன்றற்கொன்று மாற்றிக்கொள்ளப்படும்; ஆனால் கோபாலனிடத்திற் பதினைந்து இராத்தல் நூல்மட்டுமே யிருந்தால் கண்ணன் தன் மேசையை இரண்டு துண்டாக வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்; அல்லது கோபாலன் இன்னும் பதினைந்து

இராத்தல் நூல் கொண்டுவந்து கொடுக்கும்வரை காத்திருக்கவேண்டும். எனவே ஒவ்வொரு பொருளையும் அதனதன் விலைமதிப்பின்படி (ratio of their exchange values) பண்டமாற்று முறையில் மாற்றிக்கொள்வது மிகவும் சிரமமாகும். இக்குறையை நிவர்த்தி செய்வது எப்படி?

ஒரு மதிப்புக் கருவி

எல்லாராலும் எக்காலத்திலும் விரும்பத்தக்கதும், எளிதில் எவ்விடத்திற்கும் சொற்பச் செலவிற் கொண்டுபோகத் தக்கதும், நாட்பட விருந்தாலும் உப்பிருந்த பாண்டம்போற் கெட்டுப் போகாததும், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பொதுப் பொருளாக நிற்பதுமான ஒரு பொருள் இருக்குமேல் அப்பொருளைக் கொடுத்து வேறெல்லாப் பொருள்களையும் மாற்றிக் கொண்டால் பண்டமாற்று இடையூறின்றி இனிது நடைபெறுமல்லவா? அப்பொருள் தன் மதிப்பைக்கொண்டு பிற பொருள்களின் மதிப்பை அளக்கும் மதிப்புக் கருவியாக (Standard of Value) உபயோகிக்கப்படுமல்லவா? அத்தகைய பொருள் யாதெனின் அது பொன்னே (gold).

பொன்

நாம் முற்கூறிய குணங்கள் யாவும் பொன்னினிடம் ஒருங்கே யமைந்து திகழ்கின்றன. பொன்னை விரும்பாதார் யார்? 'பணம் என்றால் பிணமும் வாயைத் திறக்கும்' என்பது பழமொழி. சிறிய உருவிற் பெரிய மதிப்புடையதாயிருப்பதனால் பொன்னை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டுபோவதும் எளிது. எத்தனை காலம் இருந்தாலும் அது அழியாது, உருக்குலையாது, அழகு குன்றாது.

ஆகலின் அது நிலையான விலைமதிப்பையும் (fixity of value) பெற்று நிற்கும்; அன்றியும், அதை வெட்டினாலும், குறைத்தாலும், அதன் பாகத்திற்குரிய மதிப்புச் (proportionate value) சிதையாது! ஆகலின் அதைப் பிரித்துப் பிரித்துக் குறைந்த மதிப்புள்ள பொருள்களைக் கொள்ளவும் உபயோகிக்கலாம். ஆகவே பொன் எல்லாப் பொருள்களையும் மாற்றிக் கொள்வதற்கு உபயோகிக்கப்படும் மிகச்சிறந்த பொதுப் பொருள் அல்லது நடுநிலைப்பொருள் (common medium of exchange) ஆகும்.

நாணயங்கள்.

ஆனால் ஒவ்வொரு தடவையும் நமக்கு வேண்டும் பொருள்களை வாங்கும் பொழுதெல்லாம் பொன்னைக் கொடுத்தால் அதன் மாற்றும் நிறையும் சரியாகவிருக்கிறதாவென்று சோதித்தல்லவா பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்? இச்சிரமத்தை நீக்குவது எப்படி? குறிப்பிட்ட நிறையளவில் பொன்னையும் வெள்ளி, தாம்பிரம், நிக்கல் முதலிய உலோகங்களையும் சிறுசிறு பாகங்களாகத் துண்டித்து அதன் மதிப்பை எவரும் அறிந்துகொள்ளுமாறு நல்ல எழுத்துக்களிற் பொறித்து, எவரும் அச்சமின்றிக் கொடுக்கவும் கொள்ளவுந் தக்கதாக அரசாங்கத்தின் முத்திரையையுமிட்டு நாணயங்கள் (coins) ஆகச் செய்து விட்டால் நாம் முற்காட்டிய குறைகள் நீங்கிவிடுமல்லவா? அந்நாணயங்களை எவரும் வெட்டிக் குறைக்காதபடி அவைகளின் விளிம்புகளில் அரம் போன்ற வரைகளும் இட்டுக்கொள்ளலாம். நாணயங்களை யாவரும் செய்யவாரம்பித்தால் திருட்டும் மோசமும் நடக்குமாதலால் அரசாங்கத்தாரே நாணயத் திட்டமனைத்தையும்

தம்மைக்குள் வைத்திருக்கிறார்கள். போலி நாணயங்களை அச்சிடுபவர்களுக்குக் கொடிய தண்டனையை அரசாங்கத்தார் விதிப்பதும் இக்காரணம்பற்றியே. நமது தேச நாணயங்களுட் சிலமாதிரிக்காகக் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

நாணயங்களின் உபயோகத்தை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஒரு பண்டத்தைக் கொடுத்து வேறொரு பண்டத்தைப் பெறுவதற்குப் பதிலாகப் பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்களினாற் செய்யப்பட்ட நாணயங்களைக்கொடுத்து

நமக்கு வேண்டும் எல்லாப் பண்டங்களையும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறோம். பண்டமாற்றுச் சுலபமாகவும் இடையூறில்லாமலும் நடைபெறவே நாணயங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. எனவே நாணயத்தைப் 'பண்டமாற்றுக்கருவி' (instrument of exchange) என்னலாம்.

நாணயம் ஏற்ற அளவில் இல்லாவிட்டால் எல்லா வர்த்தகமும் இடர்ப்படுகின்றன. ஏனெனில் பணத்தைக்கொண்டு தானே பிறவற்றை அடையவேண்டியதிருக்கின்றது? பஞ்சத்திலெல்லாம் பெரிய பஞ்சம் பணப்பஞ்சந்தான்! இது நிற்க.

காகித நாணயம்

நாளுக்கு நாள் நாகரிகம் அதிகரிக்கிறது. முன்னே மாட்டுவண்டியிற் சென்றவன் இப்பொழுது மோட்டார்கார் தேடுகிறான்; முன் மோட்டார்காரில் ஏறிச்சென்றவன் இப்பொழுது ஆகாயவிமானம் வேண்டுமென்கிறான். இங்ஙனமாகவே, இக்காலத்தவர் பொன், வெள்ளி நாணயங்கள் பாரமானவைகளென்றும், கருநாடக வழக்கமென்றும், அச்சிடுதல், எண்ணுதல், முதலிய கடின வேலைகளும் பெருஞ்செலவும் அடங்கியன வென்றுஞ்சொல்லி, அவைகளை நிராகரித்துப் புதிய நாணயமுறை யொன்றை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். அம்முறையாவது நாணயத்தைக் காகிதத்தில் அச்சிடுவதாம்! இந்திய அரசாங்கத்தார் வெளியிட்டுள்ள காகித நாணயங்கள் ஐந்து ரூபாய் முதல் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையுள்ளன.

ஒரு காகித நாணயத்தின் (Currency Note) மதிப்பு பத்தாயிரம் ரூபாய். என்ன வியப்பு! பத்தாயிரம் ரூபாய்களை எண்ணுவதானால் எவ்வளவு சிரமம்; சரிபார்ப்பதானால் எவ்

வளவு சங்கடம்; கொண்டுபோவதானாலும் நான்கு ஆட்கள் வேண்டும்; ஆனால் பத்தாயிரம்ரூபாய் நோட்டையோ கைக்குள் வைத்து மூடிக்கொண்டு நடந்துபோகலாம்; சொற்பச் செலவில் வேண்டுமிடத்திற்கு ஒரு சிறு உறையில் (cover) வைத்து அனுப்பிவிடலாம். காகித நாணயத்தில் இவ்வளவு அநுகூலங்கள் இருப்பதனாற்றான் அதை மிகுதியாக வழங்குகிறோம். இங்கிலாந்து தேசததில் சாதாரண வியாபாரப் பழக்கத்திற்குங்கூட அத்தேசத்துப் பொன் நாணயமாகிய பவுண்டு (Pound, £) காணமுடியாது! எல்லாம் காகித நாணயமே!

ஆனால் காகித நாணயத்தைச் சாதாரண ஜனங்கள் உபயோகிப்பதிற் பல சங்கடங்கள் உண்டு. ஒரு சிறு நெருப்புப் பற்றினால் ஒருகோடி ரூபாய் பெறுமான காகித நாணயங்கள் ஒரு கணத்திற் சாம்பலாகிவிடும்; தண்ணீரில் நனைந்தால் கூழாகிவிடும்; இறுகப் பிடித்துக் கசக்கினால் உருக்குலைந்து போம்; ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு அனுப்புவது எவ்வளவு எளிதோ, அவ்வளவு எளிதாகவே அவை தவறிப் போகவும், அதனாற் கஷ்டமடையவும் நேரும். இது நிற்க.

காகிதம் பணமாகுமா?

'காகிதம் பணமாகுமா?' என்று சிலர் கேட்கலாம். சர்க்கரையும் மாவும் சரியாமா? வெறுங் காகிதத்தில் அரசர் தலையுடன் 'பத்தாயிரம் ரூபாய்கள்' என்றெழுதி அச்சிட்டுச் சர்க்கார் அதை அனுப்பிவிட்டால் அது அத்தகைய மதிப்பைப் பெறுமா? குப்பையிற் கீரை முளைத்தாற் கப்பலுக்குக் காலாகுமா? என்றாற்போலக்

காகித நாணயம் பொன் நாணயத்திற் கீடாகுமா வென்று எவரும் எண்ணுதல் இயல்பு.

ஆயினும் மேற்காட்டிய ஆயிரம்ரூபாய்நோட்டில் எழுதியிருப்பதை நீங்கள் வாசித்துப் பார்ப்பீர்களானால் அந்தத் தொகையை வேண்டும்போது உடனே கொடுப்பதாக அரசாங்கத்தார் உறுதிமொழிகூறி அதிற் கையொப்பமுமிட்டிருப்பதைக் காணலாம். தங்கள் வாக்கை நிறைவேற்றுவதற்காக அத்தொகையை வெள்ளி, பொன் முதலிய நாணயங்களாகவே எப்போதும் அரசாங்கத்தார் பாங்கியில் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படியிருப்பதனாற்றான் எல்லாரும் காகிதத்தைப் பணத்திற்குச் சமமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். காகிதநாணயம் கள்ளநாணயமல்ல; அது பதில்நாணயம்; (Representative Paper Currency); அது பொன், வெள்ளி முதலான உலோகங்களினாற் செய்யப்பட்ட நாணயங்களுக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கப்படுவது.

பதில் நாணயமாக விளங்கும்வரைக்கும் காகிதநாணயம் நல்ல நாணயமே, ஆனால் அதைப் பொன், வெள்ளி முதலான நாணயங்களாக மாற்றிக்கொடுக்கச் சர்க்காருக்குச் செல்வமில்லையேல், விடிந்தால் தெரியும் வெளிச்சம் என்றாற்போல காகிதநாணயம் போலி நாணய மாகிவிடும்! கண்ணாடியிற் கண்ட பணம் கடனுக் குதவா தவாறாகிவிடும். ஆனால் உண்மை நாணயங்களாக விளங்கும்வரை காகிதநாணயங்கள் உலோக நாணயங்களைப்போலவே பொருள் மாற்றுக்கேற்ற நல்ல சாதனங்களே.*

---

* நாணயத்தைப்பற்றி விரிவாய் அறிய விரும்புவோர் இவ்வாசிரியர் எழுதி வெளியிட்டுள்ள "நாணயம்" (Money) என்ற நூலைப்படிக்கவும்.

பயிற்சி.

(1) உங்கள் கிராமத்தில் பண்டமாற்று எந்த எந்தப் பண்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டும் நடைபெற்றது? எவ்வளவு தூரம் குறைந்திருக்கிறது? குறைந்ததற்குக் காரணங்கள் இருந்தால் அவற்றைக் குறிப்பிடுக.

(2) நமது தேசத்தின் நாணயவாய்பாட்டைக் கூறுக. சில்லரை நாணயங்கள் (subsidiary coins) தாழ்ந்த உலோகங்களிற் செய்யப்பட்டிருப்பதேன்? விளிம்புகளில் வரையும் இல்லாதிருப்பதேன்?

(3) ஒவ்வொரு தேசத்திலும் நாணயங்கள் வெவ்வேருக இருப்பதேன்? அமெரிக்கா, பிரான்சு, ஜப்பான், சீனு தேசங்களின் நாணயவாய்பாட்டைக் கூறுக.

(4) இந்திய அரசாங்கத்தார் காகித நாணயங்கள் எத்தனை வகைப்படும்? அவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றிற் கண்டிருக்கும் சொற்களை யெல்லாம் குறித்து ஒவ்வொன்றிற்கும் தெரிந்தவரையில் காரணம் பகர்க.

(5) இந்தியாவை அரசாண்ட மகமத் தொக்லக் (1325-1351) அரசன் செப்புக்காசுகள் பதிப்பித்த விவரத்தை எழுதி, அந்நாணயத்திட்டம் கைகூடாததற்குக் காரணத்தை நன்கு விளக்குக.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

விலை.

ஒவ்வொரு பொருளையும் அதனதன் மதிப்புப்படி மாற்றிக்கொள்வதற்குச் சாதனமாக நாணயங்கள் உபயோகப்படுகின்றன என்று முந்தின அத்தியாயத்திற் கவனித்

றோம். நவ்தானியங்களை அளக்க நாழியும், பொருள்களை நிறுக்கத் துலாக்கோலும், துணியை அளக்க முழக்கோலும் உபயோகப்படுவதுபோல, பொருள்களின் மதிப்பை அளக்கப் பணமும் உபயோகப்படுகிறது. பணம் பொருள்களின் மதிப்பை அளக்கும் கருவி (Standard of Values).

விலை யென்பது என்ன?

ஒருபடி நெய்யின் விலை ஒருரூபாய் என்று சொல்வதன் கருத்து என்னவென்றால், அந்த நெய்யை வாங்குகிறவருக்கு அதில் அடங்கியிருக்கிற பயனும் (Utility) ஒருரூபாயில் அடங்கியிருக்கிற மதிப்பும் (Value) சரியென்பதாம். விலை யென்பது பணத்தில் அடங்கியுள்ள மதிப்புக்கும் அதைக் கொடுத்து அதற்குப் பதிலாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருள்களி லடங்கியுள்ள மதிப்புக்கு முள்ள சம்பந்தமே. இந்தச் சம்பந்தமே (ratio) விலையாம். இது எங்ஙனம் ஏற்படுகிறது?

பயனும் மதிப்பும்

நாம் உபயோகிக்கும் எல்லாப் பொருள்களும் பயன் (utility) உடையனவா யிருக்கலாம்; ஆயினும் எல்லாம் மதிப்பை (value) உடையனவல்ல. தண்ணீர், காற்று முதலானவை உயிர்வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாதன; ஆனால் அவைகளுக்குப் பெரும்பாலும் யாதொரு விலைமதிப்பும் கிடையா; பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்களும், வைரம், முத்துக்கள்போன்ற பொருள்களும், தண்ணீர் முதலான பொருள்களைப்போல மிகுதியான பயன் அற்றவை யாயினும் மிகவும் விலையுயர்ந்தன.

இவ்வித்தியாசத்திற்குப் பல காரணங்கள் உள; அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருவன:— விலையேறப்பெற்ற பொருள்கள் கிடைத்தற்கரியன; மிகுந்த உழைப்படங்கியன; மிக்க செலவில் ஆக்கப்படுவன. பலராலும் விரும்பப்படினும் பணம் மிகுந்த சிலராலேயே வாங்கக்கூடியன. சுருங்கச் சொல்லில், அநேக பொருள்களின் விலை பெரும்பாலும் அவைகளைச் செய்ய அல்லது உண்டுபண்ண அடங்கிய சகல செலவுகளையும் (Costs of Production) சார்ந்திருக்கிறது. எனவே பொருள்களின் தொகை அதிகமாக அதிகமாக அவைகளின் விலையும் அதிகமாகும். இதை ‘விற்கும் நியமம்’ (Law of Supply) என்னலாம். இதைப் பின்வரும் படத்தினால் விளக்கிக் காட்டலாம்.

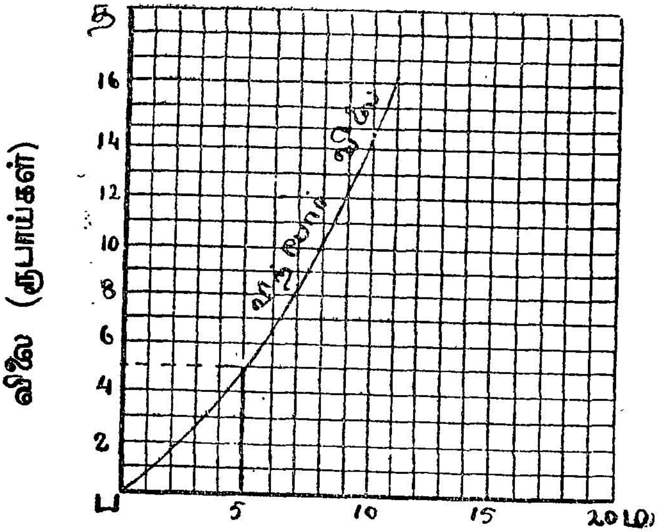

பழங்களின் தொகை.

பழங்களின் தொகை அதிகமானால் அவற்றிற்குக் கொடுக்கப்படும் விலையும் அதிகமாகுமாகையால் விற்போர் விலையைக் காட்டும் கோடு கீழிருந்து மேல்நோக்கிச் செல்கிறது.

வாங்குவோர் விலை

ஆயினும் வாங்குவோர் மனப்பாங்கு எத்தன்மையது? பொதுவாகக் கூறினால், பொருள்களின விலை குறையக் குறைய அவை அதிகமாக வாங்கப்படும.

இதை 'வாங்கும் நியமம்' (Law of Demand) என்னலாம். இதைப் பின்வரும் படத்தினால் *விளக்கிக்காட்டலாம்.

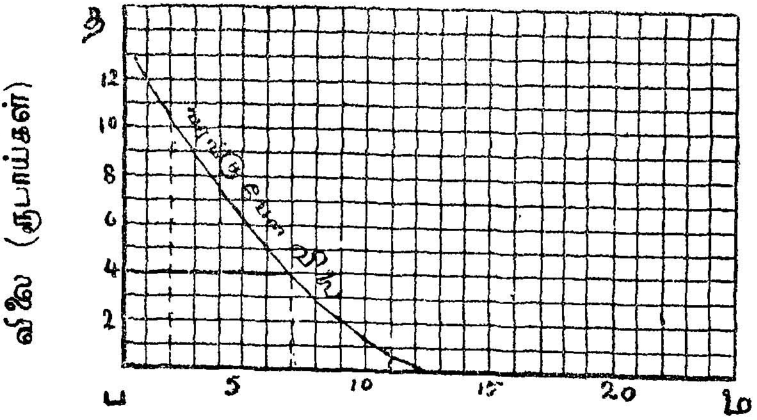

பழங்களின் தொகை.

விலை குறையக் குறைய வாங்கப்படும் பழங்களின் தொகை அதிகப்படுமாகையால் வாங்குவோர் விலையைக் காட்டும் கோடு மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்கிறது.

---

* சதுரப்படங்கள் (Graphical representation) மூலமாக சில உண்மைகளை விளக்கிக் காட்டுவது எளிதாகலின் இப்புத்தகத்தில் இப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன் பக்கத்திற் காட்டிய படத்தில்

ப ம திகந்தக் கோட்டின்மேல் பழங்களின் எண்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம்; ப த செங்குத்துக் கோட்டின்மேல் பழங்களின் விலையை ரூபாயிற் குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம். ப என்னும் புள்ளியிலிருந்து ஓர் வளை கோட்டை இழுக்க. மேல்நோக்கி அக்கோடு போகும் மார்க்கத்திற் குறிப்பிடும் புள்ளிகளிலிருந்து பழங்களின் விலையைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

வேறொரு உதாரணம்:-ஒரு நிலைக்கண்ணாடி நான்கு ரூபாயாக விற்ற காலத்தில் 400 கண்ணாடிகள் விலையாகுமானால், கண்ணாடியொன்று இரண்டு ரூபாயாக விற்கும் போது குறைந்தபக்ஷம் 600 கண்ணாடிகள் விலையாகலாம். பணம் காய்க்கிறதா அல்லது வானத்திலிருந்து விழுகிறதா? கஷ்டப்பட்டுத் தேடியதல்லவா? ஆதலின் விலை குறையக் குறைய வாங்குகிற பொருள்களின் தொகை அதிகப்படும்.

விற்போர் எவ்வளவு அதிகவிலைக்கு விற்கக்கூடுமோ அவ்வளவு அதிகவிலைக்கு விற்க முயல்வார்கள்; வாங்குவோர் எவ்வளவு குறைந்தவிலைக்குக் கொள்ளக்கூடுமோ அவ்வளவு குறைந்த விலைக்குக் கொள்ளமுயல்வார்கள். தவளை தண்ணீர்க்கிழுக்க, எலி தரைக்கிழுக்க என்றாற்போல, இருதிறத்தார் போக்கும் ஒன்றற்கொன்று எதிரெடையாக இருக்கிறது! இப்படியிருந்தால் விலை எப்படி முடிவு செய்யப்படும்?

போட்டி

ஒரு பெரிய கடைவீதியில் ஒவ்வொருவகைப் பொருள்கள் விற்குமிடத்திலும் பலகடைகள் உண்டு. அங்ஙனமே அங்கு வாங்க வருவாரும் பலர். 'வாங்குவார் கோடி விற்பார் கோடி' என்பது பழமொழி யல்லவா? விற்கிறவன் 'எவ்வளவு விரைவில் உயர்ந்தவிலைக்கு விற்கக்கூடுமோ அவ்வளவு விரைவில் உயர்ந்தவிலைக்கு விற்க விரும்புவான்; அங்குள்ள ஒவ்வொரு வர்த்தகனும் அங்ஙனம் செய்யும்போது அவர்களுக்குள் போட்டி ஏற்படும். எனவே தங்கள் கொள்முதலும் இலாபமும் அடங்கிய மிகக்குறைந்த உயர்ந்தவிலை எதுவோ அது கிடைத்தாற் போதுமென்று விலை தீர்மானித்துவிடுவார்கள்.

அங்ஙனமாகவே கடையில் வாங்கவரும் பலருக்குள்ளும் (அங்கிருக்கும் பொருள்களின் அளவுக்குத்தக்கவாறு) கிரமமான போட்டியேற்படுவது இயல்பு. ஏனெனில் தாங்கள் தகுந்த சமயத்தில் வாங்காவிட்டால் பிறர் வாங்கிவிடுவார்கள்; பின்னர் ஏமாறிப்போகவேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் எண்ணுவார்கள். இப்போட்டியினால் அப்பொருள்களின் விலை உயரும். ஆயினும் தாங்கள் கொள்ளும் பொருளின் பயன் (utility) தாங்கள் கொடுத்து வாங்கும் விலையைக் காட்டும் பணத்தின் மதிப்புக்குச் (Value) சரியாக இருந்தால்மட்டும் விற்போர் கூறும் விலையை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். எனவே இறுதியாக விற்போரும் வாங்குவோருமாகிய இருதிறத்தாருடைய விலையும் ஒன்றுபடும்போது (balancing of demand and supply prices) முடிவாகும் விலையே ஒரு கடையிலுள்ள (market) பொருள்களுக் கேற்படும் விலையாகும்.

மார்ஷலின் உதாரணம்.

மார்ஷல் (Marshall) என்னும் ஆங்கிலப் பொருள் நூல் ஆசிரியர் இதற்குச் சிறந்த ஒருதாரணங் கூறியுள்ளார். ஒரு கத்தரிக்கோலிற்கு இரண்டு அலகுகளுள்ளன; அவற்றுளேதேனும் ஒன்றைமட்டுமே அசைப்பதனால் ஒரு காகிதத்தைத் துண்டிக்க முடியாது. இரண்டு அலகுகளையும் ஒன்றுபட வைத்து வெட்டினால்மட்டும் காகிதத்தைத் துண்டிக்கலாம். அதுபோலவே விற்போர் விலையும் வாங்குவோர் விலையும் ஒன்றுபட்டாலன்றி விலை முடிவாதல் கூடாது. இதைப் பின்வரும் படத்திற் குறிப்பிட்டுக் காட்டலாம்.

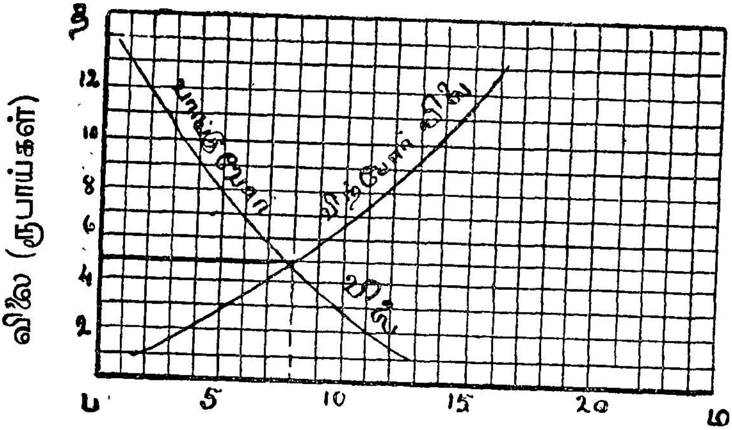

பழங்களின் தோகை

இப்படத்திற் காட்டியபடி, 8 பழங்களின் விலை 5 ரூபாயாக முடிவில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. விலை 5 ரூபாயானல்மட்டும் விற்பவர் 'கட்டும்' என்பார்கள்; அந்த விலைக்கு மேற்போனல் வாங்குகிறவர்கள் 'அப்பழங்கள் தேவையில்லை' யென்று போய்விடுவார்கள். எனவே இருதிறத்தாருக்கும் பொருத்தமாக இறுதியிலமைந்த விலை இதுவே (5 ரூபாய்).

இவ்வளவுதானு? இவ்வளவு சாமான்யமான விஷயத்தைக் கூற இவ்வளவு சம்பிரதாயமா? 'கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணுடி வேண்டுமா?' என்று சிலர் கேட்கலாம். ஆம், விஷயம் சாதாரணமானதே. இந்நூலில் நாம் கற்பது நாட்டு வழக்கத்திலும் எல்லோருடைய அநுபவத்திலும் வந்தவைகளே; எனினும் இச்சாதாரண உண்மையை விளக்கமுற அறியாதவர்கள் எத்தனை பேர்! இது நிற்க.

கடைசிப் பாகத்து மதிப்பு.

ஒரு சந்தையில் அல்லது கடையில் இருதிறத்தாரும் கடைசிப் பைசா வரைக்கும் கணக்குப் பார்த்து விலை முடிவு செய்கிருர்கள் என்று நாம் முற்கூறியது வழக்கத்திற்குப்

பொருந்துமா? வாங்குவோரிற் சிலர் அவசரப்பட்டு அதிக விலைகொடுப்பதும், விற்போரிற் சிலர் குறைந்தவிலைக்கு விற்றுவிடுவதும் சாதாரணம். ஆனால் விற்போர் குறைத்தே விற்றுக்கொண்டிருந்தால் முதலழிய வர்த்தகம் செய்வதாய் முடியும். வாங்குவாரும் எக்காலத்திலும் கண்மூடித்தனமாக உயர்ந்தவிலை கொடுத்தே வாங்கிக்கொண்டிரார்கள். எனவே பொதுவாக இருதிறத்தாரும் ஆலோசித்துக் கணக்குப் பார்த்தே விற்கவும் வாங்கவுஞ் செய்வார்கள்.

வாங்குகிறவர்கள் தாங்கள் கொடுக்கும் பணத்தின் கடைசிப் பாகத்து மதிப்புக்குச் (marginal value of money) சரியான பயனைப்பெற முயல்வார்கள். விற்பவர்கள் தங்களுடைய பொருள்களைச் செய்வதற்கு அடங்கிய செலவுகளின் கடைசிப் பாகத்து மதிப்பையும் (marginal cost of production) பெற்றுக்கொள்ள முயல்வார்கள். ஒவ்வொரு தொழிலை நடத்துபவரும் தம்தம் தொழிலின் அபிவிருத்தியையே நாடி உழைத்துவருவார்களாதலால், பொருள்களைச் செய்வதற்குரிய செலவுகளை எவ்வளவுதூரம் குறைத்துக்கொண்டு வரமுடியுமோ அவ்வளவுதூரம் குறைத்துக்கொண்டுவருவார்கள். ஆகவே முடிவில் விலை தீர்மானிக்கப்படுவதற்கு ஆதாரமாகவுள்ள விற்போர் விலை (supply price) கடைசிப் பாகத்து மதிப்பைக் காட்டும் செலவு (marginal cost of production) ஆகும்.

இவ்வளவு சுருக்கமாகக் கூறிவிட்டதனால் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறதென்பதை நாம் விளக்கிவிடவில்லை. இங்குக் கூறியது பொது விதி போன்றது; அடுத்த புத்தகத்திற் பல சிறப்பு விதி

களும் விலக்குகளும் கூறுவோம். இங்குக் கூறிய பொது விதியின் உதவியினால் உங்கள் அநுபவத்திற் காணப்படும் பல பொருள்களின் விலைகள் எவ்வாறு தீர்மானப்படுகின்றன என்பதை ஒருவாறு கூறலாம்.

பயிற்சி.

(1) பூ, காய்கறிகள், மீன் முதலானவைகளின் விலை ஒரு சந்தையில் ஒரேபடியாய் இராது அடிக்கடி மாறுதலடையக் காரணமென்ன?

(2) கைத்தறியில் நெசவு செய்யப்படும் ஏதாவது ஒரு வகைத் துணியைச் செய்வதற்கடங்கிய சகல செலவுகளையும் விவரிக்க. அச்செலவுகளுக்கும் அத்துணியை விற்கிற விலைக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? செய்யுஞ் செலவு குறைந்தால் விற்கிறவிலை குறைகிறதா? அநுபவத்திற் கண்டதைக் குறிப்பிடுக.

(3) ஒரு வருஷத்தில் எந்தெந்த மாதங்களில் நெல்லின் விலை ஏறுகிறது? எந்தெந்த மாதங்களில் அது இறங்குகிறது? காரணங் கூறுக.

(4) ஒரு கடைவீதியிற் சென்று 'ஒரேவிலை' (fixed price) யென்று விற்கப்படும் பொருள்கள் எவையெனக் கண்டு கூறுக. அப்பொருள்கள் அவ்வாறு விற்கப்படுவதற்கும் பழங்கள் போன்ற சில பொருள்கள் அவ்வாறில்லாததற்கும் காரணங் கூறுக.

(5) ஏதாவது இரண்டு பொருள்களின் (சர்க்கரை, எண்ணெய்) விலை ஏற்றத்திற்கோ இறக்கத்திற்கோ உள்ள காரணங்கள் அனைத்தையும் (தெரிந்த வரையில்) விவரிக்க.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

வர்த்தகம்.

ஏழாம் அத்தியாயத்தில் பொருள்மாற்று நடக்கும் முறைகளைச் சிறிது விவரித்தோம். எட்டாம் அத்தியாயத்தில் பொருள்களை மாற்றிக்கொள்வதற்கு நாணயங்கள் எவ்வாறு உபயோகப்படுகின்றனவென்று கூறினோம். ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தில் நாணயத்தின் மதிப்புக்கும் பொருள்களின் மதிப்புக்குமுள்ள சம்பந்தமே விலை என்பதையும், அவ்விலை எவ்வாறு தீர்மானப்படுகிறதென்பதையும் ஒருவாறு சுருக்கிக் காட்டினோம். இவ்வத்தியாயத்தில் ஒரு தேசத்தின் பல பாகங்களுக்குள்ளும், ஒரு தேசத்திற்கும் பிற தேசங்களுக்கும் வர்த்தகம் நடத்தற்குரிய காரணங்களையும், எவ்வளவுதூரம் அது நடைபெறுமென்ற விஷயத்தையும் ஆராய்வோம்.

வர்த்தகம் அவசியமா ?

நமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களும் பிற பொருள்களும் நாமிருக்கு மிடத்திலேயே விளைவனவும், செய்யப்படுவனவுமா யிருக்குமானால் வர்த்தகம் ஏற்படாது. ஆறு, குளம், கால்வாய் முதலான நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லாத நிலங்களில் நெல் விளையுமா? நெல் விளைவிக்கும் வயல்நிலங்களில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவினால் நெல் எங்கு விளையும்? இங்கிலாந்து மிகவும் குளிர்ச்சியான தேசம்; அங்குப் பருத்தி விளைவதில்லை. ஆகவே ஆங்கிலேயருக்கு வேண்டிய பருத்தி உஷ்ணதேசங்களிலிருந்துதான் போகவேண்டும். நிலக்கரி, இரும்பு, தங்கம் முதலிய உலோகங்கள் வெட்டியெடுக்கும் கனிகளும் பூமியின்

எல்லா விடங்களிலும் அமைந்தில. எனவே பூமியின் மேற் பரப்பாகிய நிலத்தின் தன்மை வேறுபட்டிருப்பதனாலும், பூமியின் சீதோஷ்ணஸ்திதி ஒவ்வொரு பாகத்திலும் வித்தியாசப் பட்டிருப்பதனாலும், எல்லாத் தொழில்களும் ஒரே இடத்தில் நடைபெற முடியா. மேலும், உலகத்தின் நானாதிசைகளிலும் வாழ்கிற மனிதர்களுக்குள்ளும் கல்விப்பயிற்சியிலும், தொழில்திறமையிலும் மிகுந்த வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆகவே தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் தங்கள் நாட்டிலேயே உண்டாக்கிக்கொள்ள இயலாமல் அயலிடங்களிலிருந்து அவற்றைப் பெறவேண்டியிருப்பதால், ஒரு தேசத்திற்கும் அடுத்த தேசத்திற்கும், ஒரு தேசத்திலேயே அதன் ஒரு பாகத்திற்கும் வேறொரு பாகத்திற்கும் வர்த்தகம் ஏற்படுதல் இயல்பு.

வர்த்தகம் இருவகைப்படும். ஒரு தேசத்திற்குள்ளேயே நடக்கும் வியாபாரம் உள்நாட்டு வர்த்தகம் (Internal Trade) எனவும், ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் நடக்கும் வியாபாரம் வெளி நாட்டு வர்த்தகம் (External or Foreign Trade) எனவும் கூறப்படும். இனி அது எந்த அளவில் ஏற்படுகிறது? எக்காரணங்களையிட்டு இடர்ப்படுகிறது? என்பன போன்ற விஷயங்களை ஆராய்வோம்.

உள்நாட்டு வர்த்தகம்

தற்காலத்தில் நமது தேசத்தின் தென்பாகத்திற் பஞ்சம் ஏற்படுமாயின் வங்காளத்திலிருந்தும், பர்மாவிலிருந்தும் நெல்மூட்டைகள் திரள்திரளாக வந்து மலைபோற் குவிந்து விடுகின்றன. காசியிலும் கராச்சியிலும் செய்யப்படும் பட்டுப் புடவைகள் கன்னியாகுமரிவரையுஞ் சென்றுலாவுகின்றன.

பம்பாய் நகரத்துத் துணிமணிகள் பல சிற்றூர்களிலெல்லாம் பரவியிருக்கின்றன. இவ்வாருக, ஒரு தேசத்தின் உள்நாட்டு வர்த்தகம் யாதோரிடையூறு மின்றி இனிது நிகழுவதேன்? காரணம் பின்வருவனவற்ருல் நன்கறியலாம்.

நமது தேசமுழுவதிற்கும் ஒரே நாணயத்திட்ட மிருக்கிறது; நாணயமாற்றில் சங்கடங்கள் யாதொன்று மில்லை. ஓரிடத்திலிருந்து வேருரிடத்திற்குக் கொண்டுபோகும் பொருள்களின்மேல் வரியும், தீர்வையும் இல்லை. பம்பாயிலுள்ள பாங்கிகளுக்குப் பணம் தேவையானல் சென்னையிலுள்ள பாங்கிகள் கொடுத்துதவலாம். அஸாம் மாகாணத்துத் தேயிலைத்தோட்டங்களுக்கு வேலையாட்கள் வேண்டுமானல் வங்காளத்திலிருந்தும் சென்னையிலிருந்தும் ஜனங்கள் திரள் திரளாகப் போகலாம். டெல்லி நகரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவ ஒரு பெயர்பெற்ற தொழில்முதலாளி எண்ணினல், அதற்குரிய மூலதனத்தைத் தேசத்தின் நாலுதிசைகளிலுமுள்ளவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மேலும் பம்பாயிலும், சென்னையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் தனித்தனியே நிறுவப்பட்ட பல நெசவுத் தொழிற்சாலைகளும் ஒன்றற்கொன்று போட்டி போட்டுத் (Competition) தொழில் செய்துவரலாம். எனவே பொருள் நிலம், உழைப்பு, முதல், முயற்சி ஆகிய நால்வகைச் சாதனங்களும் ஒரு தேசத்தின் எப்பாகங்களுக்கும் எவ்வித இடையூறுமின்றிச் செல்லுகின்றன.

இக்காரணங்களினலே ஒரு சந்தையில் அல்லது ஒரு கடையில் கொள்வோர் கொடுப்போர் ஆகிய இருவருக்கும் பொருளின் விலை எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ

(ஒன்பதாம் அத்தியாயம் பார்க்க) அவ்வாறே ஒரு தேசத்தின் வெவ்வேறு பாகங்களிலுமுள்ள வாங்குவோருக்கும் விற்போருக்கும் ஏற்படும் கிரமமான போட்டியினால் முடிவாகத் தீர்மானிக்கப்படும் விலை எதுவோ அதைப்பொறுத்தே உள்நாட்டு வர்த்தகம் நிகழும்.

அயல்நாட்டு வர்த்தகம்.

அயல் நாட்டு வர்த்தகமோ அவ்வாறன்று. ஐரோப்பியக் கூலியாட்கள் மத்திய ஆப்பிரிக்காவிற்காவது இலங்கைக்காவது சென்று தோட்டங்களைப் பயிரிட முடியாது; அங்ஙனமே இந்தியர்கள் உருஷியாவிலும், உருஷியர்கள் தென் அமெரிக்காவிலும் போய் வேலைசெய்யமுடியாது. ஒவ்வொரு தேசத்தின் சீதோஷ்ண நிலைமையும் வெவ்வேறாகவிருக்கிறது. வேலையாட்கள் போகக் கூடுமாயினும் அவ்வத்தேயத்து அரசாங்கத்தினர் இசையார். உழைப்பாளரைப் போலவே முதலும் எளிதில் ஒரு தேசத்திலிருந்து வேறொரு தேசத்திற்குச் செல்லத்தகாததாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தேசத்தின் நாணயத் திட்டங்களும் (Currencies) வெவ்வேறானவை. பாங்கி முறைகளிலும் வித்தியாசங்களுண்டு. வரி, தீர்வை விகிதங்களிலும் பல வேறுபாடுகளுண்டு. இக்காரணங்களால் உழைப்பு முதல், முயற்சி ஆகிய சாதனங்கள் எளிதில் ஒரு தேசத்திலிருந்து வேறொரு தேசத்திற்குச் செல்லத்தக்கனவல்ல.

எனவே கிரமமான போட்டியினால் வாங்குவாரும் விற்பாரும் முடிவாகத் தீர்மானிக்கும் விலையைப் பொறுத்து அயல்நாட்டு வர்த்தகம் நிகழாதென்பது பெறப்படும். ஏனெனில், ஏதாவது ஒரு பொருளின் விலை தீர்மானப்படுவதற்கு இயல்பாய் ஏற்படக்கூடிய போட்டிக்குரிய சந்தர்ப்பங்கள்

(Conditions of free competition) ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் இல்லை. பின்னை எவ்வாறு வெளி நாட்டு வர்த்தகம் நிகழுகிறது?

வரித்தடையில்லாத வர்த்தகம் (free trade) இரு தேசங்களுக்கும் இருக்குமேல், ஒவ்வொரு தேசமும், அதனதன் சௌகர்யங்களுக்கு ஏற்றவாறு, எப்பொருளை உண்டு பண்ணுவதில் முயன்றால் அடுத்த **தேசத்தைக்காட்டிலும் அதிக அநுகூலங்கள்** (Comparative advantages) பெறலாமோ அப்பொருளையே உண்டுபண்ண முயலும். உதாரணமாக அமெரிக்காவைப்போல இங்கிலாந்து தேசத்திற் சொற்பச் செலவிற் கோதுமை விளைவிப்பது கூடாதகாரியம்; ஆதலின் ஆங்கிலேயர் தங்கள் உணவுக்குரிய கோதுமையை அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைத்துக்கொண்டு, கோதுமையை விளைவிப்பதைக்காட்டிலும் அதிக இலாபகரமான கைத்தொழில்களை நடத்திவருகிறார்கள். நாம் இப்படிக் கூறுவதனால் ஆங்கிலேயர் தங்கள் தேசத்தில் கோதுமை விளைவிக்கிறதே யில்லையென்று நினைத்துவிடக்கூடாது. கோதுமை விளைவிப்பதைக்காட்டிலும், கைத்தொழில்களில் முயல்வது மிகுந்த இலாபகரமாக இருப்பதனால் அவற்றிலே அவர்கள் மிகவும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாம். இதுவே அயல் நாட்டு வர்த்தகம் நிகழுதற்கு முக்கிய காரணமாம்.

ஆனால் நாம் முற்கூறிய விதி இரு தேசங்களுக்கும் வரித்தடையில்லாத வர்த்தகம் (Free trade) நடக்குங் காலத்திலேயே பொருந்தும். ஆனால் விவசாயிகள் தேசத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதவர்கள்; போர் நிகழும் காலத்தில் உணவுப்பொருள்கள் போதிய அளவு இல்லாத தேசம் மிகவும்

இடர்ப்படும் என்று எண்ணி விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய ஆங்கில அரசாங்கத்தினர் எண்ணி, அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் கோதுமையின்மேல் வரிவிதித்தால், இங்கிலாந்தில் கோதுமை விளைவிப்பது இலாபமாக மாறிவிடும். அப்பொழுது கைத்தொழில்களும் விவசாயமும் இரண்டும் ஒருங்கே முன்னேற்ற மடைந்துகொண்டு போகலாம். தற்சமயம் ஒவ்வொருதேசமும் இவ்வித நோக்கத்துடனே தன்தன் கைத்தொழில்களையும் பிறதொழில்களையும் ஆதரித்துவருகின்றது. இவையனைத்தையும் இரண்டாம் புத்தகத்தில் விரிவாகக் கூறுவோம்.

பயிற்சி.

(1) *உங்கள் கிராமத்திற்கும் அடுத்த கிராமத்திற்கும் நடக்கும் வியாபாரத்தை விவரிக்க. அவ்வியாபாரம் அவ்வாறு நடப்பதற்குக் காரண மென்ன?*

(2) *ஒரு ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று, அங்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதியாகும் பொருள்கள் இவையிவை யெனவும், அவை எவ்வெவ்விடங்களுக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன வெனவுங் கூறுக.*

(3) *நமது தேசத்தின் போக்கு வரவு சாதனங்களைப்பற்றி ஓர் வியாசம் எழுதுக.*

(4) *நமது தேசத்திற்கும், இங்கிலாந்து தேசத்திற்கும் என்னென்ன முக்கிய பொருள்களில் வர்த்தகம் நடக்கிறது? தெரிந்த அளவில் அதற்குக் காரணங் கூறுக.*

(5) *அமெரிக்காவிலிருந்தும் இங்கிலாந்திலிருந்தும் நமது தேசத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் எவையேனும் சில பொதுப் பொருள்களை எழுதுக (மோட்டார் கார் போல்வன). அப்பொருள்களின் விலையில் அவ்விரண்டு தேசங்களுக்கும் போட்டி யேற்படுமா?*

பதினொன்றும் அத்தியாயம்.

வருமான விபாகம்.

நமக்கு வேண்டும் உணவுப் பொருள்களும் ஏனைய பல பொருள்களும் எவ்வாறு ஆக்கப்படுகின்றனவென்று முதல் ஐந்து அத்தியாயங்களிலும் கூறினோம். அவ்வாறு கூறியவிடத்துப் பொரும்பாலார் தத்தம் உபயோகத்துக்கு வேண்டும் பொருள்களைமட்டும் உண்டாக்காது விற்பனைக் காகப் பிறருக்கும் வேண்டியவற்றை ஏராளமாகச் செய்து வருகின்றனர் எனக்காட்டினோம். இதனாற்றான் இக்காலத்தில் புதியமுறைகளிற் பயிர்த்தொழில் நடக்கிறது; பெரியதொழிற் சாலைகள் நிறுவியிருப்பதும் இக்காரணத்தினாலேயாகும்.

தத்தம் உபயோகத்துக்கு மிஞ்சிய பொருள்களை விளைவிப்பதனாலும் செய்வதனாலும் பண்டமாற்றும் பொருள் மாற்றும் ஆகிய வர்த்தகம் நிகழ்கிறதென்றும் அது எளிதில் நடைபெறவேண்டியே நாணயங்களும், பாங்கிகளும் போக்குவரவு சாதனங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன வென்றும் ஆறும் அத்தியாயம்முதல் இவ்வத்தியாயம்வரை கூறினோம்.

பயிர்த்தொழிலாளரின் வருமானம் பங்கிடப்படுதல்.

இனி, இவ்வாறு பொருளை மாற்றிக்கொள்வதனால் யார் யார் பயனடைகிறார்கள்? எவ்வளவிற் பயனடைகிறார்கள்? என்பன போன்ற விஷயங்களை இவ்வத்தியாயந்தொடங்கி இறுதிவரையும் விவரிப்போம்.

ஒரு பயிர்த்தொழிலாளி தனது ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற் பத்துக்கலம் நெல்லை விளைவித்து, அதை விற்றதில் ஐம்பது ரூபாய் கிடைத்தது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால் அவ்வைம்பது ரூபாய்களும் விரைவில் பின்வருமாறு பங்கிடப்படும்; ஒரு சிறுபாகம் விதையும் எருவும் வாங்கியவகைக்கும், மற்றொரு சிறுபாகம் ஏர் உழுதவர்களுக்கும், களைபிடுங்கினவர்களுக்கும், நீர்பாய்ச்சினவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். அந்நிலத்திற்குரிய வாரமாகவோ, அல்லது அந்நிலத்தை வாங்கிய முதலுக்குரிய வட்டியாகவோ வேறொரு பாகம் போய்விடும். இன்னொரு சிறுபாகம் அரசாங்கத்துக்குரிய வரிப்பணமாகப் போய்விடும். எஞ்சிய பாகந்தான் தன் உழைப்புக்கும் முயற்சிக்கு முரிய கூலியாக நிற்கும். இதைப் பின்வரும் படத்தால் விளக்கிக் காட்டலாம்.

விதை,எரு	பிறசெலவுகள்	வாரம்	வரி	இலாபம்

என்னே! ஒருவர் உழைக்கப் பலர் உண்பதா? ஒருவர் பொருளைப் பலரும் பங்கிட்டுக்கொள்வது நியாயமாகுமா? வருடமுழுவதும் உழைத்துவிட்டு ஒரு சிறு பாகத்தைமட்டுமா பலனாக அடைந்துநிற்பது? இவ்வினாக்களுக்கு விடை பின் வருவனவற்றிற் காணப்படும். இது நிற்க.

நெசவுத் தொழிலின் வருமானம் பங்கிடப்படுதல்.

நமது நாட்டிற் கைநெசவினாற் செய்யப்பட்ட ஒரு ரூபாய் பெறுமான ஒரு ஆடையிற் பின்வருமாறு செலவுகள் அடங்கியிருப்பனவாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.

பருத்தி விளைவித்தவர் கூலி	அணா	3
நூல்நூற்றவர் கூலி	,,	3
சாயந்தோய்த்தோர் கூலி (சாய முட்டபட)	,,	3
நெய்வோர் சம்பளம்	,,	6
விற்போர் சம்பளம்	,,	1
ஆக	ரூ.	1

இதை அடியிற்கண்ட படத்தால் விளக்கிக்காட்டலாம். இந்தச் செலவு சம்பந்தமாய் ஒரு ரூபாய் எத்தனை பங்காகப் பங்கிடப்படுகிறதென்று பாருங்கள்!

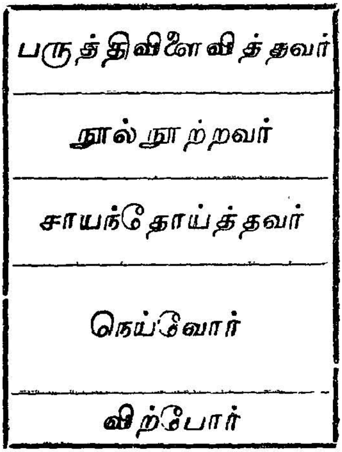

வருமான விபாகத்தின் விபாகம்

இதில் பருத்தி விளைவித்தவர் பெற்றுக்கொள்ளும் பாகமாகிய மூன்றணா எவ்வாறெல்லாம் பங்கிடப்படுகிறதென்பதை ஆராய்வோம். அத்தொகைதான் நிலச்சுவானுக்குரியவாரமும், விதை எரு முதலியன வாங்கிய கிரயமும்,

கலப்பையைச்செய்த தச்சனுக்குரிய கூலியும், நிலத்தில் வேலை செய்தவர்களுக்குரிய சம்பளமும் ஆகிய பல பங்குகளாகப் பகுத்துக் கொடுக்கப்படுகின்றது. இம்மூன்றனுள்ளில் சிறு சிறு பங்குகளைப் பெற்ற ஒவ்வொருவகை உழைப்பாளரும் அவ்வாறே தமக்கு வேண்டும் பொருள்களைச் செய்து கொடுத்த வெவ்வேறு தொழிலாளருக்கும் அவரவர் செய்த வேலைக்குத் தக்கவாறு வெவ்வேறு பங்குகள் வைத்துக் கொடுக்க நேரும். உதாரணமாக:— பயிர்த்தொழிலாளிக்கு வேண்டிய கலப்பையைச் செய்துகொடுத்து ஒரு சிறு தொகையைப் பெற்றுக்கொண்ட தச்சன், தனக்கு மரத்தைக் கொடுத்தவனுக்கு ஒரு பாகத்தையும், உணவுப்பொருளைக் கொடுத்த பயிர்தொழிலாளிக்கு ஒரு பாகத்தையும், மட்பாண்டங்களைக் கொடுத்த குயவனுக் கொருபாகத்தையும், ஆடையைத் தந்த சேடனுக் கொருபாகத்தையுங் கொடுக்கிறான். பிற தொழிலாளர்களும் இவ்வாறேதான் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள்.

பலவகையாலும் உழைப்பார் சிறிய உழைப்பும் பெருவெள்ளமாகத் திரண்டு பின்னர் அவரவர்க்கே உபகாரமாகின்றது. உலகம் ஒரு பெரிய கூட்டுறவுச் சங்கமாக இயங்குகின்றதென்று முற்கூறினோமல்லவா? நாம் எந்த அளவிற் பிறருக்காக உழைக்கிறோமோ அந்த அளவிலேயே பிறர் உழைப்பிற் பங்குபெறுவோம். ஒவ்வொருவர் உழைப்பும் அவரவர்மட்டுக்கு மன்றிப் பிறருக்கும் உபகாரமாக இருந்துவருகின்றது. அந்தோ! பொருளாக்கத்தில் ஈடுபடாத சோம்பேறிகளும் அறிவிலிகளும் தமக்குப் பயனற்றவர்களாயிருப்பது மன்றிப் பிறருக்குப் பாரமாகவுமிருந்துவருகின்றனர். ஏனெனில் பிறர் உழைப்பாலாகிய பயனிற் பங்கைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் இக்கீழ் மக்

கள் உயிர்வாழ்ந்துவருகின்றனர். இவர்களால் தேசத்திற்கேற்படும் வறுமையும் குறையும் மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்கதே. இது நிற்க.

வருமானம் ஏன் பங்கிடப்படுகிறது?

ஏன் ஒருவர் உழைப்பிற் பலரும் பயனடைகிறார்கள்? எவ்வளவிற் பயனடைகிறார்கள்? முற்காட்டிய உதாரணத்தில் ஏன் பருத்திவிளைவித்தவனுக்கு மூன்றணாவும், நெய்வோனுக்கு ஆறணாவும், விற்போனுக்கு ஓரணாவுங் கிடைக்கின்றது? இவ்வினாக்களுக்குரிய விடைகளைப் பின்வரும் அத்தியாயங்களிலிருந்து நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நாம் ஆறாம் அத்தியாயத்திற் கூறியபடி, எவ்விதமான பொருளாக்கத்திற்கும் நிலம், உழைப்பு, முதல், முயற்சி ஆகிய நால்வகைச் சாதனங்கள் வேண்டும்; ஆதலின் அப்பொருளாக்குதலா லுண்டாம் வருமானத்தில் அந்நால் வகைச் சாதனங்களும் பங்குபெறுகின்றன. ஒரு பொருளைச் செய்வதற்கு நான்கு பேர்கள் உழைத்தால் அந்நான்கு பேர்களும் அதிற் பங்குபெறுவது அவசியமும் நியாயமும ஆகுமல்லவா? இவ்வாறு பொருளாக்குதற்குரிய சாதனங்களையுடையார் பொருளாக்குதலா லுண்டாம் வருமானத்தைத் தமக்குட் பங்கிட்டு (விபாகித்து)க் கொள்வதையே வருமான விபாகம் (Distribution of Income) என்று வழங்குகிறோம். பயிர்த்தொழிலாளி விளைவித்த பத்துக் கலம் நெல்லையும் பலரும் பங்கிட்டுக்கொள்வதன் காரணம் இதுதான். ஒவ்வொருவரும் என்னென்ன அளவிற் பங்குபெறுகிறார்களென்பதைப் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் விவரித்துரைப்போம்.

பயிற்சி

1. இப்பாடத்திற் காட்டிய உதாரணத்தில் நெய்வோனுக்குக் கிடைத்த ஆறு அணுவும் எவ்வெவ்விதமாகப் பங்கிடப்படுகிறதென்று கூறுக.

2. ஒரு கிராமத் தொழிலாளி செய்யும் ஏதாவது ஒரு பொருளின் வருமானம் எவ்வாறெல்லாம் பங்கிடப்படுமென்று கூறி, அதை விளக்க ஒரு படமும் வரைக.

3. பொருளாக்கத்தில் ஈடுபடாத சிலரைக் குறிப்பிடுக. அவர்கள் எவ்வாறு பிழைத்துவருகிறார்கள் ? அது நியாயமாகுமா ?

4. 'பொருள் ஆக்கம்,' 'பொருள் மாற்று,' 'வருமான விபாகம்' இவை ஒவ்வொன்றிற்குமுள்ள சம்பந்தத்தை விளக்குக.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

வாரம்.

இயற்கைப்பொருள்களுள் முக்கியமான பூமியின் மேற்பரப்பாகிய நிலம் பலவகையிற் பயன்படுகிறதென்பதை மூன்றாம், ஆறாம் அத்தியாயங்களிற் கவனித்தோம். அதிற்றான் குடியிருத்தற்குரிய இடமும், வேளாண்மைக்குரிய இடமும், தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படு மிடமும், சுரங்கங்கள் அடங்கிய இடமும் இருக்கின்றன.

நிலவுரிமை

நிலம் இயற்கைப்பொருளாக இருந்தும், அது நாம் சுவாசிக்கும் காற்றைப்போல விலையற்றதும் எல்லாரும் பொதுவாய் அநுபவிக்கத்தக்கதுமான தல்ல. ஏனெனில் மனிதர் உழைப்புடன் கூடினாலொழியக் குடியிருப்புக்கேனும்

பிற உபயோகங்களுக்கேனும் நிலம் முழுதும் பயன்படாது. அதனாற்றான் நிலத்தின் பெரும்பான்மையான பாகம் உழைப்புடைய சிலர் அதீனத்திற்குட்பட்டதாகவும் நாளுக்குநாள் உயர்ந்துகொண்டுவரும் விலையுடையதாகவு மிருக்கிறது.

ஆயினும் நிலம் எல்லாருக்கும் அவசியமானது. சிலருக்குமாத்திரமே அது சொந்தமானதுபற்றி அநேகர் பயிர்த்தொழிலுக்குமட்டுமன்றிக் குடியிருப்புக்கும் இடமில்லாது வருந்துகின்றனர். மாட மாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள், நந்தவனங்கள், நீர்த்தடாகங்கள் முதலியவற்றை யியற்றிச் சுகமடைவதற்காக ஒருவன் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை வளைத்துக்கொள்வதனால் ஓராயிரம்பேர் தெருத்தெருவாய் வீடுவாசலின்றி நின்றலைகின்றனர். நிலத்தை இவ்வாறாக 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்' என்று கருதும்படி சிலர் அதீனத்திற்குள் விட்டுவிடுவது நியாயமாகுமா? நிலம் இயற்கைப் பொருள்; எவர் உழைப்பால் ஆனதுமன்று; அளவுக்கு மிஞ்சி அமைந்து கிடப்பதுமன்று; செயற்கைப்பொருள்களைப் போல நாம் வேண்டும் அளவுக்கெல்லாம் மிகுதிப்படுத்திக் கொள்ளத்தக்கதுமன்று. இது நிற்க.

வாரமென்பது என்ன?

விவசாயத்திற்கேற்ற மிகுந்த நிலமுள்ளவர்கள் தாங்களே அவற்றைப் பயிரிட முடியாதிருந்தால் பயிரிடுங் குடியானவர்களிடத்தில் அவற்றை அடைத்துவிட்டு, அந்நிலத்திலிருந்துவரும் வருமானத்தின் ஒரு பாகத்தை மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களல்லவா? இப்பாகத்தைத்தான் 'வாரம்' (Rent) என்று சொல்லுகிறோம்; வாரமாவது ஒருவனுக்குரிய நிலத்தைப் பிறனொருவன் தான் உபயோ

கித்துக்கொள்வதற்காகச் செலுத்தும் நிலவருமானத்தின் ஓர் பாகம் (Price for the use of land). இவ்விதமான வாரம் எவ்வாறு அளவிடப்படுகிறதென்பதை ஆராய்வோம்.

வாரமில்லாத நிலங்கள்

பூசாரம் பலவிதம். சில நிலங்கள் கற்காடாகவோ மணற்றரையாகவோ இருக்கலாம்; அவற்றை ஒருவரும் பயிரிட விரும்பார்; ஏனெனில் அவற்றில் உழைக்கும் உழைப்பெல்லாம் விழலுக்கிறைத்த நீர்போல முடியும்; ஒருகால் பெரு நஷ்ட மேற்படினு மேற்படலாம். இந்நிலங்களுக்கு ஒருவரும் வாரங் கொடார்; அவற்றின் சொந்தக்காரரே தங்கள் கையிலிருந்து பணத்தைச் செலவழித்து அவற்றைத் திருத்துதல் வழக்கம். இந்நிலங்கள் வாரமில்லாத நிலங்கள் (no rent land) என வழங்கப்படும்.

வாரமில்லாத கடைசி நிலம்

இனி, திருத்தப்பட்ட வேறொரு நிலமிருக்கிறதென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதிற் கிடைக்கும் மொத்த வருமானம் அதைப் பயிரிடுவோனுடைய உழைப்பின் கூலிக்கும், முதலின் வட்டிக்கும், முயற்சியின் இலாபத்திற்குமட்டுமே போதுமானதாயிருந்தால் நில முதலாளிக்கு அவன் எவ்வித வாரமும் செலுத்தமுடியாதல்லவா? இவ்வாறான நிலத்தை 'வாரமில்லாத கடைசி நிலம்' (Marginal land) என்று சொல்லலாம்; ஏனெனில் உழைப்பின் கூலி, முதலுக்குரிய வட்டி, முயற்சியின் இலாபம் ஆகிய சகல செலவுகளுக்குங் கண்டு எஞ்சும் வருமானமுடைய நிலங்களுக்குத்தான் அவன் வாரஞ் செலுத்தக்கூடும்.

வாரம் எப்படி யேற்படுகிறது?

பயிரிடுங் குடியானவர்களுக்குட் போட்டியேற்படுவதனாலும், விவசாயத்திற்கான நிலம் மிகுதியாகஇல்லாதிருப்பதனாலும், வேறு பலகாரணங்களினாலும் (இரண்டாம் புத்தகத்தில் விரித்துரைக்கப்படும்) மேற்காட்டிய எஞ்சிய வருமானம் முழுவதையும் நிலமுதலாளிகளுக்குக் கொடுத்தாவது அவர்களிடமிருந்து அந்நிலத்தைப்பெற்று அதைப் பயிரிடப் பலரும் முன்வருவார்கள். ஏனெனில் அதற்குக் கீழ்த்தரமாகவுள்ள வாரமில்லாத கடைசி நிலத்திலேயே தங்கள் உழைப்புக்குரிய கூலியும், முதலுக்குரிய வட்டியும், முயற்சிக்குரிய இலாபமும் கிடைக்கிறது. ஆகவே அதனினும் சற்று உயர்தரமாகவுள்ள இந்நிலத்திற் கிடைக்கும் எஞ்சிய வருமானம் முழுவதையும் நிலமுதலாளிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டாலும் அவர்களுக்கு நஷ்டமில்லை. ஆகையினாற்றான் அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு வாரங் கொடுக்கப்படுகிறது. வாரமில்லாத கடைசி நிலத்தின் வருமானத்திற்கும் மற்ற நிலங்களின் வருமானத்திற்குமுள்ள பேதத்தின் அளவே வாரத்தின் அளவாம். இதைப் பின் வரும் படத்தின் மூலமாய் விளக்கிக்காட்டலாம்.

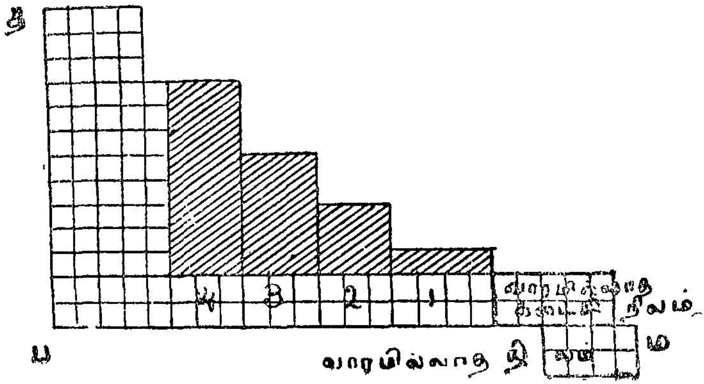

மேற்காட்டிய படத்தில் ப ம கோட்டிற்குக் கீழிருக்கும் நிலத்தில் வருமானத்திற்குமேற் செலவாகும்: ஆகலின் அது வாரமில்லாத நிலம். ப ம கோட்டின் மேலுள்ள நிலம் 'வாரமில்லாத கடைசி நிலம்'. 1, 2, 3, 4 இலக்கமிட்டவை வாரமுள்ள நிலங்கள்; அவை ஒவ்வொன்றிற்குமுரிய வாரத்தின் அளவு (amount of rent) சாய்வுக் கோடுகளிட்ட பாகங்களிற் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாரத்தின் அளவு வாரமில்லாத கடைசி நிலத்திற்கும் மற்ற நிலத்திற்குமுள்ள வருமானத்திற்குரிய வித்தியாசத்தின் அளவாயிருப்பதைக் காண்க. (It is the difference between the yields of the marginal land and those of other lands.)

இனி, வாரமில்லாத கடைசி நிலத்திற்கும் மற்ற நிலங்களுக்கு முள்ள வருமானத்தின் தாரதம்மியம் எக்காரணங்களினால் ஏற்படுகிறதென்பதை ஆராய்வோம்.

இயற்கை வளம்

படத்தில் 1, 2 இலக்கமிட்ட நிலங்களுக்கும் 3 இலக்கமிட்ட நிலத்திற்கு முள்ள வருமானத்தின் வித்தியாசம் அவற்றின் இயல்பான பூசாரத்தினால் (natural fertility) ஏற்பட்டிருக்கலாம். இப்பூசாரம் நிலத்திற்குரியவர்களின் உழைப்பாலுண்டானதல்ல; இது இயற்கையில் அமைந்தது.

விசேஷ அநுகூலங்கள்

'பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தாற்போல்' இயற்கையிலேயே இவ்வாறு செழிப்புவாய்ந்த நிலத்திற்கருகில் ஒரு ரெயில்வே ஸ்டேஷனோ, வியாபாரிகள் கூடும் பெருஞ் சந்தையோ ஏற்பட்டுவிட்டால் அந்நிலத்திற்கு அதற்கு முன் கொடுத்த வாரத்தைக்காட்டிலும் அதிகவாரத்தைக்கொடுத்து அதைப் பயிரிடப் பலரும் முன்வருவார்களல்லவா? எனெனில்

இப்பொழுதேற்பட்டுள்ள அதன் விசேஷ ஸ்தல அநுகூலங் களினால் (situational advantages) அதன் விளைபொருள் களை விரைவில் உயர்ந்தவிலைக்கு விற்று அதிக இலாபம் பெறலாமல்லவா? அதிக வாரம் பெறுவதாகப் படத்திற் காட்டிய 4 இலக்கமிட்ட நிலம் இதுவே.

இயற்கையிலேற்பட்ட வளம், * நிலத்திற்கு அணித்தா யுள்ள விசேஷ அநுகூலங்கள் ஆகிய மேற்கூறிய இரண்டு கார ணங்களினாலும் ஒரு நிலத்தின் வாரம் திட்டப்படுகிறது. இவ் விரண்டு காரணங்களும் நிலத்திற்குரியவர் உழைப்பாலேற் பட்டவை யல்ல. ஒன்று இயற்கையி லமைந்தது; மற்றொன்று ஒரு ஜனசமூகத்தின் வளர்ச்சியால் ஏற்பட்டது.

வாரம் அநுபவிப்பவர்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலமுடையவர்களே அதிர்ஷ்டசாலிகள்! அவர்கள் நிமிர்ந்து போடவும் வேண்டாம், குனிந்து எடுக்க வும் வேண்டாம்.

---

* சிலவிடங்களில் நிலச்சுவான்கள் தங்கள் நிலத்திற்கு வேலி யடைத்துக் கிணறுவெட்டி அல்லது பிற நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஏற் படுத்தி நிலத்தின் 'வளத்தை' விருத்தி செய்திருக்கலாம். இச் செயற்கை வளத்தினால் கிடைக்கும் பலன் அந்நிலத்திற்குச் செல விடப்பட்ட முதலுக்குரிய வட்டியே யாகும். ஆனால் நாம் இந் நூலில் வாரம் என்றுரைப்பது (தனி வாரம், Pure Rent) இயற்கை வளத்தினாலும், ஸ்தல அநுகூலங்களினாலும் வாரமில்லாத கடைசி நிலத்திற்கும் அதற்கு உயர்தரமாகவுள்ள நிலத்திற்குமுள்ள வருமா னத்தின் வித்தியாசம் (differential gain) ஆகும். ஆயினும் சாதா ரண வழக்கில் வாரமென்னும்போது ஒரு நிலத்தின் உபயோகத்திற் காகச் செலுத்தப்படும் மொத்தத் தொகையைத்தான் குறிப்பிடு கிறோம். இதை 'மொத்த வாரம்' (Gross Rent) என்னலாம்.

'ஏரு மிரண்டுளதாய் இல்லத்தே வித்துளதாய்
நீரருகே சேர்ந்த நிலமுமாய்—ஊருக்குச்
சென்று வரவெளிதாய்ச் செய்வாருஞ் சொற்கேட்டால்
என்றும் உழவே இனிது'

என்னும் அவ்வையார் பாடலைச் சொல்லிக்கொண்டே அவர்கள் சோம்பிச் சுகமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவன் பல்லக்கிற் சுகமாக வீற்றிருக்க வேண்டுமானால் பத்துப்பேரல்லவோ இடுப்பொடியச் சுமக்கவேண்டும்? சில நிலமுதலாளிகள் இவ்வாறான வாரத்தை அநுபவிக்கவேண்டுமாயின் பல குடியானவர்கள் மிகப்பாடுபடவேண்டும்.

அநியாய வாரம்

நிலமுடையாரிற் சிலர் நிலத்தைப் பயிரிடுங் குடியானவர்களிடமிருந்து மேற்காட்டிய அளவுப்படி நியாயமாய்த் தாம் பெறவேண்டிய வாரத்திற்குமேல் அதிகவாரம் வசூலிப்பதும் உண்டு. ஒரு தாலூகாவின் சகல நிலவுரிமையும் ஒரு ஜமீந்தாருக்கே இருந்தால் அங்குள்ள குடிகள் அவர் கேட்கும் வாரம் எவ்வளவு அதிகமாயிருந்தபோதிலும் கொடுத்துத் தானே தீரவேண்டும்? பிழைப்புக்கு வேறு வழியில்லாவிட்டால் 'முழு பட்டினிக்கு அரைப்பட்டினிமேல்' என்று எண்ணித் தங்கள் உழைப்பின் சம்பளத்திலோ, முதலுக்குரிய வட்டியிலோ, இலாபத்திலோ ஏதேனும் குறைத்துக்கொண்டு ஜமீந்தார் கேட்கும் வாரம் முழுவதையும் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியவராவரன்றோ? அயர்லாந்து தேசத்திலுள்ள நிலத்தையெல்லாம் தம்வசமாக்கி அநுபவித்துவந்த ஆங்கிலேய மிட்டாதார்கள் அத்தேசத்துக் குடியானவர்களிடம் இவ்விதமான 'கடினவாரம்' (rack rent) வாங்கி வந்தார்கள் என்பது சரித்திரவாயிலாக யாவருமறிந்த வுண்மை.

தனி வாரம்

நாம் இவ்வாறு கூறுவதால் வாரம் வாங்குவதெல்லாம் அநியாயம் என்றும், எல்லாரும் அதிக வாரமே வாங்குகிறார்கள் என்றும் எண்ணிவிடக்கூடாது. சிலவிடங்களில் நியாயமாய்க் கிடைக்கும் வாரத்திலுஞ் சிறிது குறைவாகவே நிலமுடையாரிற் சிலர் பெற்றுவருகிறார்கள். ஆயினும் நாம் வலியுறுத்தும் விஷயங்கள் எவையெனின், நிலம் பெறுதற்கரிய இயற்கைப் பொருள்; நாம் வேண்டும் அளவுக்கெல்லாம் கூட்டிக்கொள்ளத் தக்கதன்று; ஆகையினால் சிலர்மாத்திரமே அதைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கவிடுதல் தவறு; அதிலும் இயற்கையாக அல்லது அதிர்ஷ்டவசமாக ஏற்பட்ட காரணங்களினால் விளையும் இலாபம் முழுவதையும் அவர்களே பெற்றநுபவிக்க விடுதல் அதனினும் அதிகத்தவறு; அன்றியும் அவர்கள் அதிக வாரம் தண்டினால் பெரும் பாதகம் ஆகும் என்ற உண்மைகளே. இக்காரணத்தையிட்டுத்தான் தனி வாரத்தின் (Pure rent) மிச்சமான பாகம் முழுவதையும் சில தேசங்களில் அரசாங்கத்தார் தீர்வையாகத் தங்கள் வசமாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் உழைப்பு முயற்சி, முதல் ஆகிய சாதனங்களினாலன்றோ பிழைக்க வேண்டும்?

பிறவகை நிலங்களின் வாரம்

பயிர்த்தொழிலுக்கான நிலத்திற்குரிய வாரத்தைப்பற்றி நாம் முற்கூறிய விஷயங்கள் குடியிருப்பு நிலத்திற்கும், கடைகள், சந்தைகள், தொழிற்சாலைகள், சுரங்கங்கள் அமைத்தற்குரிய நிலங்களுக்கும் பொருந்தும். அந்நிலங்களை உபயோகித்தற்காகச் செலுத்தப்படும் விலைக்கும் 'வாரம்' (Rent) என்னும் பொதுப் பெயர் கூறலாம்.

உதாரணமாக, ஒரு கடைக்குச் செலுத்தப்படும் வாரத்தில் (வாடகை) (1) நிலத்திற்குரிய வாரம், (2) கட்டடத்திற்குச் செலவான முதலுக்குரிய வட்டி ஆகிய இரண்டு அம்சங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. நிலத்திற்காகச் செலுத்தப்படும் வாரமானது அதற்கும் அதைப்போன்ற கடை கட்டப்பட்டுள்ள 'வாரமில்லாத கடைசி நிலத்திற்கும்' உள்ள வருமானத்தின் வித்தியாசத்தைச் சார்ந்திருக்கும். இனி, அக்கடை நகரத்தின் மத்தியில் அல்லது வியாபாரம் மிகுதியாக நடக்குமிடத்தில் இருக்குமாயின் 'பொன் மலர் நாற்றமுடைத்து' என்றாற்போல மிகவுயர்ந்த வாரத்தைப் பெறும்; இது அதன் 'விசேஷ அநுகூலங்களி'னால் ஏற்பட்டது.

பயிற்சி.

(1) உங்கள் கிராமத்தில் நிலம் இல்லாதவர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்களுடைய ஜீவனம் என்ன? பெரிய நிலமுதலாளிகள் (landlords) இருப்பின் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அநுபவிக்கும் நிலங்களின் அளவு என்ன? அவர்களுக்கு அந்நிலங்கள் எவ்வாறு கிடைத்தன என்பவற்றைத் தெரிந்தவரையிற் கூறுக.

(2) உங்கள் கிராமத்திலிருக்கும் பலவகையான வாரங்களை விவரிக்க. (பாதிவாரம், மூன்றில் இரண்டுபங்கு வாரம் போல்வன.)

(3) உங்கள் கிராமத்திலேனும் நகரத்திலேனும் நீங்கள் அறிந்திருக்கிற எவையேனும் ஐந்து வீடுகளின் வாடகைத் தொகையைக் குறிப்பிட்டு, ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வளவு பாகம் (a) நில வாரம், (b) கட்டடம் கட்டச் செலவிட்ட முதலுக்கு வட்டி என்பதைக் கண்டுபிடிக்க.

(4) உங்கள் கிராமத்திலுள்ள ஐந்து கடைகளுக்கு மூன்றும் கேள்வியிற் கண்டபிரகாரம் வாடகையைப் பிரித்து எழுதுக.

(5) ஒரு கிராமத்திலேனும் நகரத்திலேனும் குடியிருப்பு நிலத்தையாவது பயிர்த்தொழிலுக்கேற்ற நிலத்தையாவது அங்குள்ள குடிகளுக்குச் சரிசமமாகப் பங்கிட்டுக்கொடுப்பது நலமா? அல்லதுஅவற்றை அரசாங்கத்தார் வைத்துப் பரிபாலிப்பது நலமா? அல்லது இப்பொழுதிருக்கிறபடியே விட்டுவிடுவது நலமா? என்று நீங்கள் அறிந்தமட்டும் விடையளிக்க.

பதின்மூன்ரும் அத்தியாயம்.

வட்டி.

நிலம் இயற்கைப்பொருள்; நமது உழைப்பால் ஆனதன்று; வேண்டுமளவு அதிகப்படுத்திக்கொள்ளத்தக்கதுமன்று. ஆனால் பொருளாக்குதற்குரிய இரண்டாம் சாதனமாகிய முதலோ அவ்வாறல்ல. அது செயற்கைப்பொருள்; முயற்சியும் உழைப்பும் ஆகிய பிற சாதனங்களின் உதவியினால் ஆக்கப்பட்டது; வேண்டுமளவு அதிகப்படுத்திக்கொள்ளவுந்தக்கது.

ஆயினும் எல்லாரிடத்திலும் 'முதல்' இருக்கின்றதா? உண்டு உடுத்தது போக எஞ்சிய பொருளிலிருந்து சேகரித்து வைத்தாலல்லவோ 'முதல்' சேரும்? குடிப்பதற்குக் கூழ் இல்லாதவன் கோபுரம் கட்ட எவ்வாறு இயலும்? இது நிற்க.

முதல் மூன்று வகைப்படும்; நிலையானமுதல், சுழலும் முதல், ஆள் சார்ந்த முதல் என. இவற்றுள் நெல் விதை போன்றது சுழலும் முதலாம்; நூல்நூற்கும் இயந்திரங்கள் போல்வன நிலையான முதலாம்; ஒருவரிடத்துள்ள கலைத் தேர்ச்சி, தொழிற்றிறமை முதலியன ஆள் சார்ந்த முதலாம்.

ஒவ்வொருவகை முதலும் சேகரிக்கப்படும் விதமும் அதிலடங்கிய கஷ்டமும் எவ்வளவென்பதை இனி ஆராய்வோம்.

சேமித்து வைப்பது

விதைமுதலை வேண்டும் பயிர்த்தொழிலாளி தான் விளைவித்த நெல்லிலோ பிற விளைபொருள்களிலோ உசிதமானவற்றையெடுத்துக் கூட்டிலும் குதிரிலும் பத்திரப்படுத்தி வைக்கவேண்டும். மேலும் மறு அறுப்புக்காலம் வரை அதைச் செலவிடாது காத்திருக்கவேண்டும். இவ்வாறு சேமித்துவைத்தும் காத்தும் இராவிட்டால் 'விதைமுதல்' உண்டாகாது.

விதைமுதலைச் சேர்ப்பதில் (Saving) அடங்கிய அம்சங்கள் இரண்டு. விதைப்புக்காலம் வரை அத்தானியத்தை உண்ணுதும் அதன் பலனை அநுபவியாதுமிருப்பது (abstinence) ஒன்று; கழனியிலிட்ட விதை முளைகிளம்பிப் பலன் கொடுக்கும்வரை காத்திருப்பது (waiting) ஒன்று: ஆகிய இவ்விரண்டு காரணங்களினுலும் விதைமுதல் சேர்க்கப்படுகிறது. அவ்வாறில்லாது 'வெள்ளம் வந்தபின் அணைகோலலாம்' என்று விதைப்புக்காலம்வரைக்கும் சோம்பியிருந்து, குதிரிலிருக்கும் தானியத்தையெல்லாம் உண்டு அழித்துவிட்டால் முதல் எப்படிச்சேரும்?

சுழலும்முதலைச் சேர்ப்பதற்கே இவ்வளவு சங்கடங்கள் உண்டாயின், நிலையானமுதலாகிய கருவிப்பொருள்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகக் காத்திருப்பதும் அநுபவியாது சேர்த்துவைப்பதும் வேண்டும்? அங்ஙனமே ஆள்சார்ந்த முதலினைப் பெற விரும்புவாரும் நிரம்பிய கலைப்பயிற்சியை

யேனும் தொழிற்பயிற்சியையேனும் உடையவராதல் வேண்டும்.

"மெய்வருத்தம் பாரார், பசிநோக்கார், கண் துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்,—செவ்வி
அருமையும் பாரார், அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணா யினர்." (அறநெறிச்சாரம்)

இவ்வாறு பிரயாசப்படாவிடின் எவ்வாறு தாம் கற்றுத் தேர்ந்த துறையில் நிபுணரென எவராலுங் கொண்டாடப் பெறுவர் ?

வட்டி எப்படி யேற்படுகிறது ?

அரிதிற் பொருளைத் தேடி முதலைப் பெருக்கியவர்களுக் கல்லவோ அதன் அருமை தெரியும்? வடித்த கஞ்சியும், புளித்த காடியுமாகக் குடித்து விதைமுதலைத் தேடினவர் களும், பலவாண்டுகளாகக் காத்திருந்து வித்தை கற்றவர் களும், நிலையானமுதலுக்கென்று பொருளையும் உழைப்பை யும் செலவிட்டவர்களும், அவற்றைப் பிறர் உபயோகத்திற் கென்று கொடுக்கும்போது (பின்னை எதற்குத்தான் 'முதல்' சேர்க்கிறார்கள்?) அவற்றைத் தாம் அடைதற்குச் செல வழித்த சகல செலவுகளுக்கும் (கடைசி பாகம் அதாவது கடைசி பைசா வரைக்கும்) பிரதிபலனை எதிர்பார்ப்பார்க ளல்லவா? இதுவே முதலுக்கு அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் விலை. இவ்விலையை எவ்வளவு அதிகமாக உயர்த்தக்கூடுமோ அவ் வளவு அதிகமாக அவர்கள் உயர்த்த முயலுவார்கள்; அதா வது தாங்கள் கொடுக்கும் முதலுக்குப் பிரதியுபகாரமாகப் பெறும் பலன் எவ்வளவு அதிகமாகப் பெறக்கூடுமோ அவ் வளவு அதிகமாகப் பெற அவாவுவார்கள்.

தாம் சேமித்து வைத்த முதலினைப் பிறர் உபயோகத்திற்கென்று கொடுக்கும்போது அதற்குப் பிரதியுபகாரமாக அடையும் பலனையே வட்டி (interest) என்கிறோம். (Price for the use of capital·)

விவசாயத்திலோ பிற தொழிலிலோ செலவிட்டு இலாபம் பெறுவதற்கே இம் முதலினைப் பெறப் பலரும் முன் வருகின்றனர். ஏனெனில் 'முதலில்லாமல் ஊதியமில்லை'. ஆழவெட்டித் தாழப் புதைத்த பணமும், குதிரிற்கிடந்து வயலுக்கேகாத நெல்லும், 'துலக்காத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்' என்றாற்போல ஒன்றுக்கும் உபயோகிக்கப்படாத இயந்திரக் கருவிகளும், 'குடத்திலிட்ட விளக்குப்போல'ப் பயன்படுத்தாத கல்வியும் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுத் தேடியனவாயினும் பொருளாக்கத்தின்பொருட்டு உபயோகிக்கப்படாவிடின் பயனை அளிக்காவன்றோ?

எனவே முதலுக்கு விலையாகக் கொடுக்கப்படும் வட்டி ஒருபக்கம் முதல் சேர்ப்பதற்கடங்கிய செலவையும், (efforts and sacrifices required to produce the volume of savings) இன்னொரு பக்கம் அதனைப் பொருளாக்கத்தில் உபயோகப்படுத்த வாங்கவருவார் தரும் விலையையும் (demand for the use of capital) சார்ந்திருக்கிறது.

போட்டி

முதலைக் கொடுப்பவர் எவ்வளவு ஏற்றமான விலைக்குக் கொடுக்கக்கூடுமோ (அதாவது எவ்வளவு உயர்ந்த வட்டி

பெறக்கூடுமோ) அவ்வளவு ஏற்றமான விலைக்குக் கொடுக்க முயலுவார்கள். முதல் குறைவாக இருந்து அதைப் பெற விரும்புவர் அநேகராயிருந்தால் மிகவுயர்ந்த வட்டி கிடைக்கும்; முதல் அதிகமாயிருந்து அதனைப் பெறவருவார் சிலராக விருப்பின் வட்டி விகிதம் குறையும். முதலினைக் கொடுக்க முன்வருவார் பலருக்குள்ளும் போட்டியேற்படுதல் இயல்பு. அவ்வாறு ஏற்படும் போட்டியினால் (competition) மிகக் குறைவான உயர்ந்த வட்டி யெதுவோ அது கிடைத்தாற் போதுமென்று (ஈடு முதலிய பிறவும் சரியாக விருந்தால்) முதலினைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். இதுவே முதலினைக் கொடுப்பவர் விலை (Supply Price) ஆகும்.

முதலைப் பிறரிடத்திலிருந்து கடனாகப் பெறுபவர்கள் அதிலிருந்து ஊதியம் பெற்றாலொழிய அதை வாங்கி உபயோகிக்க முன்வரார் என்று முற்கூறினோம். அவர்களனைவரும் அம்முதலைக் கொடுப்போரிடத்தில் அதைப்பெற முன்வந்தால் அதற்குரிய வட்டி அதிகப்படுதல் இயல்பல்லவா? எனவே கடன்பெற வருவோருக்குள் ஏற்படும் போட்டியினால் மிகக் குறைந்த உயர்ந்த வட்டி எவ்வளவு கொடுக்கக்கூடுமோ அவ்வளவே கொள்வோர் கொடுக்கும் வட்டியாகும். இதுவே முதலினைக் கொள்பவர் விலை (Demand Price) ஆகும்.

இவ்வாறாகக் கொள்பவர் பலருக்குள்ளும் கொடுப்பவர் பலருக்குள்ளும் ஏற்படும் போட்டியினால் இருதிறத்தாருக்கும் பொருத்தமாக இறுதியில் தீர்மானிக்கப்படும் தொகையே முடிவான வட்டியாகும். இதைப் பின்வரும் படத்தில் விளக்கிக் காட்டலாம்,

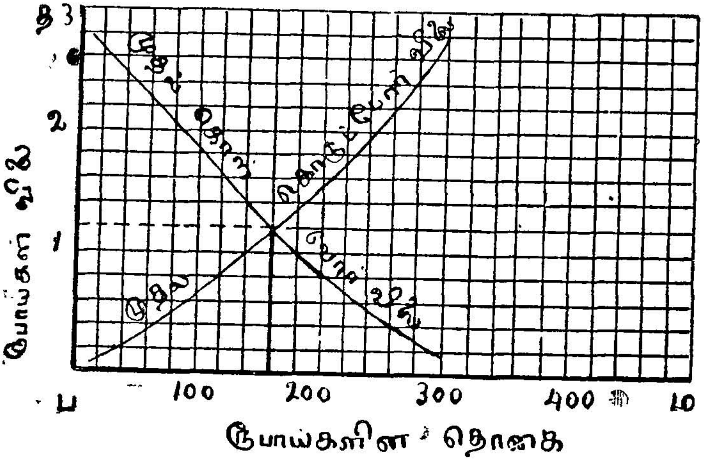

நூறுரூபாய் முதலினைச் சேர்க்கச் செலவிடும் பிரயாசத்தைக் காட்டிலும் முந்நூறு ரூபாய் முதலினைச் சேர்க்கச் செலவிடும் பிரயாசம் (costs of efforts and sacrifices) அதிகமாகு மாதலால் முதலினைக் கொடுப்போர் விலையைக் காட்டும் கோடு கீழிருந்து மேல்நோக்கிச் செல்லுகிறது. பொதுவாக வட்டி குறையக் குறையக் கொள்ளப்படும் முதல் அதிகமாகு மாகையால் முதல் கொள்வோர் விலையைக் காட்டும் கோடு மேலிருந்து கீழ் நோக்கிச் செல்லுகிறது. இவ்விரண்டு கோடுகளும் சந்திக்கு மிடமே முடிவாகத் தீர்மானிக்கப்படும் வட்டியின் தொகையைக் காட்டுகிறது. படத்தில் 180 ரூபாய்க்கு மாதமொன்றிற்கு வட்டி ரூபாய் $1\frac{1}{5}$ ஆகிறது. அப்படியானால் நூற்றுக்கு வருஷமொன்றிற்கு எவ்வளவென்று கண்டுபிடிக்க.

வட்டியும் வாரமும்

முதலுக்குக் கொடுக்கப்படும் வட்டியில் (நிலத்தின் உபயோகத்திற்குச் செலுத்தப்படும் வாரத்தைப்போல) யாதொரு அநியாயமுமில்லை. முதல் இயற்கைப்பொருளல்ல; ஈட்டிய பொருள்;பலன் வரும்வரைக்கும் காத்திருந்து சேமித்தது. எனவே ஒருவன் அதனைத் தன் உபயோகத்திற்கென்று பெறும்போது அதையுடையவனுக்கு வட்டி கொடுப்பது

நியாயமே. மேலும் பாங்கிகளும் பணமும் நிரம்பிய இக்காலத்தில் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமளவுக்கெல்லாம் குறைந்த வட்டியில் (ஈடு சரியாக விருந்தால்) பணமும் கிடைத்து விடுகிறது. வட்டி வாங்குவதில் அநியாயம் இல்லையென்று துணிபுடன் கூறிவிடலாம்.

ஆயினும்— 'முதல்' எல்லாரிடத்திலு முள்ளதா? 'ஏரியிருந்தா லல்லவோ நீர் பெருகும்?' நிலம் முதலான செல்வம் படைத்தவர்கள்தானே 'முதல்' சேர்க்கமுடியும்? எனவே உள்ளவனிடமே மேலும் மேலும் 'முதல்' பெருகுகிறது. பத்து நூருகி, நூறு ஆயிரமாகி, ஆயிரம் பதிறுயிரமாகிக்கொண்டேபோகிறது. இவ்வாறு யோசிக்கு மிடத்து, 'முதல்' படைத்தவர் நிலம்படைத்தவர்களைப்போல ஒருவகையான அதிர்ஷ்டசாலிகளே. எனவே அவர்கள் பெறும் வட்டி 'வாரத்தைப்' போன்றிருக்கிறது என்னலாம். ஒரு கிராமத்தில் சில முதலாளிகள்மட்டுமேயிருந்து குடியானவர்கள் தங்கள் நில அடமானத்தின்மேல் அவர்களிடமே கடன் வாங்க நேரிட்டால் பொதுவாக உயர்ந்த வட்டிதானே கொடுக்கவேண்டும்? மேலும் போதுமான ஈடு கொடுக்க இயலாதவன் அதிக வட்டி கொடுத்தாலொழிய முதல் பெறுதல் அரிதல்லவா? ஆயினும் இவ்வாருய குறைகள் எளிதில் நீக்கத்தக்கவைகளே.

அநியாய வட்டி

இனி, வட்டிக்குவட்டி (compound interest) வாங்குவதையும், 'தனம்இரண்டுபங்கு, தானியம்மூன்றுபங்கு' என்று எண்ணி, உணவுக்கில்லாது பசியிஞல் வருந்துவோனுக்குச் சிறிது தானியத்தைக்கொடுத்து அதற்கு மூன்றத்தனையாகப்

திருப்பி வாங்குவதையும், வட்டியிலும் முதலிலும் இல்லாத புரட்டுகளெல்லாஞ் செய்வதையும்போன்ற பல விஷயங்களை யும் நாம் விவரிக்கவேண்டுவதில்லை. இவ்வாறு ஈட்டும் வட்டி யெல்லாந் தீதின்கண் வந்த பொருளே.

பயிற்சி.

1. உங்கள் கிராமத்தில் நடைபெறும் கொடுக்கல் வாங்கலில் நூறுரூபாய்க்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு வாங்கப்படும் வட்டி யென்ன? அவ்வாறு பெறப்படும் முதல் எவ்வெவ்வகையில் உபயோகிக்கப் படுகிறது?

2. கிராமத்தில் ஏன் உயர்ந்த வட்டி வாங்கப்படுகிறது? நகரங்களில் அது குறைவானேன்? கூட்டுறவுச்சங்க வட்டி குறைந் தும் ஏனைய முதலாளிகள் வட்டி உயர்ந்தும் இருப்பதேன்? அரசாங் கத்தார் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் வட்டி எல்லாவற்றைக்காட் டிலும் குறைந்திருப்பதற்கு (நூற்றுக்கு $6\frac{1}{4}$) காரணமும் கூறுக.

3, வட்டிவிகிதமானது முதல் பெறுபவன் அதைத் திருப் பிக் கொடுக்கக்கூடிய திறமையைப் (credit) பொறுத்திருக்கிற தென்று கூறுவது எவ்வளவுதூரம் உண்மை? இரண்டாம் கேள் விக்கு நீங்கள் கூறும் விடைகளால் அதை விளக்கமுடியுமா?

4. 'வட்டிக்கு ஆசை முதலுக்குக் கேடு' இப்பழமொழியின் உண்மை யாது?

5. 'முதல் ஏராளமாக மிகுந்துவிட்டால் வட்டி சூன்யமாகி விடும்'. இதை ஆராய்க.

பதினைன்காம் அத்தியாயம்.

கூலி.

'நிலம்' இயற்கைப்பொருள். 'முதல்' ஆக்கப்பொருள். பொருளாக்கற்குரிய மூன்றும் சாதனமாகிய 'உழைப்'போ ஆள்சார்ந்தபொருள்; ஏனெனில் 'உழைப்பை' அதனையுடைய மனிதரினின்று பிரிக்கமுடியாது. நிலத்திற்கு வாரமும், முதலுக்கு வட்டியும் கிடைப்பதுபோல உழைப்புக்குக் கூலி (wages) கிடைக்கிறது.

வேலையாட்களின் தன்மை

நிலமும் முதலும் எல்லோரிடத்திலும் அமைந்தில. உழைப்பொன்றே சாமான்யமான எல்லோரிடத்திலுமுள்ளது. ஆனால் நிலம், முதல், முயற்சி முதலிய சாதனங்களின் உதவியில்லாது வெறும் உழைப்பால் பொருளாக்கற்கியலாதென்று நாம் ஆறும் அத்தியாயத்திற் கூறினோம். ஆகவே நிலமும் முதலும் இல்லாதிருப்பவர் அவற்றை யுடையாரைச் சார்ந்தே பிழைக்கவேண்டும்; அவர்கள் வேலையிடாவிட்டால் வறிதே பட்டினிகிடக்கவேண்டும்; அன்றி, அற்பச் சம்பளமாயிருந்தாலும் 'முழுப்பட்டினிக்கு அரைப்பட்டினி மேல்' என்று எண்ணி அதைப் பெற்றுக்கொண்டு வேலைசெய்ய வேண்டும்.

மேலும், தாம் சுற்றத்தோடு நிலையாயிருக்கும் ஓரிடத்திற் குறைந்தகூலி கிடைத்தால் அதை மறுத்துவிட்டு உயர்ந்தகூலி கிடைக்கும் அயலிடத்துக்கு உடனே போகவும் முடியாது. ஏனெனில் பிறந்த இடத்தையும் சுற்றத்தையும்

விட்டுப் பிரிவதானுல் சாதாரண ஜனங்களுக்குக் கஷ்டமே. இவைபோன்ற காரணங்களினுல் வேலையாட்களுக்கு அவர்களின் திறமைக்குத் தக்கவாறு எப்பொழுதும் கூலி கிடைப்பது அருமை. அந்தோ! என்ன பரிதாபம்! இயற்கைப் பொருளாகிய நிலத்திற்கு அதன் வளத்திற்கும், அதற்கணித்தாயுள்ள விசேஷ அநுகூலங்களுக்குந் தக்கதாய் 'வாரம்' செலுத்தப்படுகிறது. மக்கட்பிறப்பெய்திய வேலையாட்களுக்கோ அவர்கள் திறமைக்குத் தக்கவாறு எப்பொழுதும் கூலி கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் உழைப்போர் முதலாளிகளைச்சார்ந்து பிழைக்கவேண்டியதாயிருப்பதுதான்.

'ஒரு வாய்க்கு இரண்டு கைகள்' என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழி. ஆனுல் சிறு பாலர்களும், கிழப்பருவமுற்றவர்களும், நோயாளிகளும் அங்கவீன முடையவர்களும் கைகளிருந்தும் தாமே உழைத்துச் சாப்பிட வியலாதிருக்கின்றனர். இவர்களனைவரும் பிறர் உழைப்பினுலேயே உயிர்வாழ வேண்டும். எனவே வேலைசெய்யும் ஒருவன் தன் குடும்பத்தையும் தன்னைச் சார்ந்திருக்கிற சுற்றத்தினரையும் தாங்க வேண்டியிருப்பதனுல் அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி அவனது வாழ்க்கைக்குமட்டும் போதுமானதாயிருந்தால் யாது பிரயோஜனம்? ஆனுல் ஒவ்வொரு வேலையாளுக்கும் அவனவன் குடும்பநிலையைக் கவனித்துக் கூலி கொடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா?

கூலி எவ்வாறு திட்டப்படுகிறது?

பின்னை வேலையாட்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி எவ்வாறு திட்டப்படுகிறது? வாரத்திற்கும் வட்டிக்கும் நாம் கூறியதுபோல இக்கேள்விக்குச் சுருக்கமான விடையளிக்க

இயலாது. வேலையாட்கள் முதலாளிகளைச்சார்ந்து பிழைக்க வேண்டியவராயிருக்கின்றனர்; உழைப்பை ஆளினின்று பிரிக்கவு மியலாது. இவ்விரண்டு காரணங்களினாலும் முதலாளிகள் கொடுக்கும் கூலியையே பெரும்பாலும் வேலையாட்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியவராயிருக்கின்றனர். ஆயினும் தொழிலாளர் சங்கங்கள் (Trade Unions) இருக்கிற இடங்களில் வேலையாட்கள் நியாயமான உயர்ந்த கூலியைப் பெற்றுக்கொள்ள முயலுகிறார்கள். இது நிற்க.

'வேலைக்குத்தக்க கூலி' என்ற பழமொழிக்கேற்ப ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் வெவ்வேறு விதமான சம்பளங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

பயிர்த்தொழில் வேலைக்குக் கூலி

பயிர்த்தொழில் வேலை அவ்வப்போது செய்யப்பட வேண்டிய வேலை; அதை ஒத்திவைக்க முடியாது. உழவு, விதைப்பு, அறுப்பு, அடிப்பு முதலிய வேலைநடக்குங்காலங்களில் மிகுதியான வேலையும், மற்றக்காலங்களிற் குறைவான வேலையும் உண்டு. எனவே அதிகவேலை யிருக்குங்காலங்களில் வேலையாட்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளங் கிடைக்கிறது; ஆனால் ஒரு கிராமத்திலோ நகரத்திலோ மிகுதியான வேலையாட்கள் இருந்தால் (அவர்களுக்குட் போட்டி யேற்படும்போது) சம்பளம் சற்றுக் குறைவாகவே யிருக்கும். பயிர்த்தொழில்வேலை எவரும் சாதாரணமாகக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியது; அதனைக் கற்பதற்கு எவரும் பொருள் செலவிடுவதுமில்லை; அதன் வருமானமும் சுருக்கம். இக்காரணங்களினால் பொதுவாகக் கிராமாந்தரங்களில் நடைபெறும் பயிர் வேலைக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி மிகக்குறைவு.

கானடா, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா முதலான தேசங்களில் வேலையாட்கள் குறைவாக இருப்பதனால் பயிர்த் தொழிலாளருக்குக் கிடைக்கும் கூலி மிகவும் அதிகமாயிருக்கிறது ; மேலும், அத்தேசங்களில் கைத்தொழிற்சாலைகளில் வேலைபார்ப்போர்க்கும் மிக உயர்ந்த சம்பளங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

தொழிற்சாலைகளிற் கூலி விகிதம்

இனி, தொழிற்சாலைகளில் உழைப்பவர் எவ்வாறு கூலி பெறுகின்றனர் என்று ஆராய்வோம். இரும்பு, உருக்குத் தொழிற்சாலைகளில் இயந்திரக்கருவிகள் செய்வோர் உயர்ந்த கூலி பெறுகின்றனர். ஏனெனில் அவ்வேலை மிகத் திறமை வாய்ந்தவர்களால் அரிதிற் செய்யத்தக்கதும் கடினமானதும், அபாயகரமுமானது. இக்காரணம்பற்றியே நிலக்கரி, பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்கள் எடுக்கும் கனிகளில் உழைப்பவர்க்கும், முத்துக்குளிப்பவர்க்கும் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது.

கிராமாந்தரங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள சிறிய தொழிற்சாலைவேலையானது பெரும்பாலும் எளிதாயிருப்பதாலும், அவ்வேலையைச் செய்ய முன்வருவார் அநேகராக இருப்பதனாலும் கூலி குறைவாகவே இருக்கிறது. மேலும் பட்டணங்களிலுள்ள தொழிலாளரைக்காட்டிலும், கிராமங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவாடகை, உணவுச்செலவு முதலியன குறைவாகவே இருக்கின்றன. மதுரையிலுள்ள நூலாலையில் வேலைசெய்வாரைக்காட்டிலும் பம்பாய் நகரத்திலுள்ள நூலாலைகளில் வேலைசெய்வார் அதிகச் சம்பளம்

பெறுகின்றனர்; காரணம் என்னை யெனின், பம்பாய் நகரத்தில் வாழ்க்கைச்செலவு (Cost of living) மிகவும் அதிகம்.

உத்தியோகஸ்தர் சம்பளம்

இனி, உத்தியோகஞ்செய்வார் சம்பளம் எந்நிலையில் இருக்கிறதென்று கவனிப்போம். பெரும்பாலும், அரசாங்க உத்தியோகங்களில் மாதச்சம்பளம் ஏற்பட்டுள்ளது; மேலும் விடுமுறை, உபகாரச் சம்பளம் முதலியனவும் உண்டு. அவை யாவும் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டன. சம்பளங்களும் உயர்ந்தனவே. மேலும் தொழிற்சாலை முதலாளிகள் தங்களிஷ்டம்போலெல்லாம் வேலையாட்களை மாற்றிக்கொள்வது போல அரசாங்கத்தார் செய்வதில்லை. அரசாங்க உத்தியோகஞ்செய்வார் சம்பளம் இந்நிலையிலிருப்பதேன்?

அரசாங்க உத்தியோகம் வகிப்போர் நெடுநாளாக மிகுந்த பொருள்செலவிட்டுக் கல்விபயின்றவர்கள்; ஆகையினால் அவர்கள் சம்பளத்தில் 'ஆள்சார்ந்தமுதலு'க்குரிய வட்டியும் முயற்சிக்குரிய இலாபமும் சேர்ந்திருக்கிறது. மேலும் அவர்களியற்றும் வேலையும் மிகவும் பொறுப்பானது. அவர்கள் ஆற்றும் பணியிலேயே தேசத்தின் மேன்மையும் பலருடைய நன்மையும் சார்ந்திருக்கின்றன. இக்காரணங்களினாற்றான் அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

பெருங்கூலி சம்பாதிப்போர்

வழக்கறிஞர், வைத்தியர், நூலாசிரியர், நடிகர் போன்றவருடைய உழைப்புக்குரிய கூலி எங்ஙனம் திட்டப்படுகிறது? இவ்வாறான துறையிலுள்ளவர்

களிற் சிலர் ஈட்டும் பொருளுக்கு அளவே கிடையாது. தாங்கள் எழுதும் ஒருவார்த்தைக்கு ஒருபவுண்டும் (பதினைந்து ரூபாய்) அதற்குமேலும் சம்பாதிப்பாருமுண்டு. இவர்கள் ஈட்டும் பொருள் எவரையேனும் ஏமாற்றி அபகரிக்கப்படுவதில்லை. இவர்கள் உதவியை நாடிவருபவர்கள் தாங்கள் பெறும் பலனுக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கலாமென்று மதிக்கிறார்களோ அவ்வளவு தொகையைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் அவ்வளவு தொகை அவர்களாற் கொடுக்கமுடியாவிட்டால் அவர்களைப்போலுள்ள வேறு எவரிடமேனும் அவர்கள் போய்விடலாம்.

கூலியும் வாரமும்

ஆயினும் பேர்பெற்ற வழக்கறிஞர்களும் நடிகர்களும் நூலாசிரியர்களும் மிகச் சிலரே. அங்ஙனமாக உயர்ந்த உத்தியோகங்களின் தொகை குறைவாக இருப்பதனால் உத்தியோகங்கள் வகிப்பாருஞ் சிலரே. இவ்வாறிருப்பது இயற்கைப் பொருளாகிய நிலத்தைச் சிலர் தமக்குச் சொந்தமாக்கி அநுபவிப்பதைப் போன்றிருக்கிறதல்லவா? வைத்தியம் முதலான தொழில்களில் விசேஷித்த திறமையையோ, செல்வாக்கையோ சிலர்மாத்திரம் படைத்திருப்பது இயற்கையிலேயே சில நிலங்கள் செழிப்பாய் அமைந்திருப்பதைப் போன்றிருக்கிறதென்றும், ஆதலின் அவர்களீட்டும் பெருந்திரவியத்தில் ஓர் பாகம் நிலத்திற்குரிய வாரத்தைப்போல அதிர்ஷ்டவசத்தால் ஏற்படுவதென்றுஞ் சிலர் கூறுவர். இவ்வாறு கூறுவதிற் சிறிது உண்மை யடங்கியிருக்கிறதென்பதை எவர் மறுக்க வியலும்?

பயிற்சி.

(1) உங்கள் கிராமத்திலுள்ள சில கூலிஜனங்களுக்கு இன்னின்ன வேலைக்கு நாளொன்றுக்கு இவ்வளவிவ்வளவு சம்பளங் கிடைக்கிறதென்று குறிப்பிடுக.

(2) நாட்டுப்புறத்திலிருக்கிற சிறு தொழிற்சாலைகளில் (அரிசியாலை-Rice mill, பஞ்சாலை-Ginning factory போல்வன) வேலைசெய்யும் ஆண்பெண்களுக்குத் தனித்தனியே தினசரிச் சம்பளம் எவ்வளவு? வருடத்தில் எவ்வளவு நாட்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது?

(3) நகரங்களிலிருக்கும் ஏதாவது ஒருபெரிய தொழிற்சாலையில் வேலைபார்ப்போருக்கு மேற்கூறியவாறு சம்பளத்தின் அளவையும் வேலையின் அளவையுங் குறிக்க.

(4) அவர்களில் எவராவது ஐவருடைய குடும்பச்செலவைக் கீழ்க்கண்ட தலைப்புக்களின்கீழ் விவரிக்க: (1) வீட்டுவாடகை (2) உணவு (3) ஆடை (4) பிள்ளைகள்கல்விப்பயிற்சி முதலிய செலவுகள் (5) மற்றைச் செலவுகள்.

(5) உங்கள் நகரத்திலுள்ள பிரபலமான இரண்டு வக்கீல்களுக்கும் வைத்தியர்களுக்கும் கிடைக்கும் வருஷ வருமானம் எவ்வளவு ?

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

இலாபம்.

நிலத்தை உபயோகத்தற்குப் பலனாக வாரமும், முதலை உபயோகித்தற்குப் பலனாக வட்டியும், உழைப்புக்குக் கூலியாகச் சம்பளமும் கிடைப்பதுபோலப் பொருளாக்கத்திற்குரிய நான்காம் சாதனமாகிய முயற்சிக்குப் பலனாக 'இலாபம் கிடைக்கிறது. 'சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல்' ஆகலின் எக்கருமத்துக்கும் முடிவான சாதனமாகிய முயற்சி பொருளாக்கலில் விசேஷ பலன் அடையவேண்டுமல்லவா?

இலாபம் என்பது என்ன? சாதாரணவழக்கில் வாங்கின விலைக்குமேல் விற்றவிலையிலுள்ள வித்தியாசத்தை இலாபம் என்கிறோம். கோபாலன் நூறுரூபாய்க்கு ஒரு குதிரையை வாங்கி, அதை இருநூறுரூபாய்க்கு விற்றால், நூறுரூபாய் அவனுக்கு இலாபமாகக் கிடைத்ததென்போம்.

இலாபம் அதிர்ஷ்டத்தைப் பொறுத்தது; அது உழைப்பாலும் முயற்சியாலும் வருவதன்று என்பது சாதாரண மக்களின் அபிப்பிராயம். ஆயினும் உண்மை அதுவல்ல.

மொத்த இலாபமும் தனி இலாபமும்.

கோபாலனுக்குக் கிடைத்த நூறுரூபாயும் 'மொத்த இலாபமே' (Gross Profits) அன்றித் 'தனி இலாபம்' (Pure Profit) ஆகமாட்டாது. ஏனெனில் கோபாலன் குதிரையை வாங்குவதற்கு ஐம்பதுமைல் தூரத்திற்கப்பாலுள்ள பட்டணத்திற்குப் போயிருந்தானானால் அங்குச் சென்றதற்குரிய பிரயாணச் செலவும், அவன் உழைப்பிற்குரிய சம்பளமும் அதனுள் அடங்குமல்லவா? மேலும் அந்நூறுரூபாய்க்குரிய வட்டியும் வேறு. இவற்றை, இலாபமாகக் கிடைத்த நூறுரூபாயிலிருந்து கழித்தபின் எஞ்சுவது ஐம்பதுரூபாயானால் அதுவே தனி இலாபமாகும்.

இத்தனி இலாபம் கோபாலனுக்கு எக்காரணத்தையிட்டுக் கிடைத்தது? முதலாவது, ஐம்பதுமைலுக்கப்பாலுள்ள பட்டணத்திற் குதிரைவிலை குறைவாயிருக்கிறதென்பதை அறிந்த உணர்ச்சியும், இரண்டாவது, அதை வாங்கி விற்பதென்ற துணிபும் ஆகிய இவ்விரண்டு காரணங்களினா

லேயே அவனுக்கு ஐம்பதுரூபாய் இலாபமாகக் கிடைத்தது. துணிபு ஆகிய முயற்சிக்குப் பலனாகவே இலாபங்கிடைக்கிறது.

பயிர்த்தொழிலாற் கிடைக்கும் இலாபம்.

பொதுவாகக்கூறினால், இலாபம் ஒவ்வொரு தொழிலின் தன்மைக்குத் தக்கவாறும் வேறுபடும். பயிர்த்தொழிலாளிகள் மிகுந்த இலாபம் பெறுவதில்லை. காரணமென்னையெனின், பயிர்த்தொழிலில் உழைப்பவர் பலர்; வேண்டும் முதலோ மிகக்குறைவு; அத்தொழிலின் முறைகளெல்லாம் எவருக்கும் தெரிந்தவை. விளைபொருள்களின் விலையில் ஏற்றமுந் தாழ்ச்சியும் மிகைப்படா. இக்காரணங்களினால் பயிர்த்தொழிலில் மிகக்குறைந்த இலாபங் கிடைக்கிறது. அதிக இலாபம் இல்லையாயின் அதிக நஷ்டமுங் கிடையாது. 'அடித்த ஏருக்கும் குடித்த கூழுக்கும் சரி' யென்பது நமது நாட்டுப் பழமொழியன்றோ?

நாம் மேற்கூறின யாவும் சிறிய பயிர்த்தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டனவே. தேயிலைச்செடி, காப்பிச்செடி, ரப்பர் மரம் முதலானவை பயிரிடுகிற பெரிய விவசாயிகளுக்கு (Planters) மிகுந்த இலாபங் கிடைக்கிறது.

கைத்தொழிலாற் கிடைக்கும் இலாபம்

பெரிய கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்களை வைத்து நடத்துபவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் மிகுந்த இலாபம் கிடைக்கின்றது. ஏனெனில் அதிதீவிர புத்திக் கூர்மையுள்ளவர்களும், அதிக முதலும் பெருமுயற்சியு முடையவர்கள் சிலரே. இலாபம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் தொழில்களில் நஷ்டமும் அதிகமாக ஏற்படுவது இயல்பு. பங்கு மாற்று ஸ்தாபனங்கள் (Stock Exchange) முதலானவற்றிற் கிடைக்கும் இலாபம் இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

ஒரே தொழிலாற் கிடைக்கும் இலாபத்தில் ஏற்படும் வித்தியாசம்

ஒரே தொழிலில் முயல்வாரிற் சிலருக்கு இலாபம் அதிகமாகவும் சிலருக்குக் குறைவாகவும் இருப்பதற்குக் காரண மென்ன? 'வேலைக்குத் தக்க கூலி' யென்றாற்போல முயற்சியிற் காணப்படும் வித்தியாசத்துக்குத் தக்கவாறும் இலாபம் வித்தியாசப்படும். இயல்பாய் அமைந்த புத்தி சாமர்த்தியம், தொழிற்சாலையை நடத்துந் திறமை, புதிய முறைகளைக் கையாண்டு சொற்பச் செலவிற் பொருள்களைச் செய்யும் அறிவு, பொருள்களை விற்பதிலிருக்கும் அநுபவம், நெடுநாளாக ஒரு தொழிற்சாலையை வைத்து நடத்தினதனுல் உண்டான செல்வாக்கு—ஆகிய இவற்றுள் ஏதாவதொன்றால், அல்லது பலவற்றால், ஒரே தொழிலில் முயலும் பலருக்குள் ளும் முயற்சியில் வித்தியாசம் ஏற்படுவது இயல்பு; ஆகவே இலாபமும் வித்தியாசப்படுவது இயல்பே.

சிலர் நஷ்டப்பட்டுத் தொழில் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். சிலருக்கு வரவும் செலவும் சரியாயிருக்கலாம். வேறு சிலருக்கு மிகக் குறைந்த இலாபம் எவ்வளவு இருந்தால் அந்தத்தொழிலைக் கொண்டுசெலுத்தக்கூடுமோ அவ்வளவு இலாபம்மட்டும் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

மேற்கூறியவர்களுள் கடைசியிற் காட்டிய முதலாளியைத்தான் 'இலாபமுள்ள கடைசி ஆள்' (Marginal Producer) என்னலாம். ஏனெனில் இவனது தொழிற்சாலையிற் செய்து விற்கப்படும் பொருள்களினின்று கிடைக்கும் வருமானமும் அவற்றைச் செய்வதற்காகும் சகல செலவுகளும் (Costs of production) சமமாக இருக்கும்.

இவனுக்குச் சற்று மேற்றரமாகவுள்ள தொழில் முதலாளிகளுக்கோ உயர்ந்த இலாபங் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்; ஏனெனில் அதே பொருள்களைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஏற்படும் செலவு மிகக் குறைவாயிருக்கலாம்; அல்லது அப்பொருள்களை விற்பதிலிருக்கும் அநுகூலங்கள் மிகுதியாக இருக்கலாம். இவைபோன்ற காரணங்களினால் அவர்களுக்கு அதிக இலாபங் கிடைக்கலாம்.

இவ்வதிக இலாபத்தின் (Surplus Profit) அளவு என்ன? அது எப்படிக் கணிக்கப்படுகிறது? 'இலாப முள்ள கடைசி ஆளி'ன் இலாபத்திற்கும் ஏனையவர்களின் இலாபத்திற்குமுள்ள வித்தியாசத்தின் அளவே அதிக இலாபத்தின் அளவாகும் (Surplus over the marginal profit).

முடிவாகக் கூறுமிடத்து, ஒரே தொழிலைச் செய்யும் பல தொழில் முதலாளிகளுக்குள் முயற்சியில் ஏற்படும் வித்தியாசத்தால் இலாபத்திலும் வித்தியாச மேற்படுகிறது. இதை 'வித்தியாசத்தாலேற்படும் இலாபம்' (differential gains) என்பர் ஆங்கிலப் பொருள்நூலாசிரியர்.

இவ்வுண்மை கீழ்க்காட்டிய படத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

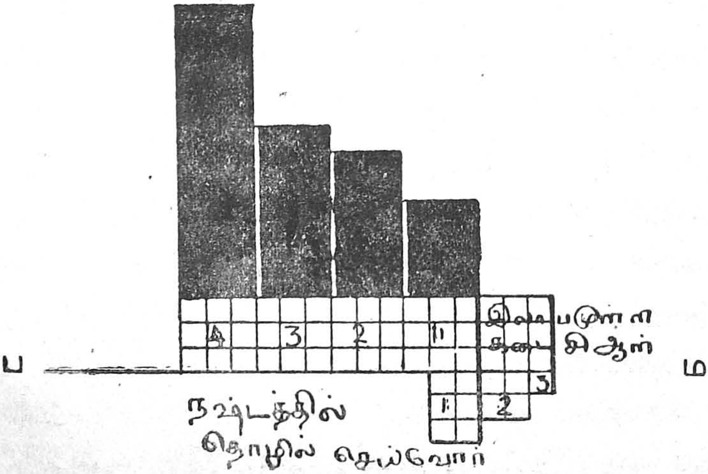

பம கோட்டிற்குக் கீழுள்ள 1, 2, 3 சதுரங்கள் முறையே மிக அதிகமாகவுங் குறைவாகவும் நஷ்டத்திற் தொழில் செய்யும் மூன்று தொழில்முதலாளிகளைக் காட்டுகிறது. பம கோட்டின் மேலுள்ள கடைசிச் சதுரம் இலாபமுள்ள கடைசி ஆளைக் குறிப்பிடுகிறது. அதற்கு இடப்பக்கமாக வுள்ள 1, 2, 3, 4 இலக்கமிட்ட இடங்கள் (நெடுஞ்சதுரங்கள்) ஒவ்வொருவரிலும் சற்று அதிகமான இலாபத்தை யடையும் தொழில் முதலாளிகள் நால்வரைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வொவ்வொருவரின் இலாபத்தின் அளவும் இலாபமுள்ள கடைசி ஆளின் இலாபத்திற்குள்ள வித்தியாசத்தின் அளவாதல் காண்க.

ஏன் இலாபமுள்ள கடைசி ஆளின் இலாபத்திலிருந்து ஏனையவர்களின் இலாபத்தைக் கணிக்கிறோம்? நாம் முற்கூறியபடி (9ம் அத்தியாயம் பார்க்க) தொழிற்சாலை நடத்துபவர்களுக்குள் ஏற்படும் கிரமமான போட்டியினால் ஒரு பொருளை விற்பதற்கு முடிவாக ஏற்படும் விலையானது இலாபமுள்ள கடைசி ஆள் அப்பொருளுக்கு இடும் விலையைப் பொறுத்திருக்கிறது. (marginal cost of production) ஒரே தொழிலில் ஒரேவகைப் பொருள்களைச் செய்யும் எல்லாத் தொழில்முதலாளிகளும் இந்த விலைக்கே தத்தம் பொருள்களை விற்பார்கள். இதனால் இலாபமுள்ள கடைசி ஆளுக்கு மிகக்குறைந்த இலாபம் (marginal profit) எவ்வள விருந்தால் அத்தொழில் நடைபெறுமோ அவ்வளவு குறைந்த இலாபந்தான் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்; இவனுக்கு மேற்றரமாக வுள்ளவர்களுக்கோ மிகுதியான இலாபம் கிடைக்கும். ஆகையினாற்றான் இலாபமுள்ள கடைசி ஆளின் இலாபத்திலிருந்து ஏனையவர்களின் இலாபத்தைக் கணிக்கிறோம். இது நிற்க.

இலாபமும் வாரமும்

தொழில்முதலாளிகளின் முயற்சியில் உள்ள வித்தியாசம் நிலங்களிலுள்ள பூசாரத்திற் காணப்படும் வித்தியாசத்தைப் போன்றிருக்கின்றதல்லவா? இயல்பாய் ஒருவனுக்கமைந்த திறமை நிலத்திற்கு இயற்கையிலேயே யமைந்த வளத்தைப் போலவும், ஒரு தொழிற்சாலைக்குக் கிடைத்திருக்கிற விசேஷ அநுகூலங்கள் நிலத்திற்கு அணித்தாயுள்ள விசேஷ அநுகூலங்களைப் (situational advantages) போலவுமிருக்கின்றன. எனவே ஒருவனுக்குக் கிடைக்கும் இலாபம் நிலத்திற்குக் கிடைக்கும் வாரத்தைப் போன்றிருக்கிறதென்பர் ஒருசாரார். இது முழுதும் உண்மையன்று. ஏனெனில் ஒரு தொழில்முதலாளிக்கு அமைந்துள்ள திறமையும், அவனது தொழிற்சாலைக் கேற்பட்டுள்ள விசேஷஅநுகூலங்களும், பெரும்பாலும் உழைப்பாலும் பிறகாரணங்களாலும் பெறப்பட்டவை; முழுதும் அதிர்ஷ்டவசத்தாலேற்பட்டவை யல்ல.

இலாபத்தின் சில அம்சங்கள்

ஆயினும் வர்த்தகத்திலும் பிற தொழில்களிலும் ஏற்படும் 'மொத்த இலாபம்' முழுவதும் முயற்சியின் பலனாக வந்ததாகாது. சில வேளைகளிற் பொருள்களின் விலை எதிர்பாராதவிதம் ஏறிவிடுவதுண்டு. அதற்குக் காரணங்கள் பல. ஒருகால் அது தொழில் முதலாளிகளின் அல்லது வர்த்தகர்களின் சூழ்ச்சியாலேற்படலாம். உதாரணம்:—மழைக் குறைவினால் அல்லது பிறகாரணங்களினால் தானியங்களின் விளைவு குறைவுபடலாம்; இவ்வாறு குறைவுபடுமென்பதை

முன்னரே ஊகித்தறிந்து கிடைக்கக்கூடிய தானியத்தை யெல்லாம் மொத்தமாகக் குறைந்தவிலையில் வாங்கிக் கட்டி வைத்துக்கொண்டு, பின் உயர்ந்தவிலைக்கு விற்று மிகுந்த இலாபம் அடைதல். இது இக்காலத்தில் மிகவும் சாதாரண நிகழ்ச்சியாம். இதனால் சிறுபான்மை நன்மையும் பெரும் பான்மை தீமையுமேற்படும். ஆயினும் வர்த்தகர்கள் செய்த சூழ்ச்சியினால் தானியங்களின் விலை உயர்ந்துவிட்டால் அவர் கள் மிகுந்த இலாபமடைவார்க ளல்லவா? இம்முறையில் ஈட்டும் இலாபம் நாம் முற்கூறிய 'முயற்சி' யினால் வந்த தன்று; அது அதிகவிலை கொடுத்துப் பொருள்களை வாங் கின பொதுமக்கள் பணமேயாம். சூழ்ச்சியும் ஒருவகை முயற்சியேயாயினும் அது உண்மையான முயற்சி அல்லது சிறந்தமுயற்சி யல்ல வென்று கொள்ளவேண்டும்.

வர்த்தகர்களோ தொழில்முதலாளிகளோ வேறு பல முறைகளாலும் இலாபஞ் சம்பாதிப்பதுண்டு. ஒரு தொழில் முதலாளி தனது தொழிற்சாலை யமைத்திருக்கும் இடத்திற் குரிய வாடகையைக் குறைத்துக் கொடுத்துக்கொண்டு வரலாம்; அல்லது வேலையாட்களுக்குரிய கூலியைக் குறைத் துக் கொடுத்துவரலாம். இக்காரணங்களினால் ஏற்படும் இலா பமும் முயற்சியினால் ஏற்படாத இலாபமாம். ஆனதுபற்றி அதைத் தீதின்கண் வந்ததென்றே கொள்ளவேண்டும். அது அதிக வாரம் வாங்குவதையும் அநியாய வட்டி வாங்குவதை யும் ஒக்கும்.

பயிற்சி.

(1) எவனாவது ஒரு வர்த்தகனுக்குக் கிடைக்கும் மொத்த இலாபத்தில் (1) வாடகை (2) வட்டி (3) உழைப்புக்குரிய கூலி

ஆக இம்மூன்று முக்கிய பாகங்களும் போகத் தனிஇலாபம் எவ்வளவென்று தெரிந்து எழுதுக.

(2) ஒரே வர்த்தகம் செய்யும் நான்கு வியாபாரிகளுக்குக் கிடைக்கும் தனிஇலாபத்தில் வித்தியாசமிருந்தால் தெரிந்தவரையிலும் காரணங் கூறுக.

(3) எவனுவது ஒரு பயிர்த்தொழிலாளிக்கு ஒரு வருஷத்திற் கிடைக்கும் தனிஇலாபம் எவ்வளவென்று கூறுக.

(4) விலை இறக்கத்தினுல் பயிர்த்தொழிலாளிகளுக்கு இப்பொழுது என்ன நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன?

(5) ஒரு கிராமத்தில் பயிர்த்தொழிலால் மிக்க இலாபமடையும் நான்கு பேருக்குள்ள தனிஇலாபத்தில் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறதா? ஏற்பட்டால் காரணங் காட்டுக.

பதினாரும் அத்தியாயம்.

அரசிறை.

பொருளாக்கற்கும், பொருள்மாற்றற்கும், வருமான விபாகத்திற்கும் அரசு இன்றியமையாதது. தன்னுலும், தன் பரிசனத்தாலும், பகைவர்களாலும், கள்வர்களாலும், துஷ்ட மிருகங்களினுலும் ஏற்படும் ஐவகை இடுக்கண்களையும் அகற்றிப் பரிபாலனஞ்செய்யும் அரசாங்கம் இல்லையேல் எவ்வகைத் தொழில்தான் நடைபெறும்? மேலும், பொருள் மாற்றற்குப் பொதுப்பொருளாகிய நாணயத்தையும், போக்குவரவு சாதனங்களையும் அரசாங்கம் அமைக்காவிடில், வேறு எவரால் அவை செவ்வனே அமைக்கப்படும்? அன்றியும், வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் ஏற்படும் விவாதங்கள் இவையிவையென வரையறுக்காவிடினும், நீதி மன்றங்கள் மூலமாக

அவ்விவாதங்களைத் தீர்த்து நியாயபரிபாலனம் செய்யாவிடினும் பொருள்மாற்று இடையூறின்றி நிகழாது. இறுதியில், வருமானவிபாகத்தில் அநியாய வாரத்தையும், அதிக வட்டியையும் முதலாளிகள் வாங்காது குடிகளைக் காப்பாற்றுதலும், உழைப்பாருக்குரிய நியாயமான கூலியை முதலாளிகள் கொடுக்கச் செய்தலும், மிதமான இலாபத்தையே முதலாளிகள் அடையும்படி செய்தலும் அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமையாகும்.

'செங்கோல் கோணின் எல்லாங் கோணும்' என்றும், 'கோல் நோக்கி வாழுங் குடியெல்லாம்' என்றும் ஆன்றோர் கூறியன இங்கு உற்று ஆராயற்பாலன.

ஏன் வரி செலுத்தவேண்டும்?

வேலியானது பயிரைக் காப்பதுபோலக் காவல் புரிவதும், துலாக்கோல்போல நடுநிலை நின்று நியாய பரிபாலனஞ் செய்வதுமே அரசுபுரிவார் வேலை. பிற மக்களைப்போலப் பயிர்த்தொழிலிலும், கைத்தொழில்களிலும், வர்த்தகத்திலும் முயலுவது அவர்கள் கடமையல்ல. அப்படியாயின் அவர்களை ஆதரிப்பவர் யார்? குடிகளின்பொருட்டே அரசாங்கம் ஏற்பட்டிருத்தலால் குடிகளே அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டியது நியாயமல்லவா? 'ஆறிலொரு பங்கு அரசனைச் சேரும்' என்றும், 'அரசனுடைமைக்கு ஆகாசவாணி சாக்ஷி' என்றும் வழங்கும் பழமொழிகளும் சிந்திக்கத்தக்கன எனவே, அரசாங்கம் நடைபெறவேண்டுமாயின், அதற்குச் செல்லும் செலவைக் குடிகளே கொடுக்கவேண்டுமென்பது இதனாற் பெறப்பட்டது.

பிறர் உழைப்பாலாகிய பொருளை அரசாங்கத்தார் வரி அல்லது இறை (tax) ஆகப் பெறுவாராயின் நியாயமான முறையிற் பெறவேண்டும் என்ற உண்மையை நாம் வலியுறுத்த வேண்டுவதில்லை.

'வாய்ப்படும்; கேடும் இன்றும்; வரிசையின் அறிந்து நாளும்
காய்த்தநெற் கவளம் தீற்றின். களிறுதான் கழனி மேயின்,
வாய்ப்பட லின்றிப் பொன்றும். வல்லனுய் மன்னன் கொள்ளின்
நீத்தநீர் ஞால மெல்லாம் நிதிநின்று சுரக்கு மன்றே.' *

(சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், 309.)

இவ்விஷயத்தில் அரசர்கள் அநுசரிக்கவேண்டிய விதிகளை 'ஆடம் ஸ்மித்' (Adam Smith) என்னும் ஒருபெரிய பொருள்நூல்வல்லார் (economist) பின் வருமாறு வகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

சிக்கனப் பிரமாணம்

முதலாவது: பிறர் உழைப்பாலாகிய பொருளை அரசாங்கத்தார் வரியாகப் பெறுவதானால் அத்தொகை அரசாங்கத்தின் நியாயமான செலவுக்குவேண்டிய அளவுக்கு மேற்படக் கூடாது. கூட்டி வசூலித்தால் குடிகள் துன்புறுவர்; குறைத்து வசூலித்தால் அரசாங்கம் செம்மையாக நடைபெறாது;

---

* **பொழிப்புரை:**—'யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் நாளும் அரிந்து தீற்றின் அதற்கு உணவுமாம்; அழிவும் இன்றும். அங்ஙனந் தீற்ருக்களிறு தானே கழனியில் மேயின் உணவுமின்றி அழிந்துவிடும். அத்தன்மைபோல மன்னனும் கொள்ளவல்லனுய் முறைமையாற் கொள்ளின் உலகும் அவன்வழி நின்று பயன்படும் என்றவாறு' (நச்சினர்க்கினியர்). இக்கருத்து புறநானூறு 184-ஆம் செய்யுளிலும் பயின்றுள்ளமை காணலாம்.

வேண்டுமளவுக்கே வரிப்பணம் வாங்கவேண்டும். அவ்வாறு வேண்டுமளவுக்கு வாங்கும்போதே 'சுண்டக்காய் காற்பணம் சுமைகூலி முக்காற்பணம்' என்றாற்போல வரவுக்குமேல் வசூலிக்குஞ் செலவை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. இதைத் தான் 'சிக்கனப் பிரமாணம்' (Principle of Economy) என்னலாம்.

சௌகர்யப் பிரமாணம்

இரண்டாவது: குடிகள் எளிதாகவும் கஷ்டமில்லாமலும் செலுத்தக்கூடிய காலங்களிலேயே அவ்விறைப் பணத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். 'ஆர் கெட்டாலென்ன, ஆர் வாழ்ந்தாலென்ன?' என்று தகாத காலங்களில் வரி வசூலிக்கலாகாது.

'ஆவீன மழைபொழிய இல்லம் வீழ
அகத்தடியாள் மெய்நோவ அடிமை சாவ
மாவீரம் போகுதென்று விதைகொண் டோட
வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக் கொள்ள
சாவோலை கொண்டொருவன் எதிரே செல்லத்
தள்ளாத விருந்துவரச் சர்ப்பந் தீண்டக்
கோவேந்தர் உழுதுண்ட கடமை கேட்க'

என்றவாறு குடிகள் துன்புறுங் காலத்தில் வரி வசூலிப்பது அறமாகாது. கன்று பசுவினிடத்திற் பாலைக் குடிப்பது போலவும், ஈக்கள் பூவினிடத்தில் தேனை நுகருவதுபோலவும் அரசன் குடிகளிடமிருந்து வரிப்பணத்தைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று 'அர்த்த சாஸ்திர' நூலாசிரியரான கௌடில்யா கூறுகிறார். இதைச் 'சௌகர்யப் பிரமாணம்' (Principle of Convenience) என்னலாம்.

வரையறைப் பிரமாணம்

மூன்றுவது: அரசாங்கத்தார் குடிகளிடமிருந்து சேகரிக்கும் வரிவிகிதம் சட்டதிட்டங்களுக் குட்பட்டதா யிருக்கவேண்டும். கீழதிகாரிகள் தங்களிஷ்டப்படி யெல்லாம் கூட்டிக் குறைத்து வசூலிக்க இடமிருக்கக் கூடாது. அவனவன் செலுத்தவேண்டிய வரி இவ்வளவென்றும், அதற்கு மேற்பட்டு அரசாங்கத்தார் அவனிடமிருந்து வசூலிக்கமாட்டார்களென்றும் குடிகளில் ஒவ்வொருவனுக்கும் நிச்சயம் வேண்டும். நிலத்தீர்வையானற் பட்டாவிலும், வருமான வரியானல் அதைத் தேசச்சட்டத்திலும் திட்டமாகக் காட்ட வேண்டும். 'இதை வரையறைப் பிரமாணம்' (Principle of Certainty) என்னலாம்.

திறமைப் பிரமாணம்

நான்காவது: இதை நாம் இறுதியில் வைத்தாலும் இதுவே முதன்மையாகக் கொள்ளப்படும். அவரவர் திறமைக்குத் தக்கவாறே வரியை வசூலிக்கவேண்டும். இதைத் 'திறமைப் பிரமாணம்' (Principle of Ability or Equity) என்னலாம். 'குருவியின் தலையிற் பனங்காயை வைத்தாற் போல' ஏழைகளிடம் அவர்கள் பிழைப்புக் குரியனவற்றை யெல்லாம் பிடுங்கிக்கொள்ளக் கூடாது. பிரபுக்களும் சீமான்களுமானவர்களிடத்தில் யாதொரு வரியையும் வசூலிக்காது விட்டுவிடுவது அதர்மமாகும். தாய் தன் பிள்ளைகளிடம் பக்ஷபாதங் காட்டாதிருப்பதுபோல அரசாங்கத்தினரும் குடிகளிடத்திற் பக்ஷபாதங் காட்டாது ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவரவர் திறமைக்குத் தக்கவாறு வரியை வசூலிக்க வேண்டும்.

திறமைக்குத்தக்க வரி

திறமைக்குத் தக்கவாறு வரியை வசூலிப்பதென்பதன் பொருள் என்ன? மிகுந்த வருவாயுள்ளவர்களிடம் மிகுதியாகவும் குறைந்த வருவாயுள்ளவர்களிடம் குறைவாகவும் வசூலிக்கவேண்டும் என்பதே. குடிவாழ்க்கைக்கு மட்டும் போதுமான வருவாயுள்ளவர்களிடம் யாதொரு வரியையும் வாங்கக்கூடாது. (இதற்குப் பல விலக்குகள் இரண்டாம் புத்தகத்திற் கூறுவோம்.) அதிகமான வருவாயுள்ளவர்களிடம் வீதாசாரத்திற்குமேல் (more than proportionate or progressive taxation) வசூலிக்கலாம். உதாரணமாக, 1000 ரூபாய் வருமானமுடையவனுக்கு ரூபாய்க்கு நாலுபைசா வீதம் வரி விதித்தால், 10,000 ரூபாய் வருமானமுடையவனுக்கு ரூபாய்க்கு எட்டுப் பைசா வீதமும், 10,000,000 ரூபாய் வருமானமுடையவனுக்கு ரூபாய்க்கு நான்கணு வீதமும் வரி விதிக்கலாம். ஏனெனில் வருமானம் அதிகரிக்க அதிகரிக்கக் கொடுக்கும் திறமையும் (ability to pay) அதிகரிக்கிறது.

வாரமும் வரியும்

மேலும், உழைப்பு, முயற்சி முதலானவற்றாற் பெறப்படாத பொருளையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் தம் வசமாக்கிக் கொள்ளலாம். நிலத்திலிருந்து வரும் தனிவாரம் (Pure Rent) நிலமுதலாளிகளுடைய உழைப்பினுற் பெற்றதல்லாததனுல் அது முழுவதையும் அரசாங்கத்தார் வரியாக வசூலிக்கலாம். அது ஜனசமூகத்துக்குச் செய்யும் பெரிய நியாயமாகும். வாரத்தைப் போன்றுள்ள உத்தியோகஞ்செய்வாருடைய

பெருஞ் சம்பளங்களிலும், தொழில் முதலாளிகளுடைய 'மிகுதி இலாபத்திலும்' (Excess Profits) பெரும்பாகத்தைத் தீர்வையாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பிற வரிகள்

மேலும் கள், சாராயம் முதலான இலாகிரி வஸ்துக்களையும், இன்னும் இவைபோன்ற தகாத பொருள்களையும் உபயோகிப்பதைத் தடுப்பதற்காகச் சர்க்கார் அதிகத் தீர்வைகள் ஏற்படுத்தலாம்.

ஒரு நாட்டின் ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருள்களின் மேல் வரிகள் (Customs Duties) விதித்து அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் தேடலாம்.

அரசாங்கச் செலவு

மேற்கூறிய பலவகையாலும் சேர்க்கும் பொருளை யெல்லாம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குரிய சம்பளங்களிலும், ஆறு, குளங்கள், கால்வாய்கள் வெட்டி விவசாயத்தை விருத்தி பண்ணுவதிலும், போக்குவரவு சாதனங்கள் அமைத்து வர்த்தகம் செவ்வனே நடைபெறச் செய்வதிலும், இன்னும் இத்தகைய நன்மை பயக்கும் துறைகளிலும் அரசாங்கம் செலவிட வேண்டும்.

'இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு.' (திருக்குறள்)

பயிற்சி.

(1) பண்டைக்காலத்து அரசர்களின் செலவையும், அவர்களுக்கிருந்த வருமானங்களையும் இந்துதேசச் சரித்திரவாயிலாய்த் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.

(2) உங்கள் கிராமத்திலும் தாலூகாவிலும் ஜில்லாவிலும் நடக்கும் அரசியல் வேலையைச் சுருக்கமாக விவரிக்க.

(3) ஒரு குடியானவனும், ஒரு உத்தியோகஸ்தனும் இப்பொழுதிருக்கிற இந்திய அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்திவரும் வரிகளை யெல்லாம் தெரிந்த அளவில் விவரித்து எழுதுக.

(4) உங்கள் தாலூகாவில் பொருளாதார அபிவிருத்தி (economic development) விஷயமாகச் சர்க்கார் செய்திருக்கும் வேலைகளைக் குறிப்பிடுக.

(5) உப்பு, கள், அந்நியநாட்டுத் துணி ஆகிய இவைகளின் மேல் இப்பொழுது எவ்வளவு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஏன்?

பதினேழாம் அத்தியாயம்.
பொருளின் பயன்.

பொருளானது வெள்ளத்தாலும் நெருப்பாலும் கள்வராலும் கொள்ளைகொண்டுபோகத்தக்கது. மேலும் இஃது ஒரு நாள் ஒருவரிடமும் மற்றொருநாள் வேறொருவரிடமுமாகச் 'சகடக்கால் போல்' மாறி மாறி வருவது. 'உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா' என்பது மூதுரையன்றோ? இஃது இவ்வாறு நிலையற்றதும், அழியத்தக்கதுமாக இருப்பதுபற்றியே, 'செல்வம்' என்ற பெயருக்கு 'நாம் சென்று விடுவோம்' என்று அது கூறுவதாக விநோதமான ஓர் பொருள் கொள்ளுதலு முண்டு.

இங்ஙனமாகவும், பொருளாக்கும் முறைகளையும், மாற்றும் வழிகளையும், விபாகப்படுத்துந் தன்மையையும் நாம் இந்நூலில் இதுகாறும் கூறியதற்குக் காரணம் ஆராய வேண்டுமன்றோ?

பொருளின் பெருமை

பொருள் நிலையற்றதாயினும் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு அதுவே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. 'பொருளில் லார்க் கிவ்வுலகமில்லை' எனவும், பொருளல்லவரைப் பொரு ளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லை பொருள்' எனவும் 'இல் லாரை யெல்லாரும் எள்ளுவர்; செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு' எனவும் பலவாறாகப் பொருளின் சிறப்பைப் பொய் யில் புலவர் கூறியிருத்தல் காண்க.

பொருள் இவ்வாறு பெருமை படைத்திருப்பது கருதி இந்நூல் எழுதப்படவில்லை. செல்வமின்மையால் மக்களின் உலக வாழ்க்கையில் ஏற்படும் வறுமையையும், வறுமையின் காரணமாக எழுகின்ற பலவகையான ஜனசமூகக் குறைகளை யும் தெளிவுற எவரும் அறிவதற்கும், அறிந்த பின்னர் அவற்றைக் களையும் முறையைக் கைக்கொள்வதற்குமே இந் நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வறுமைக்குக் காரணங்கள்

வறுமைக்கு மூன்று முக்கிய காரணங்கள் உள. இந்நூ லின் முதற்பாகத்திற்கூறியவாறு 'பொருள் ஆக்கும்' முறைக ளில் ஒரு சமூகத்திற் குறைகள் காணப்படுமேல் வறுமை யேற்படலாம். 'பொருள் மாற்ற'விலும் குறைகள் இருக்க லாம். கடைசியாக, 'வருமான விபாக'த்தில் மிகுந்த அநீதி ஏற்படுதலால் வறுமை பெருகலாம். இம்மூன்று வகையா லும் ஏற்படும் குறைகளை யெல்லாம் ஒருங்கே அகற்றின லொழிய ஒரு தேசத்தின் வறுமையை முழுதுங் களைதல் முடியாது.

பொருளாக்கத்தைப்பற்றிக் கூறியவிடத்து, வறுமைக்கு முக்கிய காரணம் உழைப்பின்மையென்று முதல் அத்தியாயத்தில் வலியுறுத்தினேம். எக்காலத்தும் சோம்பியிருத்தலையே விரதமாகக் கொண்டொழுகும் அறிவிலிகளுக்கு உய்யும் வழியேது? உழைப்பாரும் மனேவலியும் தேகவலியும் குன்றியிருப்பரேல் ஜனசமூகத்துக்குக் குறையேற்படுமல்லவா? ஆதலாற் பிணிகளைக் களையும் முறைகளைக் கைக்கொள்ளலும் வேண்டும். பொருளாக்கத்திற்கு உழைப்பு எவ்வாறு அவசியமோ, அவ்வாறே பலதிறப்பட்ட முதலும் அவசியமாகும். ஒரு தேசத்தில் சுழலுமமுதலிலோ, ஆள் சார்ந்தமுதலிலோ, நிலையானமுதலிலோ குறைகள் காணப்படின், அவைகளை விரைவில் நிவர்த்திசெய்யவேண்டும். நிலமும முதலுமிருந்தும், துணிபுடனும் மனவலியுடனும் தொழில் ஸ்தாபனங்களை அமைத்துப் புதிய முறைகளில் தொழில் நடத்தும் தலைவர்கள் இல்லாவிடின், ஒரு தேயத்தின் வறுமை எவ்வாறு அகலும்?

பொருள் மாற்று

இரண்டாம் பாகத்தில் பொருள்மாற்று எங்ஙனம் நடைபெறுகிறதென்பதை விவரித்தோம். நாணயம், பாங்கிகள், போக்குவரவு சாதனங்கள் முதலியன போதியவளவு அமைக்கப்படாவிடினும், அன்றி, அவைகளில் ஏதேனும் குறை காணப்படினும், ஜனசமூகத்துக்குப் பல இடுக்கண்கள் ஏற்படலாம். இப்பொழுதேற்பட்டுள்ள அகவிலைத் தாழ்ச்சியும், வியாபார மந்தமும், பயிர்த்தொழிலாளிகள், தொழில்முதலாளிகள் முதலானோரின் திண்டாட்டமும், பொருள் ஆக்குந் துறையிலுண்டான குறைவினல் ஆனவையல்ல; நாணயத்திட்டத்தில் ஏற்பட்ட குறைவினலும், இடைஞ்சல்களினலுமே யானவையாம். வர்த்தகத்திற்குச் சாதனமாக அமைக்கப்பட்ட நாணயத்திட்டமானது 'ஊன்றக்கொடுத்த கோல் உச்சியை உடைத்தாற்போல்' இக்காலத்தில் நாம் அநுபவிக்கும் இடுக்கண்களையும் வறுமையையும் விளைவித்திருக்கிறது.

ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ஒருபுறம் பட்டினிகிடக்கையில் அமெரிக்காவில் விளைந்த கோதுமையையும் பருத்தியையும் வாங்குவாரில்லாமையால் அத்தேயத்தினர் அவற்றை நெருப்புக் கிரையாக்குகின்றனராம்! நாணயத்திட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் குறைகளினால் உலகம் இவ்வாறு துன்புறின் நாம் என்ன செய்வோம்?

வருமான விபாகம்

இப்புத்தகத்தின் மூன்றும் பாகத்தில் வருமானம் எவ்வாறு விபாகப்படுகிறதென்று கூறினோம். நீதிமுறைப்படி, வருமான விபாகத்தில் நிலம், உழைப்பு, முதல், முயற்சி ஆகிய நால்வகைச் சாதனங்களும் பலன் அடையுமெனில் சிலர் பெருஞ்செல்வராயும் பலர் பெருந்தரித்திரர்களாயுமிருக்கமாட்டார்கள். நிலத்தின் தனிவாரத்தைச் சில ஜமீந்தார்களும் மிட்டாதார்களுமே அநுபவிக்க விட்டுவிட்டால் பலர் ஏன் தரித்திரர் ஆகார்? மேலும் கடும் வட்டி வாங்குகிறவர்களையும், வட்டியையும் முதலையும் புரட்டி ஏழைகளை ஹிம்சிக்கிறவர்களையும் அரசாங்கத்தார் தண்டிக்காவிடில் ஒருபுறம் பெருஞ்செல்வர்களும், இன்னொருபுறம பரம ஏழைகளும் ஒரு ஜனசமூகத்திற் பெருகுவார்கள் அல்லவா? மேலும் கூலியாட்கள் நியாயமான கூலியைப் பெறும்படியான சட்டதிட்டங்களும் அரசாங்கத்தார் அமைக்காவிடில் அவ்வாறே முடியுமல்லவா?

அரசிறையால் வருங்குறைகள்

இறுதியாக, உலகத்தின் வறுமைக்கு அரசாங்கமே காரணமாயிருக்கலாம். குடிகளுக்குக் காவலனாக இருக்க வேண்டிய அரசன் 'வேலி பயிரை மேய்ந்தாற்போல'க் குடிகளிடம் அதிகவரி வாங்கி, அவ்வாறு சேகரித்த பொருளை உபயோகமற்ற வழிகளிற் செலவிட்டால் ஒரு தேசத்திற்குக் குறையேற்படுவது இயல்பே. அரசாங்கம் இவ்வாறு நடைபெறுமேல் அதனைச் சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டுவது முதற் கடமையாகும்.

முடிவுரை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நால்வகை உறுதிப்பொருள்களில் பொருள் அறத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் இடையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. காரணம் என்னையெனின், அறஞ்செய்வதற்கும், இம்மை யின்பத்தைப் பெறுவதற்கும் பொருள் இன்றியமையாதது. எனவே பொருள் படைத்தவர் பொருள் இல்லாதவர் குறைகளை நீக்குமாறு தமது பொருளிலிருந்து அறஞ்செய்யவேண்டும். வறுமையினாலும் அதன் சார்பாகவும் எழுந்துள்ள பிணி, துயரம் முதலான சகல இடுக்கண்களையும் ஒழித்து மக்கள் யாவரும் இம்மைப் பயன்களை யநுபவிக்கச் செய்வது அரசாங்கத்தார்க்கும், பெரும்பொருள் உடையார்க்குமுரிய கடமையாம்.

'அறன்கடைப் படாஅ வாழ்க்கையும், என்றும் பிறன் கடைச் செலாஅச் செல்வமும் இரண்டும் பொருளின் ஆகும்' (அகம்). ஆதலால் பொருளாக்கற்குரிய முறைகளையும் பொருள் மாற்றையும் வருமானவிபாகத்தையும் நமது தேசத்திற் செவ்வனே திருத்தி யமைத்து, அதன் பயனாகப் பொருளைப் பெற்று அதனால் இம்மை மறுமைப் பயன்களை எய்த நாம் முயலவேண்டும்.

77174

PRINTED AT
THE HARISAMAYA DIVAKARAM PRESS, MADURA.

பொருளாதார நூற்களஞ்சியம்

(Library of Economics)

By J. S. PONNIAH, M.A., American College, MADURA.

Popular Edition As. 8 each;
Library Edition As. 12 each.

1. பொருளாதார நூல்

(A FIRST BOOK OF ECONOMICS)

இது பொருளாதாரக் கலைக்கு அடிப்படையான பொது நியமங்களையும் மூலக்கருத்துக்களையும் விளக்குவது.

2. நாணயம்

(MONEY)

இது நாணயத்தைப்பற்றிய நுட்பமான கருத்துக்களைத் திரட்டிப் பொதுமக்களுக்கும் விளங்குமாறு நன்முறையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

3. இந்தியாவின் கிராமப் பொருள்நிலை

(THE RURAL ECONOMY OF INDIA)

நமது தேசத்தில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறுபேர் கிராமவாசிகள்; எழுபத்தொன்பதுபேர் பயிர்த்தொழிலாளர். கிராம முன்னேற்றத்தை விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் அவசியங் கற்கவேண்டிய அரிய ஆராய்ச்சி நூல்.

4. நாணயமாற்று

(FOREIGN EXCHANGES)

வெளிநாடுகளுடன் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகஞ் செய்வார் பற்று வரவு செய்துகொள்ளும் முறைகள் இதனுள் தெளிவுற விளக்கப்பட்டுள்ளன.

Of all Booksellers or Directly from the Author